

settembre

1960

c e c a

tutte le sere con una ripetizione v. r. io

1	P.Ovečka	Nuove rubbriche /linee generali/
2	P.Ovečka	Il Emmo Card.Bea sua unione dei cristiani
3	Don Rýpar P.Ovečka	Chiesa - nostra Madre /Eccl.sil/
4	---	Concerto
5	P.Ovečka	150 anni dalla nascita di Leone XIII /SC /
6	P.Ovečka	Iddio - Creatore dell'anima umana /Eccl.Sil/
7	P.Ovečka	Pio X ed il barone de Coubertin /SC /
8	P.Ovečka	Nuove rubbriche /SC /
9	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
10	P.Ovečka	Unita dei cattolici e con i loro Pastori
11	---	Concerto
12	Don Bonhard P.Ovečka	Difficile cammino dell'Africa nera alla democrazia
13	P.Kořinek, S.J.-P.Ovečka	I sputnik e la fede in Dio
14	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
15	P.Ovečka	Nuove rubbriche
16	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
17	Don Vrána P.Ovečka	Per la festa di Santa Ludmila Meditazione ^{sul} Vangelo della Domenica
18	---	Concerto

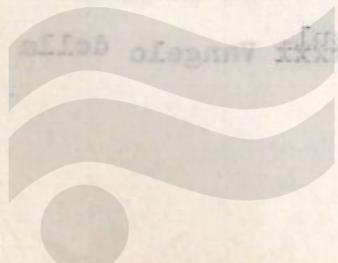
1960

september

		s o s	
19	P.Ovečka	14'	Notizie dal mondo cattolico
20	P.Ovečka		L'Origine del corpo umano /Eccle.Sil/
21	P.Ovečka		Intenzione missionaria per Sett./SC
			Notizie dal mondo missionario
22	M.Lacko P.Ovečka		In memoriam del Eccmo Vescovo Gojdič
23	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
24	P.Ovečka		La scienza conduce al Dio
25	---		Concerto
26	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
			Sommo Pontefice per le Settimane sociali
			di Canada ed Italia
27	Don Bonhard P.Ovečka		Per la festa di San Venceslao
28	P.Ovečka		San Venceslao a Roma - Notizie
29	P.Olšr,S.J. P.Ověčka		Arcivescovo Stojan
30	P.Ovečka		Una comunità oppressa /L'Os.R. 1-10/
			Notizie dal mondo cattolico

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VI

ar

V rámci našeho kněžského vysílání podáme krátký komentář k nových rubrikám které byly právě vydány. Nejdříve si posl. přehled zpráv vat. rozhlasu:

Při všerejší generální audienci v C.G. sv.Otec kromě italského a francouzského pozdravu pronesl několik slov i anglicky. Přítomní poutníci a turisté z anglicky mluvících zemí srdečně sv.Otci zato poděkovali potleskem a provoláváním slávy. Sv.Otec vybízel všechny k lásce k Církvi a k věrnosti. Velká Kristova rodina žije, prosperuje a se upevňuje. Můžeme se dívat do budoucnosti s důvěrou, i když nebudou scházet těžkosti, mračna a bouře. Další biskupové a kněží byli jménováni členy a poradci sekretariátu pro tisk, rozhlas a TVJ. Jsou to většinou biskupští referenti přípravného koncilového pro tyto otázky nebo odborníci v nich, mj. mons. Jakub Tuček, ředitel římské kanceláře tiskové služby am. katolíků, P. Antonín Stefanizzi, jesuita, ředitel vat. rozhlasové stanice, P. Pichard, duch. poradce při francouzské televizi, mons. Bednorz z Katovic.

Fel. m. přemýšlení

Na Filmovém festivalu v Benátkách dostal cenu Mezin. kat. filmové kanceláře francouzský film "Rozhovor karmelitek sester", vytvořený podle románu Bernanosova, novely německé Gerty von le Fortové, též tématem je zaobíjecí opera franc. skladatele Poulenka. Autorům filmu odevzdal cenu benátský arc.kard. Urbani. Kard. Urbani též celebroval mše svatou pro všechny katolické účastníky festivalu.

V Lurdech byla zahájena 4. mezinárodní pouť cikánů. 3 500 poutníků pozdravil lurdský biskup mons. Théas.

První černoch Papuánek, který se stává biskupem je 37letý mons. Jiří Ambo; je světicím biskupem mons. Filipa Stronga z Australské části Nové Guiney. Studoval na misijních školách; pak byl ředitelem školy a nakonec začal studia na kněžství.

18. září bude vysvěcen na biskupa mons. Marek Miagyo, arcibiskup taborský. Očekává se že mu konsekraci udělí kard. Laureán Rugambwa.

Němečtí biskupové oficiálně oznámili, že postní sbírka na fond boje proti hladu a nemoc ve světě vynesla 43 miliony západoněm. marek, a přesahuje o 8 milionů výsledek loňské sbírky.

Instytut pro studium
totalitních režimů

Dnešní vatikánský deník l'Os.Romano oznamuje, že vyšel zvláštní svazek oficiálního orgánu Svaté stolice AAS, který obsahuje nový kodex rubrik breviáře a misálu; změnu rubrik oznámil sv.Otec apoštolským listem Rubricarum instructum z 25. července. Nové rubriky jsou vypsány na 147 stranách.

Vydání nových rubrik, píše l'Os.Romano, znamená rozhodný krok k definitivnímu uspořádání rubrik; je to ~~xx~~ zakončení práce, jejímž cílem bylo uspořádat

(v. římský V.) veřejnou bohoslužbu Církve; ~~tato práce~~ byla začata nedouho po tridentském kocnilu; velkou práci zde vykonali papežové Pius X. a Pius XII. Jan XXIII.

nejen že přijal za svou iniciativu svého předchůdce, který ustanovil k ~~vykonání~~ studiu a k vykonání reformy a zjednodušení rubrik zvláštní komisi, nýbrž dal pokyny, aby práce této komise byla dokončena co možná nejrychleji.

Jako kodex církevního práva uspořádal a vyjasnil a nahradil celý málo souvislý celek předcházejících zákonů a předpisů, tak nyní nový kodex rubrik chce být prvním konkrétním krokem a rozhodujícím k přípravě kýženého kódu liturgického práva; tento kodex má sebrat a uspořádat systematicky celé liturgické zákonodárství.

Podáme dnes několik hlavních rysů nových rubrik. K změnám se ještě častěji vrátíme především v našich kněžských čtvrtičních vysíláních. Naši posluchači kněží mohou si konečně vyslechnout podstatné části nových předpisů v latinském originále v latinských vysíláních: v úterý, ve čtvrtek a v sobotu vždy půl jedné, o půl šesté a o čtvrt na 11.

Nové ~~předpisy~~ rubrikové jsou rozděleny do 3 částí, které dohromady obsahují 530 kánonů. Tři části jsou: Rubricae generales - Všeobecné rubriky; Všeobecné rubriky breviářové a Všeobecné rubriky misálu.

Struktura modlitby breviáře zůstává nezměněna, tj. obsahuje sedm hodinek - hor: od matutina až po kompléty. Případné nové uspořádání nebo změna tohoto normálního modlitby breviáře, oficiální modlitby Církve může spadat pod nejvyšší principy týkající se liturgické reformy; jak naznačuje sv.Otec v apoštolském listě Rubricarum instructum, tyto principy budou předloženy k úvaze otců, shromážděných na budoucím všeobecném sněmu.

Další nezměněný prvek je jediná forma breviáře, ať už pro recitování v chóru nebo v soukromí. Někteří žádají - píše l'Os.Romano - zrušení částí, které bychom mohli nazvat čistě chorové, jako responzoria, verše, požehnání.

Snad příliš snadno se zapomíná na v znam prvků, které navádějí k zamýšlení a rozjímání a jsou tolik účinné k duchovnímu růstu.

(na 4 hody - třetí závěrečný)

Nejdůležitější řečník mnoha mluv je nyní zdejší metod:

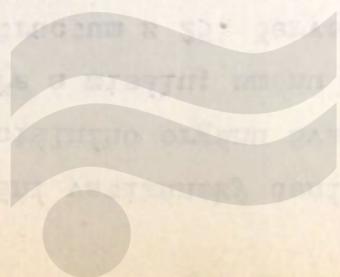
dokonale trénovaného

času 9/5 hodin v roce mluví opět. Nejde jen o slovo a myslí i všechny ty. 9/1 mluvce a 9 žeb, a 3 lebky;
Brada je muzikant mluvce; ruce když mluví mluvce
Trénován; a 9 lebky třetí mluvce mluví I. a II. hody a
třetí Trénování.

* 2 leba z Papežem a
Jeho papežem, mluvce.
mluvce.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Co se týče nového sestavení liturgického kalendáře pro breviář a misál, můžeme říci toto: nově byly rotříděny svátky; zásadou bylo nečinit nic nového ale spíše zjednodušit a učinit jasnějším to co zde už bylo. Prakticky v kalendáři najdeme všechny svátky, které v něm byly předtím. Výjimkou jsou jen svátky, které se vyskytovaly dvakrát a které oslavovaly totéž tajemství nebo téhož světce. Tak byly ~~VV~~ nechán jen jeden svátek Nastolení sv. Petra /18.I./ jeden ze dvou svátků ke cti svatého kříže/3.V/, jeden ze svátků ke cti sv. Michala archanděla, /8.května/ a sv.Jana u Latinské brány /9.V./. Vypadl svátek sv.Lva II.papeže - tento svátek vznikl z nesprávného výkladu textů, naznačujících druhý svátek sv.Lva I., tj.přenesení jeho ostatků; byl vynechán svátek sv.Anakléta /13.července/, tento světec je totožný se sv.Kléterem jehož svátek se slaví 26.deubna spolu se sv.Marcelínem.

Jiné svátky byly redukovány na pouhou komemoraci, protože mají jen místní význam nebo jejich historická existence není jistá: sem patří svátek Sedmi bolestné P.Marie v pátek po Smrtné neděli, svátek P.Marie Karmelské a patronky řádu pro vykoupení pohanů z rukou nevěřících - de ^{lla} Mercede, svátek Stigmat sv.Františka, sv.Jiřího, Alexia a Eistachia.

Jedno z charakteristických hledisek nových rubrik je, že smířují přesné určení a to i praktické, ~~anž~~ vnější slavení bohoslužby pastoračními cílem liturgie: Je dána naprostá přednost nedělím, a za druhé: kruh, který oslavuje tajemství vykoupení má převažuje nad kruhem svátků světců; za třetí: zavádí se skupina votivních mší, které mají vyzvednout některé mimořádné slavnosti, jako např. lidové misie nebo sjezdy.

A konečně novými rubrikami se dává velká moc biskupům, aby uspořádali liturgii ve svých diecésích. Biskup už není jen strážcem nad zachováváním zákonů, nýbrž stáčá se jejich duší, podle místních požadavků; jeho úkolem je sudovat konkrétně charakteristické podmínky jeho diecéze. Proto např. se dává biskupům dovolení stanovit na jiné datum slavení prosebných dnů, které zásadně zůstávají ve tři dny před svátkem Nanebevstoupení Páně, ale biskupové, využívají-li to místním okolnostem nebo lidovým tradicím, smí je přenést na jiné dny. Prosebných dnech se modlíme za klíčící úrodu - jak a zrajici se ale za ni modlitbami v některých zemích, když tam je právě doba deštů, naše zima?

Nové rubriky učiní liturgickou modlitbu více pružnou a dovolí kněžím vykonávat ji s oním ^{sm} klidnou myslí, která je nutná, aby ^{tužil mysl} byla duchovně účinná a plodná.

Zprávy: Svatý Otec jmenoval 10 členů a 15 poradců přípravného koncilového sekretariátu pro otázky jednoty křesťanů. Mezi členy sekretariátu je jesuita P. Karel Boyer, známý odborník v otázkách unionistických; mezi poradci Slovincem mons. Jan Vodopivec a německý jesuita P. Gustav Weigel.

Mobilisací všech ekonomických bohatství světa v boji proti bídě žádají australští biskupové ve společném pastýřském listě, který bude čten ve všech kontelích v neděli, o tzv. Něděli sociální spravedlnosti. Třebas velká část listdva žije za nedůstojných podmínek, přece neexistují nepřekonatelné překážky, k odstranění bídy achudoby ve světě. Biskupové naléhají na vytvoření tzv. světového sociálního smýšlení. Jestli jedna oblast je stižena neštěs tím, všechny ostatní státy my měly být ochotny jí pomoci. Avšak požadavky mezinárodní spravedlnosti nejsou tak uznávány jako požadavky lásky.

30. června tr. bylo v Japonsku 277 502 katolíci, tj. o 10 894 víc než minulého roku. V minulém roce bylo v Japonsku pokřtěno 9 132 dospělých a 6 632 dětí narozených.

Členové řeh. společnosti sv. Kříže ve Spojených státech, kteří dosud vydávali měsíčník Catholic Boy, Katolický chlapec, začali vydávat časopis pro dívky Catholic Miss. Oba časopisy jsou vydávány v téměř 200 000 exemplářích. V Paříži při Katolickém institutu byl zahájen sjezd kněží, kteří se starají o duch. správu mezi kat. žáky a studenty na státních školách. Je přítomno 250 kněží. Sjezd má heslo Církev a naší žáci. Na dnešním zasedání promluví o novém francouzském školském zákonu arc.kard. Feltin.

2. října bude konat v Zurychu slavnost zahájení Misijního roku švýcarské katolické mládeže. Bude přítomen mons. Hasler biskup ze sv. Havla a další dva biskupové. V jednotlivých švýcarských farnostech zahájí misijní r. k. přístí neděli 9. října. Cílem mis. roku švýc. kat. mládeže je seznámit katolíky a vzl. mládež s otázkami dnešní misionářské práce, připomenout jim, že i katolíci v tradičně křestanských zemích nesou odpovědnost za zdar práce v misiích a že je jejich povinností misionářům pomáhat, almužnou modlitbou a též nabídnutím sebe sama za misionáře a řeholní sestru misionářku.

První vědecký bádatel ve středním Labradoru byl řeholník Společnosti oblátů P. Marie P. Alois Babel; prohlásil to kanadský geograf. Jost v referátu uváděném k 19. sjezdu Mezinárodní zeměpisné společnosti ve Stockholmu.

Oblati přišli do Kanady r. 1841 a koncem 19. století rozšířili apoštolát až

na nejzazší sever země.P.Louis Babel zemřel r.1912 ve věku 86 let; v La
bradoru pracoval od 1866 do 1873.Jeho studia představují první vědecké o
objevy o oné zemi, dosud neznámé.^{a podrobné}.Babel podal znalosti o podnebí, o
řekách a jezerech, o rostlinách a zvířeně o morfologii, geologii, etnolo-
gi a o minerálech objevených v Labradoru.Jeho cestopisy, ilustrované
do podrobností, tvoří ještě dnes předmět užitečných studií odborníků.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(d. n. m. h. n. n.)

Kardinál Bea o sjednocení křesťanů

- 6. říj. číslo -)

Několik dní po uveřejnění apoštolského listu *Superno Dei nutu*, kterým byly ustáleny koncilové přípravné komise a též sekretariát pro otázky týkající se odloučených křesťanů, předseda tohoto sekretariátu, kard. Bea, známý odborník v biblických vědách, upořádal tiskovou konferenci v Novém Yorku, kde právě dlel. Podáme volný překlad odpovědí kardinálových:

Na otázku: "Jaké budou úkoly nového sekretariátu?" kard. Bea odpověděl takto: Apoštolský list *Superno Dei nutu* stanoví jeho úkoly: aby ti, kdo se honosí jménem křesťana, ale jsou odloučeni od římské Církve, mohli sledovat práce koncilu a snáze najít cestu k té jednotě, za kterou se Kristus Pán tak vroucně modlil k nebeskému Otci. Sekretariát tedy má dva cíle: jeden, bezprostřední, pomáhat odloučeným křesťanům sledovat práce koncilu; druhý, širší: pomáhat jim dojít jednoty s římskokatolickou Církví. Sekretariát má být prostředníkem mezi odloučenými křesťany a koncilem, poskytovat jim informace, přijímat jejich přání, návrhy atd. Do pole působnosti sekretariátu patří vše, co by jim mohlo pomoci uskutečnit jednotu, tak např. zjistit opravdovou situaci v jednotlivých zemích nebo náboženských skupinách, tj. co mají spojeného s římskokatolickou Církví co do nauky, organizace, kázně, bohoslužby a v čem se od ní liší; zjistit, jaká jsou přání jednotlivých skupin co do jednoty a jakým způsobem by se jim mohla připravit cesta k jednotě atd.

Úkoly sekretariátu jsou tedy velmi široké; bude se tedy zabývat i pravoslavnými církvemi?

Kard. Bea: Věc ještě není rozhodnuta; zdá se málo pravděpodobné, protože už kongregace pro východní církve se alespoň v zásadě zajímá o toto pole.

Ize ale předvídat spolupráci sekretariátu s jmenovanou kongregací např. v otázce styků pravoslavných s protestanty, se Světovou radou církví apodobných

Co můžete říci o hlavních překážkách sjednocení, o jejich vyhlídkách a nadějích?

Kard. Bea: Situace je velmi rozdílná v jednotlivých zemích a u jednotlivých náboženských protestantských skupin. Např. je více touhy po jednotě a více se o jednotu pracuje v zemích Starého světa: Anglie, Francii, Švýcarsku než ve Spojených státech. V Evropě tato touha po jednotě a úsilí o ni plynou z velké části ze studia Písma svatého. Tak příprava a pak vydání protestantského Teologického slovníku Nového zákona/nejdříve pod vedením G. Kittela, nyní za vedení G. Friedricha/, který už je u pátého svazku,

ukázalzy, že typické protestantské posice v mnoha bodech neodpovídají nauce Nového zákona. Jmenujme jen jednu, proslulou a pro Luthera tak základní náuku o ospravedlnění jenom vírou. V Anglii podporovaly jednotu předeším studia historická o učení Svatých otců a prvních koncilů; tato studia začalo a podporovalo ~~je~~ v první řadě tzv. hnutí Oxfordské. - V Novém světě vytváří těžkosti a zvláštní překážky rozdělení protestantů v nesčetné skupiny a denominace. Tyto skupiny se neodloučily přímo od pravé Církve, jak tomu bylo u velké části protestantských církví v Evropě, nýbrž od společanství ~~je~~ Říma už odloučených: proto rozdíly těchto amerických církví se stávaly větší a větší a tím působily, že rostly též překážky jednoty.

Těmito slovy nechci nijak zmenšit význam té pravé nostalgie po jednotě, se kterou se setkáváme v menším nebo větším měřítku skoro všude; dokazuje to např. vytvoření Světové rady církví, jejímiž členy je asi 170 skupin nebo denominací, sjednotivších se na základě této jediné základní pravdy: zda uznávají Krista Pána za Spasitele a Boha. Jiným znamením nostalgie po jednotě je větší a větší rozšíření Světové oktávy modliteb za jednotu, konané od 18. ledna do 25. ledna. Tím, co bylo řečeno o překážkách, chtěl jsem jen vyvrátit snadné a povrchní iluse, které podceňují těžkosti, jež třeba překonat. Devět století odloučení ~~je~~ pravoslavných a čtyři století protestantských církví, se všemi předsudky a zatrpklostí, které je bohužel provážely, zanechaly stopy a usadily kořeny nejednou až příliš hluboko v myslích lidí, než aby bylo možné je lehce překonat. Proto Svatý otec v listě ke kněžím Benátska /květen 1959/když mluvil o tom, co si slibuje od koncilu vzhledem k východním odloučeným bratřím, neřekl, že očekává hned sjednocení, nýbrž že nejdříve "přiblížení", pak zblížení a nakonec dokonale sjednocení tolika bratří, odloučených od prastaré společné matky". Mluvil-li Svatý otec jen o jednotě s pravoslavnými, to ~~od~~ povídá stavu věcí: pravoslavní jsou mnohem blíže římskokatolické Církvi než kterakoliv protestantská skupina. Pravoslavnou církev odděluje od katolické v podstatě jen nauka o primátu a neomylnosti papeže.

Z druhé strany, díváme-li se na tyto věci z nadpřirozeného hlediska, můžeme a musíme být optimisty přes všechny překážky, jako jím je Svatý otec. Ducha svatý, Duch jednoty má nekonečně mnoho více možností a cest k jednotě než my lidé; nelze je ani měřit ani posuzovat našimi ubohými možnostmi.

Můžeme očekávat ze strany římskokatolické církve nějaký kompromis, aby se ulehčil ^os jednání?

Kard. Bea: Kompromis ve věcech nauky ne, co do liturgie, organizace a kázně ano. V katolické Církvi existuje mnoho obřadů, bohoslužebného jazyka, organizace a kázně; lze tedy doufat, že Církev v těchto bodech ustoupí. To vše se ale musí posuzovat podle jednotlivých případů, zkoumat velmi opatrně a pozorně. Rozhodnou definitivně příslušné nejvyšší autority. To bude jeden z důležitých úkolů koncilu stanovit do jisté míry zásady, které třeba sledovat v takových případech. Tyto zásady musí být dostatečně široké, aby se mohlo vyhovět velkým rozdílům v případech, které se vyskytnou.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

 **ústav pro studium
totalitních režimů**

3/9
PRO UMIČENOU CÍRKEV.

Dal. n. ~~zpráv~~ můžete dle možnosti

zde učar h. p. o. d. l.
prole článk

Serie IV: "Papežové a komunismus"

19.- CÍRKEV, NAŠE MATKA

Podle H.de Lubac,S.J.: L'Eglise notre Mère, Etudes, Janvier, 1953,
str.3-19

Jeden nešťastný kněz řekl prý v den svého odpadu jednomu svému návštěvníkovi, který mu přišel gratulovat, následující sláva: nyní se ze mne stal jen pouhý filosof; to znamená: člověk zůstatvený své samotě. Byla to hořká poznámka, ale pravdivá. Ten člověk opustil dům, mimo který mu nezbývá nic jiného než vyhnanství a samota. Mnoho lidí si to ani neuvědomí, protože žijí povrchně a roztržitě. Každodenní zaměstnání zajme celou jejich pozornost, "zlatý poprášek zdání" je obestře ilusi. - Jsou též lidé, kteří hledají na různých cestách nějakou náhražku za Církev, jen aby přelstili svou vlastní žízeň. Avšak kdo slyší anebo alespoň tuší na dně své duše Hlas, který ji vyvolal, chápe, že ani přátelství, ani láska, ani žádný jiný ze společenských svazků, jež poskytuje oporu jeho existenci, nebudou nikdy moci ukončit jeho žízeň po sdílení; neukončí ho ani umění, ani přemýšlení, ani nezávislé duchovní hledání... Nic z toho, co člověk tvoří a co zůstává na jeho stejném úrovni s ním, není s to vymanit ho z jeho osamocení, které se prohlubuje tím více, čím více člověk odkrývá sama sebe.

Bůh nás stvořil, abychom byli ^{právě} zavázeni do hlubin jeho života. Ježíš Kristus se vydal v oběť, aby z nás vytvořil jediný celek v lůně jednoty Božských osob. Toto ^{je} býtí opětným sjednocením, znovuzrozením a naplněním všeho. Proto vše, co nás od této jednoty vzdáluje, je ^{právě} klam. Místo, kde toto sjednocení všech v Boží Trojici začíná již zde na zemi, je svatá Církev. Církev je "Boží rodina", je tajemné rozšíření nejsv. Trojice v čase... Církev je jediná společnost, která skutečně odpovídá našim nejvnitřnějším tužbám; je jediná věc, která je schopna zaručit nám náš plný vnitřní rozvoj. "De unitate Patris et Filii et Spiritus Sancti plebs adunata" - "Lid shromážděný z jednoty Otce i Syna i Ducha Svatého" - to je tedy svatá Církev. Ona je "plná nejsvětější Trojice" /Origenes/.

Církev je po své viditelné stránce ono životodárné jádro, kolem kterého se shromáždějí od pokolení do pokolení - a to cestami, jež nám často unikají,- výchni ti, kteří budou spaseni. Ti, které Církev již shromázdila, jsou opravdu duši světa; jsou duši tohoto velikého lidského těla, jak se vyjádřil ve 2. stol. autor epištoly k Diognetovi. Jaká odvážnost se tají v takovém tvrzení! Křesťan, který je pronášel, byl hlas nepatrného stádce, deptaného a pronásledovánoho, opovrhovaného moudrými a mocnými tohoto světa. Avšak tato skromná skupinka vzrůstala velmi rychle - takřka vůčihledně - takže pozorný pozorovatel by by mohl již tehdy předvídat, že pohltí celou říši římskou. Nebyla to však tato výhídka, která vnuklá tomuto křesťanu jeho klidnou a sebevědomou odvahu. Nebyly to žádné pozemské výhídky. Byla to jedině jeho víra a jeho vědomí, že mluví jménem Církve...

Každý pravý katolík chová v sobě cit synovské něžnosti vůči Církvi. Je čestný, že ji smí nazývat matkou; jménem to, které vytrysklo ze srdce jejich prvních synů, jak je prokázáno četnými starokřesťanskými texty. Každý pravý katolík opakuje se sv. Církve Cypriánem a se sv. Augustinem: "Nemůže míti Boha za Otce, kdo nemá Církve za matku".

Mluví-li katolík o Církvi jako o své matce, pak při tom myslí především na Církev Římskou, protože ji považuje podobně jako celá tradice, za "Matku a Učitelku všech Církví", za "Matku a Učitelku všech věrných Kristových". Dívá se na její hlavu jako na hlavu "všech biskupů", jako na "otce všeckého křesťanského lidu", jak nebo jak říkával sv. Ignác z Loyoly, jako na "pána celé žně Kristovy". Stolec římský je pro nás "Svatý Stolec", je to "apoštolská Stolice" v nejvlavnějším slova smyslu. Víme, že Petrovi byla svěřena odpovědnost za beránky a za ovce Kristovy; že Ježíš sám se modlil za to, aby víra Petrova zůstala neporušená; že dal Petrovi klíče od království nebeského a že mu dal rozkaz, aby utvrzoval ve víře všechny svoje bratry. Pro nás je jasné, že Petr zosobňuje celou Církev a že tato má v něm svůj viditelný základ. Je nám jasné, že tento viditelný základ, daný Církvi k její výstavbě, nemůže nikdy selhat, pokud bude trvat její stavění a to znamená až do konce tohoto světa. Na tomto základě spočívá celá Církev. Z toho nám též lépe vysvítá smysl a důvod papežské neomylnosti.

My uznáváme proto Petra bez jakýchkoliv výhrad za toho, jemuž byla svěřena celá Církev. Neděláme ~~zde~~ žádná omezení, jako tomu bylo kdysi za dob galikanismu. Opakujeme se sv. Ambrožem ^{v tomto sledu}: "Ubi Petrus, ibi Ecclesia - Kde Petr, tam Církev". V Petrovi spatřujeme vždycky neotřesitelnou skálu, na níž budujeme svou vlastní ~~jednotu~~ pevnost. Spatřujeme v něm jediné viditelné středisko všech Božích dítěk. V autoritě Petra, který žije a působí ve svých nástupcích, vidíme oporu naší víry a záruku našeho obcování. Z toho důvodu se tedy naše láska ke křesťanské jednotě zosobňuje v lásce k Petrovi. Jsme s ním spojeni všemi mohutnostmi duše přes všechny vnější změny.

Budiž proto pochválena svatá Církev Římská, tato veliká matka, na jejichž kolenou jsme se naučili všemu a u níž se stále znovu učíme. Ona nás učí každodenně zákonu Ježíše Krista tím, že nám vkládá do rukou Evangelium a pomáhá nám, abychom mu porozuměli. Kde by byla dnes tato malá knížka, v jaké formě by dospěla k nám, kdyby nebyla složena, uchována a vykládána ve velké katolické obci věřících? Jakých znetvořenin by se do ní vloudilo, jakých zkromolenin v textu i ve výkladu? Církev zůstane vždy rájem, v jehož středu tryská živý proud Evangelia, jako čistý zdroj, který se roztéká na čtyři světové strany, aby zúrodnil celou zemi. Její zásluhou je evangelium předkládáno všemu lidu z pokolení na pokolení, malým i velkým tohoto světa, a nepřináší-li vždycky v nás své ovoce života, pak je to jen naší vinou.

Budiž požehnána tato veliká matka za Boží tajemství, které nám sdílí, když nás do nich uvádí dvojí branou, stále otevřenou, své nauky a své Liturgie. Budiž požehnána za ohniska náboženského života, jež rozežíhá, chrání a živí. Budiž požehnána za vnitřní duchovní svět, který nám odkrývá. Budiž požehnána i za to, že odhaluje a rozptyluje v nás iluse, aby naše bohopoeta zůstala čistá...

Matka čistá, jež nám vlévá a uchovává v nás víru vždy neporušenou, již žádný lidský poklesek, žádné duchovní, a to i sebe ~~selhání~~ věříb selhání nemůže poskvrnit. Matka plodná, která neprestává dát nám vždy nové bratry. Matka všeobecná, která má stejnou péči o všechny, o nevědomé i o moudré, jak o prostý lid venkovských farností tak o vybrané zástupy duší zasvěcených Bohu. Matka ctihoná, jež nám uchovává dědictví ~~získané~~ věků a vybírá totalitních režimů

pro nás ze svých pokladů věci staré i nové. Matka trpělivá, jež se ujímá, aniž by se kdy unavila, svého díla ponenáhlé výchovy a shromážduje po jednom syny jednoty, kterou její vlastní synové neustále zpřetrhávají. Matka bdělá, která nás ochraňuje proti Nepříteli, který obchází kolem nás hledaje ^{svou} korist... Matka horlivá, která vkládá do srdečí svých dítěk nejlepších dítěk horlivost o spásu duši a je posílá do všech končin světa jako hlasatele Kristovy. Matka moudrá, která nás udržuje opodál všech sektářských přemrštěností, opodál všeho falešného nadšení, po němž obyčejně následuje zklamání. Ona nás učí milovat vše, co je dobré; vše, co je pravdivé; vše, co je správné... Matka bolestná se srdcem probodeným mečem, jež prožívá od věků do věků utrpení svého Ženicha. Matka silná, jež neváhá nechat nás projít smrtí - počínaje první smrtí, kterou je křest - aby nás zrodila pro jiný život, který je mnohem vyšší... Budiž požehnána za tolik dobrodiní.

Budiž požehnána, o matko krásného milování, spasitelné bázně, božské moudrosti a svaté naděje. Bez tebe by naše myšlenky zůstaly rozptýlené a roztěkané: ty je sbíráš a tvoříš z nich mocný svazek... Ty nás ušetřuješ bludů a nevkladáš těch církví, které jsou učiněny lidskou rukou... Ty, která jsi milována Tvůrcem všehomíra, zasvěcená do jeho tajemství, Ty nás učíš vše, co se Mu líbí. Ty jsi ta, jejíž nadpřirozená záře ani v nejtemnějších okamžicích nikdy nepohasíná. Pod skromností tvé pozemské schránky se skrývá sléva Libanu. Ty nám dáváš Toho, který je sám Cesta a Pravda. Skrze tebe máme v něm naději života. Vzpomínka na tebe je sladší než med, a ten kdo tě poslouchá nebude nikdy zahanben.

Matka svatá, Matka jedinečná, Matka neposkvrněná... svatá Církev... jediná pravá Matka živoucích.

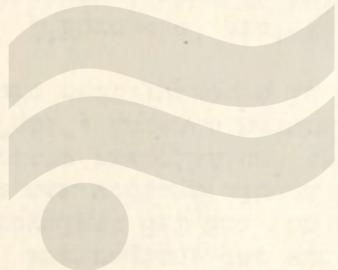
ústav pro studium
totalitních režimů

~~Při výběru zemí a měst~~
~~přes výběr výdavců~~ v C. f. k. R. m. p. ~~zpráv~~ mohly mít množství význam
k. R. m. p. mohly být
Vzdálení ~~počtu~~ významné ne w. Př. z. jistě mohly týkat se hlavního
Kardinal mohl být vydán, ale Pius X. mohl být
je k. R. m. p. v R. m. p. mohl být množství významné. Pius X.
(j. s. m. l. b. a. d. m.) mohl být 3 počtu:
1. formu m. n. p. významné a 2. m. n. p. významné. Významné m. n. p. významné
I. p. v. m. n. p. významné: Církev ještě významné, mohla se významné a m. n. p. významné
a m. n. p. významné i k.

K výběru zemí a m. n. p. významné m. n. p. významné
P. z. m. n. p. významné od výběru zemí a m. n. p. významné
(k. R. m. p. významné) m. n. p. významné a m. n. p. významné
m. n. p. významné zemí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy z kat. světa: V uplynulém týdnu bylo dán do prodeje nové číslo of. orgánu Sv. stolice AAS, které obsahuje nové předpisy o mši svaté a breviáři. Hlavním změnou je ~~nové roztrídění svátků~~, a pak s tím související úprava modlitby breviáře/Oficium s devíti čteními bude mít je 49 dnů, svátků a nedělí tzv. I. a II. třídy; všechny ostatní dny v roce mají oficium, které dosud se nazývalo simplex, tj. se třemi čteními. Podrobnosti nových rubrik naší posluchači kněží se dozví z kněžského vysílání ve čtvrtek a pak z latinských vysílání v úterý, ve čtvrtek a v sobotu o půl jedné, o půl šesté a o čtvrt na 11.

Plán na Liperpoolskou katedrálu, jejíž stavba bude začata příští rok, pochází od protestantského architekta. Celkem bylo zasláno 298 návrhů. Architekt Gibbert navrhl též budovy londýnského letiště. Návrh je nanejvýš moderní a odborníci jej srovnávají s návrhem architekta Oskara Niemeijera pro katedrálu v hl.městě Spojených států brazilských Brazílie. Pod kostelem bude obrovský garáž pro potřebu návštěvníků kostela.

228 katolických farních škol v diecézi Newark ve Spoj. státech pojalo do svého programu vyučování televizí. Biskupský inspektor pro školy píše v listě farář řím. že použitím TV bude možné rozšířit i čební látku, zvl. v předmětech, které žádají nákladné sbírky a laboratoře. Budou moci být zapojeni odborní učitelé, kdežto třídní učitelé se budou moci více věnovat jednotlivým žákům. Osm belgických jesuitů, kteří ~~před několika~~ týdny se utekli do Belgie pro nepokoje v Kondu, v nejbližších dnech se vrátí na svá místa do Kikwitu Leopoldville a Mbansa-Mboma. Také další skupina jesuitů se vrátí ke své práci na misijních stanicích.

Na rozkaz sovětské ministryně pro kulturu Kateřiny Furcové dostali středoškolští učitelé rozhkaz při vyučování dějepisu a zeměpisu poukazovat na západní kolonialismus v Africe a Asii. Úředník pověřený protináboženskou propagandou řekl dále, že se musí současně upozorňovat na to, jak katoličtí a protestantští misionáři vykořisťují domácí obyvatelstvo; misionáři prý úzce spolupracují s imperialistickými vládami.

Posv. kongregace obřadů odpověděla na předložený dotaz zda biskupové mohou zakázat fotografování v kostele při bohoslužbách nebo i mimo ně, kladně, že tedy biskupové fotografování mohou zakázat.

Vláda jihoindického státu Kerala učinila konec diskriminaci zákonem proti

členům nejnižší kasty Harijanům, kteří by se stali křesťany. Za dřívější komunistické vlády konvertité ztratili právo na státní podporu pro školy a na jiné účely. Podle nového zákona Harijáni křesťané mají táz práva jako jejich bratří pohané.

V něm vystoupil římsk. bisk. mgr. vik. ^{an} Miroslav
Frolde "Které v Česku" aut. býv. dekrete Gr. Matěje ^{rodi}
Bisk. Ronald Frollel.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec zaslal vlastnoruční list arcibiskupovi z Mnichova kard. Josefovovi Wendelovi, aby mu blahopřál k zdařilému eucharistickému sjezdu, který se konal před měsícem v ~~jeho městě~~^{mun.} a mnichovským věřícím. Sv. Otec mu též dekuje za příklad lásky a svornosti, který ve dny sjezdu podali. Třebaže nebyl přítomen tělem byl v Mnichově myslí, modlitbou a konečně závěrečné slavnosti sledoval televizí, od začátku až do konce, jak sám už dříve prohlásil. Závěrem vyslovuje přání, aby mnichovský sjezd pomohl lidstvu najít pravý a trvanlivý mír a aby jeho duchovní ovoce zůstalo i po sjezdových dnech.

Svatý Otec jmenoval tit.^{arcij.} biskupem samosatským mons. Perikla Feliciho, generálního sekretáře ústřední přípravní komise na všeobecný sněm. Mons. Felici má 49 let; na kněze byl vysvěcen se zvláštní ^{osobní} dispensací Pia XI. ve věku 22 let a dvou měsíců. Celý svůj ^{dosařadní} kněžský život prožil v Římě, jako profesor na teologických učilištích, jako spirituál římského semináře a konečně v ústředních církvičních úřadech, zvl. v jednom z nejvyšších církevních soudů, Posv. římském rotu.

(kom. autority)

Něm. kat. tisková kancelář KNA oznamuje, že ~~kat. kostely~~ v Kollwitzu blízko Madgeburku zavřely ^{právě postavený}. Kostel právě není nutný pro místních 800 katolíků. Katolíci v Kollwitzu nemají vlastní kostel a dosud měli své bohoslužby v evangelickém kostele.

Kněz americké misijní společnosti Maryknoll P. Marek Tennien přeměnil budhistický náboženský tanec O BON kterým se po 1400 letech vzpomínalo mrtvých v Japonsku, v katolický obřad. Modlitby balad, oslavující mrtvé budhistické byly přepsány ke ~~XX~~ oslavě katolických světců a mučedníků japonských.

29. září požehná vídeňský arc.kard. König první rakouský atomový reaktor, který je ovoce dvouleté práce; reaktor stojí v Seibersdorfu, jihovýchod Vídně. Reaktor patří k nejmodernějším na světě.

Sbírka mezi věřícími kolínské arcidiecéze, která je jejich darem arcibiskupovi kard. Fringsovi k 50. výročí jeho kněžských svěcení, vynesla 687 000 marek. Obnos je určen k postavení vysílačky Vatikánského rozhlasu pro Afriku.

700 kněží ze Španělska bude pracovat při velkých lidových mísách, které se budou konat v Buenos Aires ve Argentině. Nejvíce kněží pošle arcidiecéze Valencijské. Budou zastoupeni i řeholníci: jesuité pošlou jako kazatel 51 kněží, františkáni 50, atd.

79/60 -- uplynulo:

150 let od narození papeže Lva XIII.

2. března jsme vzpomínali narozenin dvou velkých papežů blízké minulosti: před 84 lety se narodil Evžen Pacelli, kterého jsme znali jako Pia XII. A před 150 lety v malém městečku Carpinetu Romano nedaleko Říma spatřil světlo světa Jáchym Pecci, který se ^{ter} měl stát papežem, Lvem XIII. Byl ^{stý} ze sedmi dětí; ve věku 22 let byl vysvěcen na kněze. Krátkou dobu zastával úřad papežského delegáta v Beneventě a Perugii. R.1843 třiatřicetiletý prelát je jmenován nunciem v Bruselu, ^{pro} za situace velmi nesnadné pro neshodu v otázce škol. Tři roky potom ho vidíme znova v Perugii, tentokrát v hodnosti arcibiskupa. Zůstal zde 32 let: R.1853 byl jmenován kardinálem, a r.1860 ~~musel přihlížet,~~ jak Perugia, město papežského státu, bylo násilím přivítěno k rodícímu se italskému království. Za těchto těžkých let se osvědčila jeho mírnost, ^{ind. secu} ale též neohroženost a pevnost. R.1876 se stává komořím kardinálského kolegia; dva roky nato po smrti papeže Pia IX. připravuje nové konkláve a v něm už po dvou dnech je zvolen hlavou katolické Církve. Přijímá jméno Lev XIII. Bylo mu 68 let. Počítalo se, že to bude krátký přechodný pontifikát, který nepřinese mnoho nového. Socialisté a zednáři, spolu s liberály počítali, že Církev bude klesat víc a víc - ^v nedávno ztratila svůj papežský stát. Zatím Lev XIII. zůstal na papežském stolci plných 25 let, nejdelenší dobu po svatém Petrovi a po Piu IX. Církev zbavená světské moci nabyla nové ^{nevidané} ještě větší ^{hr. rám.} mocí a úcty jako moc duchovní. 20. července 1904 Lev XIII. umírá k zármutku celého světa, katolíků i nekatolíků, kteří též v něm poznali otce a vůdce. Lev XIII. byl člověk zbožný a prostý, ale aristokratického chování, kterému kmetské stáří dodávalo ještě více vážnosti a důstojnosti. Byl slabého zdraví, rozjímatého a moudrého ducha, který události časů vedly k nové zralosti. Vynikal ^{je} zvláště v ohoru ^{je} theologie a literatury: jeho latinské hymny se kněží dodnes modlí v breviáři ve svátky, zavedené za doby Lvova pontifikátu. Bůh ho ale obdařil především darem vystihnout otázky tehdejší doby: Lev XIII. do nich nesl mínění Církve, ne aby vyvolal roztržky a aby odsuzoval, nýbrž aby i zde hledal styčné správné body a smírné řešení; tato řešení vynikala pochopením pro druhou ^{zájem} stranu a nesmírnou rozyázlostí. Byl opravdu "Lumen de coelo" Světlo s nebe", jak to o něm říkalo Malachiášovo proroctví.

Není možné v několika řádcích shrnout činy Lvova pontifikátu. Navždy zůsta-

(otázky)

ne zapsáno zlatými písmeny v dějinách jeho úsilí smířit moderní doby se staletou moudrostí Církve. Sem patří především jeho učení o poměru Církve a státu. Za Lva XIII. vyvstával moderní stát: Lev XIII. stanovil meze jeho moci a určil úkol, který Církev může v tomto světě vykonávat. Církev není vázána na žádnou formu vlády, s každou může žít v pokoji a porozumění, pokud tato vláda respektuje základní práva Boha, Stvořitele člověka i státu. Církev podporuje civilisaci a kulturu, neprotiví se oprávněným touhám a tužbám národů a časů. Slavnou zůstane encyklika *Immortale Dei* z r. 1885. Hořské chvíle mu způsobil rostoucí antiklerikalismus ve Francii, který vyvrholil už po smrti Lva XIII. v zrušení jednostranném konkordátu. Po svém předchůdci na papežském stolci Lev XIII. zdědil Kulturní boj v Německu: smířlivosti se postupně podařilo jej ukončit; velký podiv vzbudilo, když kancléř Bismarck požádal Lva XIII., aby byl prostředníkem ve sporu Německa se Španělskem o Karolinské ostrovy. Bismarck poslal Lvu XIII. dopis, ve kterém oslovuje papeže "Sire". Smíření Německa se Svatou stolicí je korunováno slavnostní audiencí císaře Viléma II. u papeže 1888. Bohužel doba ještě nebyla dost zralá pro vyřešení tzv. římské otázky, i zde ale Lev XIII. dal známky touhy po skončení "neblahého sporu", jak nazval unáhlené obsazení papežského státu a Říma italskými vojsky.

Svůj praktický pohled na neklidnou dobu Lev XIII. nejvíce prokázal svým novým názorem o bouřlivé "sociální otázce". Encyklikou "Rerum novarum" /1891/ si zasloužil název papeže dělníků; Lev XIII. učinil konec diskusím mezi katolíky svým výrokem, že stát má sociální povinnosti, naléhal na účtu k práci a k dělníkům a přiznal jim právo na odborová sdružení. Sociální otázka se otetla v novém světle, i když řada jednotlivých otázek se měla rozhodnout až později. Vrácení pokoje Církvi v mezinárodním světě a definice sociální otázky nejsou jediné důvody k nesmrtné slávě Lva XIII. Vnitřnímu životu Církve dal novou sílu a energii svou péčí o výchovu kněží z intelektuální stránky v encyklice *Aeterni Patris* 1879, která znamenala nový rozkvět tomismu: katoličtí filosofové mají hledět spojit nové myšlenky s tradičním učením Církve, které dostoupilo vrcholu ve sv. Tomáši Akvinském. Lev XIII. vybízel k úctě k Božskému srdci Páně, jemuž zasvětil celé lidské pokolení na prahu nového dvacátého století; šířil úctu k sv. Josefu, ochránci Církve, k svaté Rodině nazaretské, aby byla vzorem dnešním křesťanským rodinám, nabádal

v mnoha encyklikách k modlitbě růžence, reorganisoval některé staré zasloužilé řády, na př. benediktiny spojil v Konfederaci, schválil řadu nových řeholních společností, jako Bílé otce, verbisty, přál rozkvětu salesiánů. Pochopil sílu a vliv katolicismu ve Spojených státech severoamerických, jimž dal nového kardinála Gibbonsa a svatou Františku Cabrini on poslal za apoštola mezi přistěhovalci. Obnovil církevní hierarchii v řadě anglického konvertitu Johna Newmana jmenoval kardinálem zemí, kde katolíci byli v menšině, jako ve Skotsku; usiloval o posílení východních sjednocených církví, a jeho prestiži neumenšílo ani rozhodnutí, že anglikánská svěcení mají být považována za neplatná. Zlepšení styků s Ruskem vede k zlepšení stavu mezi katolíky v Polsku a přispívá též k tomu, že mezi pravoslavnými se probouzí nová sympatie ke katolictví, sem patří konverse Solověva. K rozkvětu východních církví přispěl i mohutný eucharistický sjezd, konaný r. 1893 v Jeruzalemě. Dobré výsledky má smíření a přátelská práva Iva XIII. v Egyptě, Řecku, Turecku a Chaldejsku, s nezdarem se setkává v Bulharsku, kde král Ferdinand odpadá a v Arménsku: sultáni nezakročují proti novým krveprolitím katolíků. Posílena je i misijní činnost, zvl. v Indii, Indočíně, Číně, v Japonsku, zde zřizuje hierarchii, v Koreji, kde je vyhlášena náboženská svoboda, a v Afriky. My Slované nesmíme zapomenout na krátkou, ale významnou encykliku "Grande munus" r. 1880 k tisícímu výročí potvrzení slovanské bohoslužby papežem Janem VIII. Encyklika jedná o našich slovanských apoštolech, o slavné minulosti slovanských národů a o jejich významu v Církvi. Rozhodl, aby sv. Cyrila a Metoděje se slavil celé Církvi. Účastníkům pak děkovné poutí Slovanů udělil čtyřhodinovou audienci 5. července 1881; v alocuci naznačil hlavní směrnice pro uskutečnění cyrilometodějské myšlenky. Mezi poutníky byl mladý kaplan z Příbora Antonín Cyril Stojan.

Projevem lásky a oddanosti věřících celého katolického světa k svému pa- peži byla oslava 50. výročí kněžského jubilea 1888. Památkou na toto ju- bileum je kostel zasvěcený sv. Jáchymovi, křestnímu patronu Iva XIII.

Katolické národy darovaly každý jednu kapli. + r. 1904. Nář. Iva XIII. m. v. u. Bus. 1904.

Lev XIII. je pochřben v bazilice sv. Jana v Lateráně; náhrobek je darem dělníků svému otci a příznivci.

x lev XIII. tři slavné sloveni multováni říta přerušení r. 1825; nem všechni mohli mít min. mil. leto. Vles. w. Řítu se používaly ruky, pěsti, obou rukou R'ne ih. m. 1770. In 50. řítu Církev požádala matku mls blahoženy.

Lev XIII. v. mnoho svatých řádů. Přeorganizoval řády. Počet řádů v. 1.000.
x Lev XIII. v. mnoho svatých řádů. Přeorganizoval řády. Počet řádů v. 1.000.

Lev XIII. v. mnoho svatých řádů, ne kde v. mnoho svatých řádů. Přeorganizoval řády. Počet řádů v. 1.000.

Lev XIII. v. mnoho svatých řádů, ne kde v. mnoho svatých řádů. Přeorganizoval řády. Počet řádů v. 1.000.

Zprávy: Závěrem XII. studijního dne bohoslovů z jižních států USA. Ameriky bylo vydáno usnesení, ve kterém se ráznými slovy odsuzuje jakékoliv rasové odlučování. Jako budoucí kněží Církve musíme činit vše, aby bychom odstranili předsudky proti našim spoluobčanům. V této otázce katolíci stojí před volbou mezi Kristovým příkazem milovat bližního jako sebe sama a protikladem toho to přikázání: rasovým odlučováním. Zneuznávání přirozených práv a duchové důstojnosti mnoha lidí by mělo vyvolat výkřik odsouzení u každého katolíka. Boží láska má proniknout jakýkoliv postoj a každou činnost těch, kdo chtějí být považováni za následovníky Kristovy.

Arc. z Buenos Aires kard. Antonín Caggiano odsoudil v oficiálním prohlášení nedávné protisemitské ~~manifestace~~ Argentině. Katolík má milovat bližního a proto nemůže činit rozdíly mezi svými spoluobčany. Jsem přesvědčen, že ti, kdo užívají násilí jsou nástroji prvků, které s oblibou užívají násilí a komunistických metod.

Katolické školy na Ceylonu jsou ve velkém nebezpečí, že budou zestátněny. Přitom Církev nedostane žádnou n hradu za obsazené školy. Prohlásil podle ně kterých tiskových kanceláří ministr výchovy před ceylonským parlamentem; biskupové Ceylonu v oficiálním prohlášení společném protestovali proti rozhodnutí zestátnit kat. školy; Církev na Ceylonu by podle zákona navrženého ztratila 600 ze 750 škol. Zbývajících 150 škol, které nejsou pojaty do návrhu nebudou dostávat žádnou státní podporu.

Za velké účasti věřících se konal v pondělí pohřeb kard. Jana O'Hary, arc. z Filadelfie, který zemřel 28. srpna. Zádušní mše svatou sloužil kard. Spellman z Noyého Yorku; řeč nad rakví pronesl arc. z Los Angeles kard. McIntyre. Tálesné pozůstatky budou uloženy k věčnému odpočinku na hřbitově otců řeh. společnosti sv. Kříže, ~~při universitě N.D.~~; jejímž rektorem byl kard. O'Hara, dříve než byl jmenován biskupem.

Ve Viterbu blízko Říma byla otevřena sál, který nese jméno papeže Jana XXI., portugalského původu, který byl zvolen papežem r. 1276. Sál byl postaven nákladem portugalské vlády, která tak chtěla oslavit svého velkého muže. Jan XXI. je pochován ve viterbském dómu. O životě Jana XXI. promluvil kard. Cento, býv. ap. nuncius v Portugalsku.

Britská zápl. Indie má svého prvního domácího kněze. Je jím benediktin P. Boswell Davis, který bude pracovat v diecézi Nassau.

V nás mluví = Dále o tom o ~~Duchovní~~ ~~duchovní~~ mluví nbl. mn; mluví mn.

Bůh stvořitel lidské duše

Člověk není jen hmota. Jeho tělo je oživeno duchovou a nesmrtevnou duší.

Život člověka nekončí tedy na této zemi, nýbrž pokračuje na druhém světě. Toto je rozhodující skutečnost pro náboženství a současně dokazuje, že materialistický pohled na člověka je mylný.

(Podkladem)

Nesmrtevnost duše ale netvoří jediný základ náboženství. *(Náboženství jako vědomé zaměření života k Bohu jsou mnohostranné vztahy,* které váží člověka s Bohem v jeho bytí a podstatě, ještě dříve než si to člověk uvědomí.

První z těchto podstatných vztahů spošívá v skutečnosti, že člověk je Boží dílo. Víme dobře, že materialisté se smějí tomuto tvrzení, a hledí vše vysvětlit způsobem "zcela přirozeným", a odvolávají se na to, že člověk se vyvinul z opice. Zvláště prý dílo Engelsovo "Podíl práce na zlidštění opic" má "velký vědecký význam" na tomto poli.

Podle materialistů před statisíci lety jistý druh lidooopu na rovině, která se dá těžko určit, začali chodit za pomocí rukou v zpřímené pozici. Tak byl vykonán rozhodující krok k přeměně lidooopa v člověka. Ruce se pozvolna uvíznily pro jiný úkol, tj. pro "práci". Prací a přizpůsobováním novým a novým činnostem podle materialistů přední nohy opic se přeměnily v lidské ruce schopné pracovat. Při společné práci opice změnivší se v lidi si uvědomily, že je nutné sdělovat si navzájem své poznatky řečí. A tak, div divoucí, nýtnost vytvořila nový nástroj: opičí hrdlo pozvolna ale s výtrvalostí se začalo vyvíjet a stalo se schopným mluvit. Tak tedy zase "práce zplodila lidskou mluvu".

A to ještě není všechno. Dialekticko materialistická fantazie jde dál: pod vlivem práce a řeči i opičí mozek se začal vyvíjet, vědomí se začalo vyjasňovat, zvětšila se schopnost abstrahovat a činit závěry; tak tedy postupem statisíc let povstala ze stád opic bydlících na stromech lidská společnost.

Řekněme hned, že podobné bajky nemají nic společného s vědou: z velké části jsou dílem pouhé obrazivosti. Stačí dát materialistům dvě prostinké otázky, aby byla zřejmá nesmyslnost jejich tzv. vědeckého vysvětlení. Co je "práce", která to vše vytvořila? Jestli prací máme na mysli nějaké delší a vytrvalé úsilí, které má za cíl dosáhnout určitého cíle, proč tedy se nestaly rozumnými bytostmi i včely a mravenci, kteří jsou přece tak pilní? Jestli ale prací rozumíme úsilí dobře uvážené a vědomě zaměřené k stanovenému cíli, pak práce předpokládá rozumovou činnost. V tomto případě jde o

přechod ze zvířete k člověku se nedá vysvětlit jen jako důsledek "práce".

A nyní druhá otázka: Co je "řeč"? Považujeme-li za "řeč" jakýkoliv projev citů nebo vnímání - jehož jsou schopna i zvířata - pak řeč nepředpo-kládá žádnou rozumovou činnost ani ji nerozvíjí. Jestli ale "řeč" ~~vysváří~~ systém znamení úmyslně zvolených, aby ~~nám~~ ^{je} druzí rozuměli, pak bezpodmíne-čně předpokládá rozumovou činnost, a nemůže pomáhat zvířeti stát se člověkem, protože zvíře není schopno myslit.

Engels přeceňuje význam "zpřímené posice". Jak dokazují některé nálezy kostér v jižní Africe, před zánikem lidoopů byly zde opice, které chodily zpřímené a celou strukturou svého těla byly podobnější dnešnímu člověkovi než nynější opice. A přece se nepřeměnily pozvaly v ~~opice~~: ^{blue!} Mínění o po-stupném přechodu ze zvířete k člověku může být jen plodem fantazie, uváží-me-li, že mezi člověkem a zvířetem je podstatný rozdíl.

Přechod ke stupnům vyššího podstatného života se mohl stát jen "skoky", jak ostatně dialektický materialismus připouští, alespoň v teorii. Důsled-ně by tedy se měl vzdát fantastických obrazů o ~~životy~~ stádech pololidí a poloopic, jak se s nimi setkáváme v marxisticko leninských učebnicích určených prostému lidu.

Neexistuje žádný přechodný stadium mezi zvířetem a člověkem, neexistuje žádný lidoop. Buď tělo je oživeno duchovou duší anebo není. V prvním případě stojí před námi člověk, i kdyby měl široké čelisti, přečnívající lícní ko-sti a nízké čelo; jeho obličej by na sobě nesl odraz duše. Když ale tělo není oživeno duchovou duší, pak je před námi zvíře: i kdyby se její lebka podobala sebevšem lebce dnešního člověka, výraz tváře by zůstal zvířecí. Tím nechceme říci, že struktura těla a lebky nemají vůbec žádného významu. Podstatným rozdílem je přítomnost nebo nepřítomnost duše. Duše má zde největší význam, protože z ní plyně duchový život, který se projevuje v dílech kultury, třebať by to byly jen nástroje z kamene nebo zcela primitivní malby. Zde se setkáváme nutně s otázkou původu lidské duše. Z žádného důvodu nemů-žeme vzít v úvahu teorii o nějakém postupném pomalem vývoji. Byť by smysly těla byly sebevše vyvinuté, nebyly by schopny vykonat ani ne tu nejjedno-dušší rozumovou činnost. Odkud pochází toto něco zcela nového, duchová duše schopná vykonávat ~~životy~~ zcela rozdílnou činnost? Aži nejvyvinutější zvíře nedá vznik duchové duši. Jejím původcem může být jen duchové jsoucno. Na tomto světě

lidská duše je jediným duchovým jsoucнем. Proto její původce musí existovat mimo tento svět. Koneckonců jen Boh jím může být, i kdybychom mohli za původce považovat i jiné duchové jsoucno, nakonec bychom přišli k neustvořenému duchu, tj. k Bohu.

Původ člověka tedy není možný bez tvůrčího zásahu Božího. Musíme zde ale učinit ještě jeden další krok. Při narození každého jednotlivého člověka – nejedná se tedy jen o první lidi – rodiče poskytnou jako původci jen hmotný zárodek života, ale ne lidskou duši. Duše je duchová podstata, je proto zcela jednoduchá, nemá části, je nedělitelná. Rodiče nedovedou dát dítěti něco ze své duše. Podoobně duše nemůže povstat z nějaké přeměny, v hmotě. Po každé k vzniku duše je nutný tvůrčí zásah Boha: přímý tvůrčí zásah Boha je nutný k narození každého nového člověka.

radiovaticana.cz

**ústav pro studium
totalitních režimů**

~~mnoho~~ závodníků ~~maximálně~~ účastnících se olympijských her, kteří dosáhli zlatých medailí, dále mistr světa v boxu těžké váhy Floyd Patterson, který je katolíkem; 249/1
RaVat CECO 7-9-60
zprávy z kat. světa a pak poznámku Pius X. a olympijské hry VM. Generální audiencie u sv. Otce bylo dnes přítomno ~~je~~ na 400 členů Mezinárodních sportovních sdružení a 600 členů Mezinárodní katolické federace pro tělesnou výchovu. ^{V úterém v. den} Veňoval vzpomínku zítřejšímu svátku Narození P. Marie a významu mariánské úcty pro život katolíka. Maria jako matka provází nás až do let mužnosti a stáří. Svatý Otec po italském proslovu pozdravil přítomné též francouzsky, anglicky a španělsky a německy. Nakonec všem ud. své ap. pož. Biskup v Inongo v Kongu mons. Jan van Cauwelaert, se stal obětí násilí konžských vojáků a byl ~~zatčen~~ ^{uvnitřně} na nějakou dobu. Současně byl zatčen i větší počet řeh. setser a kněží. Až na přímý zásah ministra obrany Mpola byli misionáři propuštěni na svobodu. Konžtí vojáci vidí v jakém bělochovi belgického špeha; v úterý min. týdne obkloupili misijní stanici v Inongo a donutili biskupa amisionáře se zdviženýma rukama ^{vy} jít z budov; bitím a strkáním pažbami pušek je hnali před sebou do vojenského tábora. Biskup byl n. kolikrát udeřen do tváře. Mezitím jiní vojáci násilím nutili sestry k výpovědem, a nestyděli se jim strhnout šaty z těla, aby se přesvědčili že to nejsou převlečení belgičtí vojáci. Jedna ze sester následkem duševního otřesu a ran musela být převezena do nemocnice. Na přímý zásah min. obrany byli misionáři propuštěni. Je to první případ, že konžtí vojáci se dopustili násilí proti kat. biskupovi.

V Paříži skončil mezin. sjezd katolických lékárníků. Závěrečné zasedání se konalo v pláci UNESCO, za přítomnosti mnoha osobností občanského a kulturního světa. V usnesení se praví, že vzhledem k hlubokým změnám v současné společnosti katoličtí lékárníci i kat. lékárníci musí splnit svou povinnost katolíků, opírajíce se o sociální nauku Církve a papežské Lékárnictví nemůže být ani se stát organismem podřízeným státu, ale ^{je} může ^{závislosti} uchovat svou nezávislost a odpovědnost. Kat. lékárníci považují křesťanskou lásku za mocnou hybnou sílu v úsilí sloužit druhým. Sjezdu bylo přítomno 450 delegátů z 20 zemí světa.

Katolíci maronitského obřadu budou mít vlastního zástupce v parlamentu nové cypernské republiky. Třebas v cypernské ústavě není žádná klausule v tomto smyslu řecká obec postoupila jedno ze svých 35 křesel ve prospěch maronitů, pravil biskup mons. Eliaš Farah. Na toto křeslo byl zvolen Josef Yamakis, kat. Cypřan maronitského obřadu. Jiný maronita Jan Mafrides je členem Křesťanské společné rady. Mons. Farah děkoval řeckým pravoslavným za to, že katolíkům postoupili jedno křeslo a dodal, že maronité budou nadále usilovat o to, aby byli uznáni ustavou.

Pius X. a Olympijské hry

Ve svém proslovu při audienci udělené účastníkům Olympijských her - 24. srpna - Jan XXIII. se zmínil též o obnoviteli moderních Olympiád baronovi de Coubertinovi a o jeho setkání s papežem sv. Pием X. Bylo to r. 1905. De Coubertin dlel v Římě, a jeho návštěva měla dva cíle: přemluvit římské autority, aby na sebe vzaly úkol uspořádat příští olympijské hry v Římě - r. 1908, a pak získat pro svůj plán podporu papeže Pia X. První věc se mu nepodařila - Olympiáda se konala v Londýně a Řím musel čekat dalších 52 let, než směl uvítat olympijské závodníky. Ale v druhém podniku byl ^{de Coubertin} ~~uspěšný~~ ^{úspěšný}. Jak de Coubertin píše ve svých pamětech, byl přijat laskavě a s plným pochopením jak u Pia X. tak i u jeho státního sekretáře, kardinála Merry del Vala. Pius X. se zajímal o jeho plány, se zájmem naslouchal ~~v~~ slovům barona de Coubertina, a přislíbil mu viditelný důkaz že souhlasí s jeho ^{ve Vatikánu na nádvoří sv. Damasa} ~~podnikáním / sportovním~~.

^{Pius X. tu uvedl} Stalo se ~~tak~~ na podzim téhož roku 1905. 8. října Pius X. ^{byl} přítomen několika ukázkám tělocvičným a sportovním ~~závodům~~ italských katolických spolků, k nimž se připojili členové katolických tělocvičných spolků z Belgie Francie a jiných zemí. Potom k nim krátce promluvil "ne pouze jako otec, nýbrž též jako bratr a dobrý přítel". "Chovám upřímný obdiv pro vaše hry a zábavy, pro tělocvik, cyklismus, alpinismus, pro vodní sporty, pro závody v chůzi, pro vaše vycházky, závody a ~~v~~ veřejná cvičení a akademie, a žehnám jim. Tělocvik je podivuhodným způsobem ovlivňuje duševní činnost. Tyto zábavy žádají námahu, a tak vás odvádějí od zahálky, která je matkou všech neřestí. Tyto přátelské závody jsou u vás obrazem závodění ve ctnostech. Při své sportovní činnosti nezapomínejte na povinnosti našeho náboženství. Bez solidního základu zbožnosti ani nezůstanete dobrými katolíky, nýbrž se vám bude nedostávat ctností čistě přirozených. Nechci být škarohlídem a odsuzovat vše co činí nepřátelé víry; krvácí mi srdce, když vidím jak zvláště mladí jsou lhostejní vůči povinnostem náboženství, ano jak zapomínají na zásady přirozené mravnosti. Odkud všechno to zlé? protože se lidé neohlížejí na náboženství. Ani pohané by nebyli ozdobeni přirozenými ctnostmi, kdyby nežili podle povinností svého náboženství. Zůstaňte poctivými katolíky, pak budete též hodnými občany, budete slávou mládeže a k slávě své vlasti." Řeč Pia X. znamenala signál k velkému rozvoji katolických tělocvičných a sportovních spolků. R. 1907 Pius X. zaslal vlastnoruční list vedoucím Sdružení italských katolických tělocvičných spolků, kteří chystali první

mezinárodní sjezd pro tělocvik a sport. Sjezd se konal r. 1908, dva měsíce po skončení Olympiády v Londýně. Účastníky sjezdu Pius X. přijal v audienci zase na nádvoří sv. Damasa uprostřed Vatikánu. "Blahopřeji vám k vašim úspěchům a k vaší činnosti, a zvláště, protože jste proniknuti přesvědčením víry: chválím vás, obdivuji se vám a žehnám vám..."

Zájem Pia X. pro tělocvik a sport trval dál. V červenci 1913 se zajímal o přípravu Tělocvičných závodů, které byly ohlášeny v Římě k oslavám 1600. výročí vítězství Konstantinova na Milviově mostu. Také tyto závody skončily uprostřed Vatikánu. Jakmile se bílá postava Pia X. objevila na balkoně, uragán provolávání slávy se vydal ze srdcí 7 000 přítomných závodníků a atlétů. Pius X. byl tak dojat, píše kronikář, že nebyl sto promluvit. Potom dal rukou znamení, že chce požehnat. Za hlubokého ticha se nesla nádvořím slova požehnání. A následoval nový výbuch nadšení.

To bylo poslední setkání Pia X. se sportovci. Několik měsíců potom jeho velká duše vzlétla k nebi, aby přijala odměnu věčné slávy.

Pius X. bude mít vždy svou vzpomínku v dějinách sportu, protože u něho došlo k "oficiálnímu setkání" mezi náboženstvím a moderními olympijskými hrami, mezi křesťanstvím a sportem.

národní

Když jsem před vltavou žádal v Богородице o konec pravoslavné kresy, v úvídě
křížit se k němu k něk. jednotce římského města a protnout svou jednotu.
Dnes, předtím, když jsem přišel k světlosti, nemůžu ani říct, k
kterému, neboť je jí k jedné cíti, k jedné věci, ale vše a všechno má
málo něčeho jenom. Jenom malý vztah k vše.

Byl když poslal tto vzdáni něčemuho křestuji z Evropy, když on vzdá
svého domu Černí. Křestuji něčemuž je dle jeho křestu. až vzdáni vzdá
má tu hodinu v Rímě křestuji něčemuho křestuji, když jsem Rím vzdáni a Rí-
m vzdáni; když jsem vzdáni domovem křestu, když jsem vzdáni v Karpatech.

Pro Rím vzdáni my cíti myž křesťanství, něčemuž je křestuji,
domu vzdáni vzdáni mrtvili křesťanství, když vzdáni křestuji a křestuji

Dnešní náš kněžský pořad věnujeme opět výkladu nových rubrik, které byly vydané před týdnem. Nejdříve si poslechněte přehled zpráv vat. rozhlasu/ Svatý Otec jmenoval tituárním arc. cesareji v Pales ině sekretáře kongr. pro semináře a university, mons. Dinu Staffu. Mons. Staffa pracuje v římských ústředních církevních úřadech od r. 1932, jě právním poradcem státního sekretariátu a poradcem řady kongregací.

V basilice sv. Petra přijal dnes biskupská svěcení mons. Basil Cristea, řeholník řádu Augustiniánů od P. Marie nanebevzaté, kněz rumunského obřadu.

Mons. Cristea je ap. visitátorem Rumunů vých. obřadu žijících v Evropě - Rakouský spolek politických vězňů a pronásledovaných daroval zvon pro kapli zasvěcenou tajemství Smrtelné úzkosti Páně v Dachau. Kaple byla posvěcena za světového eucharistického sjezdu, který se konal v Mnichově před měsíci.

Francouzský film "Le voyage en ballon - cesta balónem" dostala cenu Mezinárodní katolické filmové kanceláře na filmovém festivalu v Benátkách. Jak čteme v odůvodnění, tento film z filmů, které byly v Benátkách promítány, nejvíce přispívá svou inspirací k duchovnímu pokroku a k rozvoji lidských hodnot.

Prefekt kongregace šíření víry kard. Řehoř petr XV Agagianian poděkoval lístem technickému řediteli Misionářské skupině katolických architektů, a nad podnikem projevil svou účvalu. V misích často nekvalifikované osoby musí se dát do stavebnictví; proto s radostí zahájili architektům, kteří své vzdělání a své schopnosti dávají do služeb misií. Misionářská skupina kat. architektů má sídlo ve Widnau ve Švýcarsku; sdružuje dobrovolníky architektů, kteří se nabídli, že budou vypracovávat plány pro kostely a školy v misích. Jejich iniciativa se setkala s velkým úspěchem.

Od 12. do 15. září se bude konat v Římě 2. mezinárodní sjezd byv. zák. škol řízených školskými bratřími. Všeobecné zasedání se bude konat v sjezdovém paláci v římském výstavišti EUR.

Z podnětu Katolického dělnického hnutí německé arcidiecéze paderbornské byl založela Mezin. unie pro boj proti hladu ve světě. Unie požádá všechny kdo mají stálý plat, aby mzdou za tři minuty denní práce, tj. jednu hodinu za měsíc darovali k zmírnění utrpení těch, kdo trpí hlad. Paderbornské hnutí vybralo charit, učely mezi svými členy už přes milion marek. Z obnosu byl založen propaganční časopis v Čile, vyslan příspěvek na boj proti malomocenství v Kongu, k postavení školy v Indii a dáno říká několik subvencí obyv. na Madagaskaru.

Minulý čtvrtý byly uveřejněny nové rubriky misálu abreviáře. Jejich hlavní body můžeme shrnout takto: nové roztrídění svátků a všedních dnů na 4 třídy, a s tím související změna, zkrácení modlitby breviáře: Jen svátky I. a druhé třídy, ~~Svaté třídení den oktávy Natození Páně a Všech věrných Dušiček budou mít tři nocturny s 9 čteními, všechny ostatní svátky a dny budou mít jeden nocturn s 3 čteními; bude to celkem 49 dnů, bude to 316 dnů.~~

A druhý bod: reorganizace svátků: některé jsou redukovány na pouhou kromoraci, jiné úplně zrušeny, ^uněkterý ^{ch}přeměněn název, u některých změněn den, nově jsou zavedeny dva svátky: sv. Řehoře Barbariga 17. června a sv. Antonína Marii Klareta, zakladatele řeříš. společnosti misionářů synů Nep.srdce P. Marie 23. října, potvrzuje se svátek Křtu Pána Ježíše 13. ledna, dříve svátek oktávy Zjevení Páně. Tyto změny jsou obsaženy v kapitole "Změny v breviáři a misálu" -

Nové rubriky hledí především zdůvodnit, vyřadit co už dnes nemá význam, a představit více spořádané to, co má zůstat. Všechno to se vztahuje jen na římský obřad; ostatní obřady užívající latinské řeči se vyzývají, aby se přizpůsobily novým předpisům, přitom ale respektovat co mají vlastního a charakteristického.

Církevní zákoník dosud neobsahoval definice liturgických prvků. Nový kodex hned na začátku Všeobecných rubrik dává jejich definici: Liturgický den je den posvěcený bohoslužebnými úkony, zvl. eucharistickou obětí a ^{čl. 4}~~oficiální~~ modlitbou Církve, tj. breviářem; liturgický den trvá od půlnoci do půlnoci - tedy ne v poledne předcházejícího dne, řídí se slunečním dnem. Jen velmi málo svátků bude mít první nešpory. Čl. 91 stanoví otázku přednosti sv. tků. Nový kodex rubrik nemění hodinkový charakter breviáře; ale kompletoriu místo stávají opravdovou večerní modlitbou. V poslední hodiny večerní se je směj modlit i ti, kdo už anticipovali matutinum a chvály. V kompletoriu místo "Otčenáše" se zavádí dobrovolné -ad libitum zpytování svědomí; dodejme, že původně zde skutečně bylo zpytování svědomí po délku Otčenáše. Potom zmizelo zpytování svědomí ale zůstal Otčenáš.

Na Velké církevní svátky ^{ých} všeobecně vzato není nic změněno. Avšak všechny neděle, které nejsou těmito velkými svátky, tedy všechny neděle až na Velikonoční a svatodušní, mají 3 čtení a 9 žalmů v matutinu, aby se kněží více uvolnili pro své pastorační práce. Už při zjednošení rubrik, které vykonal r. 1955 Pius XII. svátky stupně semiduplex, asi 40 v roce, byly redukovány

na simplex. Nyní systém tří čtení a 9 žalmů se rozšiřuje na dřívejší duple: Na 300 dalších dní se tak redukuje na breviář o 3 čteních a 9 žalměch. Tím se umožnilo zjednodušení v odstupnění liturgických dnů: Jsou odstraněny staré názvy: duplex 1. a 2. třídy, duplex maius, minus, semiduplex, siplek; liturgické dny jsou seskupeny ve 4 třídy: ¹velké svátky I. třídy, neděle 1. třídy a několik dalších významných dnů; 2. staré svátky 2. třídy, neděle v roce, některé oktávy a vigílie; 3. staré svátky duplex maius et minus, semiduplex, některé včední dny a vigílie; 4. vlastní všední dny, jejichž počet je zvýšen.

Stran votivních mší a mší za zemřelé je dano několik nových dispozic, které přibližují tyto mše všednímu životu, a dovolují častěji jejich slavení kdykoliv toho vyžaduje nějaká mimořádná okolnost.

Nový kodex vrací výhnam nedělím: je poměrně málo svátků, kterým musejí ustupovat; podobně se vrací plný význam postní době: protože jsou odstraněny svátky I. a II. třídy všední postní mše nyní má přednost, kněz je povinen vzít její formulář, ne pouze že zmůže. A konečně se vrací původní význam kvatembrovým dnům: jen málokdy ustupují svátkům.

Komise, která sestavovala nové rubriky nepovažovala za vhodné odstranit chórový ráz modlitby breviáře.; zůstávají proto antifiny a responzoria; jen když kněz se modlí breviář soukromě, místo Dominis vobiscum řekne Domine exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat, jak se to modlí podjáhni. - V rubrikách mše svaté je jen velmi málo změn, zůstává početná část. V nových misálech bude změněno jméno několika svátků a několika oktáv. Při zpívaných mších, když jáhen a podjáhen zpívají evangelium a epištolu, celebrant se je nemodlí už soukromě, nýbrž prostě naslouchá čtení svých přisluhujících jáhna či podjáhnů. ^{Pří}Všechny zpívané mše budou též s kadidlem. Před přijímáním mše se už nebude znova recitovat Confiteor, který už byl recitován začátkem mše svaté a který navenek odděloval přijímání od mše. Jestli je při mše kázání, mše se má přerušit, tedy ne kázání za mše svaté. Svaté přijímání se smí udělovat až při okamžiku přijímání; novými rubrikami věřící si mají zvýknout na to, že mše svatá může trvat více než pouhou půlhodinku.

Nové rubriky nedávají knězi naprostou svobodu při volbě mše svaté: tato volba zůstane jen při dnech tzv. 4. třídy.

Nové rubriky nejsou všeobecnou a definitivní reformou liturgie; tato reforma a mnoho otázek s ní souvisejících budou předloženy nastávajícímu církevnímu sněmu.

adiovaticana.cz

NSR. Biskup z Essunu v Poruhří sloužil pontifikální mši svatou v městě Westerholtu, kde byly právě odevzdány do provozu nové důlní stroje. V kázén: odpověděl na často kladenou otázku, zda je ještě časové postavit moderní výtvor techniky církevním posvěcením ~~postavit~~ do ochrany Boží. Mons. Hengsbach pravil, že ~~XX~~ posvěcení nástrojů práce patří k dávné tradici katolických horníků; ti vědí, co to je neštěstí a přírodní životy, proto cítí Boží přítomnost. Nebezpečí, která ho obklopují přes všechna nejmodernější bezpečnostní opatření horníkovi dokazují, že je odkázán na Boha. Posvěcením moderních strojů uznáváme panství Boží i nad stroji, nad továrnami, nad dnešním světem a především nad společenstvím pracujících lidí. Toto uznávání Boží musí najít svůj výraz ve vzájemném styku a ve vzájemné odpovědnosti.

Kongo. Pověřenec konžského ministerského představenstva zatkli 31. srpna domácího biskupa mons. Josefa Nkongolo z Luebo v provincii Kasai; o zatčení se roznesla zpráva až nyní. Zatčení následovalo po stížnosti biskupov;, že vládní vojska bez jakéhokoliv důvodu zastřelila větší počet mužů, žen i dětí. Až na zásah předsedy provinční vlády byl biskup zase propuštěn na svobodu. Pro vládu se tím ale provinil, že ~~xxxix~~ organizoval odpor proti postupujícím vládním vijskům. Ve skutečnosti jen protestoval proti výstřelkům vládních vojáků, kteří způsobili mezi civilním obyvatelstvem hezdy příčiny krveprolití.

Paříž. V Paříži se koná výroční sjezd kněží duch. rádců kat. akce mezi dělníky. Ve čtvrtek promluvil mosn. Guerry, který je předsedou biskupské komise pro pastorační práci mezi dělníky. Vyzýval přítomné k obětavé práci za rozšíření znalostí o Církvi v dělnickém prostředí. Mons. Guerry varoval před rozlišováním mezi ^{tzv.} viditelnou a neviditelnou Církvi. Církev je jen jedna. Indonésie. Přestože došlo k přerušení diplomatických styků mezi Indonésií a Holandskem, kat. misionáři holandského původu mohou netušeně dál vykonávat svůj apoštolát. Poměr mezi 1500 misionáři a indonézskou vládou jsou uspokojující. Holandští misionáři dosud vždy byli vyňati z opatření proti holandským občanům bydlícím v Indonésii.

Víděň. Zítra se koná vě vídeňském Městském hale shromáždění "Křížového tažení" na heslo "za udržení pokoje ve světě. Arc.kard. König bude sloužit pontifikální mši svatou.

Katolický sociologický ústav z Frankfurtu nad Mohanem uveřejňovat v časopisech NSR inseráty, ve kterých se nabízejí informace o kat.víře dopisovými kurzy všem kdo o to požádají. Podobná iniciativa má velký úspěch ve Velké

(Růžencového)

Británii, Holnadsku, Spoj.státech, Dánsku, "anadě a j.zemích

adiovaticana.cz

ká sekce Vatikánského rozhlasu

pol. n' i uch. dnes. mýsl. M. mýsl. "jehož počet záhlíků"

Dnešní generální audienci u sv.Otce v C.g. bylo zase přítomno mnoho závodníků, kteří se účastnili olympijských her, ze Španělska, Švýcarska, Filipín, Spojených států a několik tisíc věřících a turistů z celého světa. Opakovaly že Církev přeje zdravým sportovním manifestacím, člověk při nich ale nesmí ztratit ze zřetele, že duch předčí hmotu a tělesný výkon. Svatý Otec též krátce pozdravil přítomné v anglištině, němčině a španělštině, a pak všem udělil své apoštolské požehnání.

Zítra v neděli sv.Otec rozhlasovým pošelstvím promluví k španělským věřícím u příležitosti korunovace P.Marie Růžencové v městě La Coruña.

Vatikánská knihtiskárna vydala latinský souhrn hlavních předpisů, které charakterizují nové rubriky misálu a breviáře; rubriky vstoupí v platnost 1. ledna 1961.

Hol.kat.tisková služba KNP přináší několik zpráv o misiích v Kongu. Katolíci misionáři a řeh.sestry zakoušeji málo potíží se strany prostého lidu, a na venkově mohou klidně dále pracovat. V městech, a kde Lumumbova strana má aktivnější předáky, musí se misionáři podrobit často prohlídkám. Ale sám prostý lid se dívá k vládním vojákům s nedůvěrou a nelibostí. Sestry augustiniánky, které se při začátcích nepokojily uchýlily do Angoly, aby se vrátit na svou stanici v Kole. Obyvatelstvo je přijalo s velkou radostí.

Misie nebyla poškozena, protože obyvatelstvo stanice hlídalo budovy sester

Od 13. do 17. září se bude konat v Římě Mezinárodní tomistický kongres.

Pořádá jej Pap.akademie sv.Tomáše Akvinského. Na kongrese bude jednáno o předních morálních otázkách naší doby, jako "Základy a opory morálky, Smíření práv pravdy a právy svobody, a Pravý pojem práce. Mezin.tomistické sjezdy se konají každých 5 let. Pap.ak.sv.Tomáše jimi chce ukázat na platnost tomositické filosofie i pro naši dobu.

Biskup z Essenu mons.Hengsbach vyzval věřící své diecése, aby darovali cizí peníze, které jim zůstaly z dovolené, na sbírku ve prospěch dětí mrzáků. Sbírka se bude konat ve všech kostelích druhou neděli v říjnu.

Nová dálnicí mezi Římem a Castel Gandolfo, postavená k olympijským hrám nazývají Italové Papežská silnice; je to dar Itálie k sv.Otci k Olympiadě. Dálnice byla postavena k snazšímu dosažení albánského jezera, na kterém se konaly veslařské a kanoové závody. Nad jezerem má svou letní vilu sv.Otec. Olympijské hry trvají jen 2 týdny, ale papež zůstane vždycky v Římě, říkají Italové.

~~X~~ ~~marked~~ A hotel with an enormous copper roof
with 4 chimneys and 2 rows

Jednou z nejkrásnějších a nejradostnějších známk naší doby je bez sporu, touha po jednotě. Snad politické a různé jiné okolnosti v nás probudit a živí tento hlad po jednotě. A přece politické rozdělení není to nejhorší, ani ne to nejnebezpečnější; jsou ještě jiná rozdělení: rozdělení podnícené rasovou nenávistí, třídním bojem, sobetcvím - a tato rozdělení rozděluje lidi v jejich nejhlubším nitru. A konečně je zde rozdělení ideologické: Lidé se liší na samém základě a smyslu lidské existence: ve víře v existenci Boha stvořitele a řiditele světa, ve víře v existenci nezměnitelného mravního zákona, v existenci, duchovost a nesmrtelnost duše, v přesvědčení stran původu a věčného určení člověka. Tu je ta největší tragédie dnešního světa, zlom v duších lidí, kteří byli stvořeni aby žili spolu, aby si pomáhali a se milovali.

Před tváří rozděleného světa je zde jednota katolíků. Nejednou vystoupí na povrch způsobem přímo spektakulárním: např. před měsícem v Mnichově na světovém eucharistickém sjezdu; pri každé audienci u sv. Otce ve Vatikánu. Základem svorné přítomnosti tisíců ano statisíců katolíků vedle sebe je, chvíra, že všechni lidé jsou děti Boží, že mají stejný původ a stejný nadpřirozený původ. Jednota katolíků neží jen nějaká jednota morální, duchovní, je to skutečná jednota, která sice uniká smyslům a pro náš rozum je tajemstvím právem proto mluvíme o tajemném těle Kristově, jež tvoříme. Kristus způsobil tuto jednotu: přišel na svět aby zničil dílo hříchů svou smrtí, zničil hřich a znova zjednal jednotu, kterou jsme ztratili. Jen spojení s ním lidé se mohou spojit s Bohem a mezi sebou. Tato jednota zůstává neviditelná; viditelnou se stává v Církvi: podle učení encykliky o tajemném Kristově těle, c. je totéž hřichem tělo, je jeho plný a dokonalý výraz. Není jednoty mezi katolíky když nejsou spjeni s Kristem. Kristus preuje skrze lidí: jim svěřil úkol být učiteli, posvěcovateli a soudci v Církvi. Jimi a jen jimi on je činný v Církvi a ve věřících. Jsou to papež, biskupové a kněží. Nemůže říci, že je spojen s Kristem, kdo není spojen s papežem a biskupy. Už svatý Ignác v 2. století takto psal do myrny cestou do Říma, aby tam se stal kořistí šelem pro Krista: Varujte se rozdělení jako příčiny všeho zla. Následujte ve všem biskupa, jako K.P. másleduje Otce. Nikdo ať nečiní nic co má vztah k Církvi bez biskupa. Kde je biskup tam je křesťanská obec; kde je J.K. tam je kat. C. Tato jednota věřících navzájem i jejich jednota s nadřízenými, se octla v velkém nebezpečí, když byly všechny křesťanské obce v Evropě a Americe.

* Právě kardinál prokázal, že významnou roli hrála i zahraniční propaganda. Když k tomu došlo, aby se významný člen římskokatolické církve stal vlastním vedením, mohl to být pouze s ohledem na aktuální situaci.

Jsou to nebezpečí zevnitř i zevně. Jeden z následků dědičného hříchu a osobních hříchu je právě rozdelení, náklonnost stavět sebe nad druhé a též nad společnost ustanovenou Kristem. Tato nebezpečí zde vždycky byla: už v družině dvanácti apoštola se našel Jidáš, který Krista vydal do rukou nepřátel.

Máme tedy Nebezpečí jednoty myslíme spíše na nebezpečí zvenčí; pocházející předevší od komunismu. Dějiny 15 let boje proti Církvi v ČSR by mohly být příkladem; hledělo se rozdělit věřící od biskupů a kněží, alekyž se věřící nechali oddělit dobrovolně, biskupové byli prostě odvlečeni, a na jejich místa mnohdy mýšlěny osoby zavázané režimu, které pak dělaly či dělají co povídají režim. I mezi kněžími se hledali tzv. pokrokoví, tj. slabší, méně odolní.

> Snad nejhoršejší následky mají tyto útoky na jednotu katolíků v Číně, kde došlo k svatokrádežným konsekracím biskupů bez svolení Svaté stolice; jeden z těchto biskupů nedávno jednomu italskému žurnalistovi více méně naznačoval, že to nejsou oni, kteří se octli na okraji schismatu, nýbrž Řím.

K modlitbě za udržení jednoty katolíků mezi sebou a s jejich biskupy se modlí členové Apoštolátu modlitby v tomto měsíci. Jednota je velký poklad: sám K.P. se za ni modlil večer než trpěl: Aby všichni jedno byli...

A my, kteří jsme v první linii boje o jednotu, musíme si ji střežit a živit. Střežit, být ochotni pro ni obětovat vše: skutečně ~~na~~ ^{na} ní závisí náš životní osud.

Učiníme tak především účastí na eucharistickém tajemství. Eucharistie je tajemství jednoty: "Kdo jedu chléb; moli hrany k jeho tělu, snamení jednoty, svazku lásky, volal sv. Augustin, a v jeho slovech zní ozvěna nejstarší eucharistické modlitby: Jako tento rozlámaný chléb byl napřed rozset po polích a když byl sklízen stal se jednou věcí, tak nechť se shromáždí tvoje Církev od všech hranic světa ve tvém království.

Nasytivše se u pramene jednoty nebudeme mít odvahu ani natrhnut to nesešité roucho Kristovo, představující jeho Církev.

Bretři, nepravidelně vás odkládám k záloze na místě řádu 1. 12: Předložíme vám zejména a abu nejdříve všechny antikatolické

ústav pro studium
totalitních režimů

Tiskárna dle vý. ní u. jde mít jiné s. m.

Ravat CECO 11-9-60

Kn. hře 3 i. z. m. jeho

254/1

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. sloužil dnes v neděli mše svatou ve farním kostele městečka C.G., ve kterém dle na svém letník ^{vile}. Kostel byl zcela naplněn věřícími. Svatý Otec pronesl též krátké kázání, ve kterém rozvedl nedělní evangelium. V dopoledních hodinách přijal ve zvl. audienci zástupce Obchodní komory z Chicaga, kteří právě ^{byly} dle v Itálii. V poledne, jako obvykle se pomodlil s věřícími na náměstí před papežskou vilou modlitbu Anděl Páně.

Ostatek ramene sv. Pavla, uctíváný na ostrově Maltě, byl převezen do Říma a bude po 3 dny vystaven úctě římských věřících. V úterý bude v bazilice sv. Pavla za hradbami, ve středu v kostele sv. Pavla a ve čtvrtek v kostele opatství u tří pramenů; na tomto místě podle zbožné tradice sv. Pavel bylštát pro svou víru v Christa a na třech místech, kam padla jeho hlava vytrykskly tři prameny.

Novojorský arc.kard. Spellman vyhlásil ve své arcidiecézi sbírku pro postavení nového velkého semináře a 4 středních škol. Nový seminář bude zasvěcen sv. faráři arskému.

Sbírka na účely Světového roku uprchlíků organizovaná mezi věřícími jihovietnamské republiky vynesla na 4 000 am.dolarů. Nejvíce se vybralo v ap.vikariátech, ve kterých žije nejvíce věřících, kteří odešli ze severu před komuňisty. V Essenu v Německu se koná mezinárodní schůzka kněží, kteří pracují mezi dělníky v železářském průmyslu; schůzku organisiuje holandská Kat.společností pro mezinárodní styky. Jsou přítomni kněží z Německa, Francie, Belgie a Holandska. mj. gen.vikář tzv. Francouzské misie; cílem schůzky je výměna zkušeností v apoštolátní práci mezi dělníky.

Organisace UNESCO hledí najít víc než 1000 francouzsky mluvících učitelů, kteří by se zavázali vyučovat rok nebo déle ^{na školách} v Kongu. Konžská vláda požádala UNESCO o učitele, protože po odchodu většiny belgických učitelů Congo nemá učitelských sil a v nejbližší době má začít nový školní rok. Generální sekretariát mezin. hnutí kat.intelektuálů a studentů Pax Romana vydala příležitostné provolání, ve kterém upozorňuje své členy a kat.akademiky vůbec na velké úkoly, které v Kongu mohou splnit právě kat.učitelé.

Časopis Most vydávaný v Pretorii vede usilovnou akci, aby mezi tzv. Afričany v jižní Africe dosáhla správné jeho pochopení pro katolicismus a větší sympatie vůči Církvi. Časopis chce být mostem mezi katolíky a kalvinisty v j.Afr. a přispět k misijní práci, kterou vykonává tzv. Katolické africké středisko. Je to první pokus uvést burské obyv. do styku s kat.Církví po 300 izolace.

K ph. with ju from karl. with mer. nn & burner.

In the pine woods near, we saw, were *Bonasa* and *Cornix*.

W. H. -
W. H. -
W. H. -
W. H. -

hurts but my new and
new logo is very good and I am
very happy with it.

totalitních režimů

tervalent metal to form bimetallics which have very little effect on the properties of the metal.

Česká akce v Africké řezech

W. A. Ladd and others, 1951 - see also the literature.

Fal. n. mluv:

"Obtížná cesta Černé Afriky k demokracii."

254/1

/Civiltá z 16.7.1960, str. 113-125/

Rishon
Ve své dnešní relaci podáváme pozorování redaktora new-yorského časopisu "America", Mr. Gluskeyho, T.J., který za svého pobytu v různých afrických státech, kterým již byla, či bude udělena nezávislost, měl příležitost hovořit s lidmi různých sociálních vrstev, od nejnižších, až k vysokým hodnostářům politickým.

"U nás, na Západě, říká McGluskey, se jeví tendence považovat demokratický aparát za jakousi svatou a tajemnou věc, která funguje sama sebou, bez ohledu na politickou vyspělost národa. Ale ve skutečnosti volby, konstituce a parlament nejsou prvky, schopné samy o sobě, vytvořit pravou demokracii. Ani Afrika nebude činit vyjimky. Je třeba si uvědomit, že tam půda není zcela připravena na demokracii, importovanou ze Západu. V africké společnosti totiž schází některé základní pojmy, na kterých spočívá demokratická vláda, např.: koncept svobodných voleb, volného soutěže, myšlenek a programů, členění politických stran, odpovědné kritiky vlády, pojem "loyální oposice" stran, které nejsou ve vládě a pod." //

Budou schopny nové státy, které se tam právě tvoří, si vládnout samy? Kam se přikloní a zařadí tato nesmírná část afrického kontinentu na jih od Sahary, na území třikrát větší nežli Spojené státy: přikloní se k demokratickému Západu, či k totalitnímu Východu?

V r. 1945, ke konci druhé svět. války, byly v Africe jen 4 nezávislé státy: Egypt, Etiopie, Liberie a Jihoafrická Unie. Od té doby přibyla: Tunisko, Maroko, Libye, Sudan, Ghana, Guinea, Camerun a Togo. V přítomné době, mimo obdržela řada dalších zemí nezávislost: Britské a Italské Somálsko, Madagaskar, Senegal, Franc. Sudan a Belgické Kongo. Nigerie se připravuje na svůj "velký den", 1. října t.r. Také Tanganice přislíbila Anglie samostatnost již během tohoto roku. Kenya a s ní sousedící Uganda [redakce] [redakce] [redakce] [redakce] [redakce]

se dožadují úplné nezávislosti nikoliv z důvodů nějakého nepřátelství k Francii, nýbrž prostě proto, aby nezůstali pozadu vzhledem k jiným zemím. Vnucoval násilím "bílou politiku" těmto národům, by znamenalo ~~vyvolat~~
~~menšinu~~ a ~~rozdělit~~ svět na celé generace a konec konců bílá rasa je dnes již menší-
nou na zeměkouli. Někteří Evropané pokládají opuštění bílé civilisační
misie v polou cesty za zbabělost: běloši jsou mravně zodpovědní za zlep-
šení standartu domorodců především na poli ekonomickém. Odevzdat jim vládu,
znamená zotročení domorodců vlastními lidmi a zničení genia a pracovitosti
bělochů.

Jenomže domorodec již netrpí přítomnost bělochů za dřívějších pod-
mínek. Je ochoten se dát zneužít a utlačovat od ~~vlastních~~ lidí, jemu rov-
ných. Je ochoten dokonce i hladovět za cenu ~~máma~~ své národní vlády. Ne-
chá vládnout naduté a neschopné politiky, neboť jsou černí jako on. Kredem
ministerského předsedy Ghany, Kwame Nkrumah, je vyryto na podstavci jeho
vlastní sochy v Accré: "Hledejte nejdřív vládu politickou a vše ostatní Vám
bude přidáno."

Cílem afrického nacionalismu, který tam tvorí základ ~~politického~~
života, je spíše nezávislost, nežli svoboda. Nezávislost je v domorodém
slovníku pojem velmi jednoduchý: Znamená konec nadvlády "Bwana", t.j.
evropského pána. To však neznamená, že by měl odejít. Naopak, ~~je všechnu oporu,~~
~~našího~~ ~~nebo~~ poafričtění znamená často pro Afrikána sedět za velkým
psacím stolem a dávat se titulovat zvučnými jmény. Veřejnému domorodému
zaměstnanci ani na mysl nevstoupí, aby pracoval alespoň taklik, jako onen
evropský poradce, sedící dnes za stolem již menším, který často do noci
kontaje účty svého šéfa. - Druhý pojem "svoboda", o který se již tak neza-
jímá, je pro něho pojmem luxusním. Netěsil se jí mnoho za nadvlády bílých,
ani domorodých v starobylé organizaci kmene. Proto nedbá na výstrahy. Zatím
co mu civilisace přinesla zmírnění feudálního systému, v některých částech
kontinentu pracuje domorodec dál pod jhem náčelníka kmene nebo rodu za stej-
ného absolutismu, jako před příchodem evropanů.

V nové třídě veřejných zaměstnanců osobní iniciativa a smysl pro

odpovědnost jsou řídkým zjevem. Prodejnost a neschopnost nejsou žádnou překážkou veřejné kariery, zvláště když tyto nedostatky jsou vyváženy idealismem žadatele. Někde ~~schůze~~^{konědáním} ministerské rady připomínají studentské schůze: stejná vážnost, nadšení a - nedostatek odpovědnosti. Uplatkářství je oblíbeným koníčkem, trpěným i na ministerstvách.

Dalším problémem jest sehnat úřednický personál se základním vzděláním, je třeba zaplnit místa po odcházejících Evropech. Na tyto platy připadá často polovina státního rozpočtu, opírající se ještě dnes o štědrost např. francouzskou. Každý domorodý ministr má nádherný důchod, elegantní vilu, rozsáhlé kanceláře, rychlý automobil a zaměstnává přátele a příbuzné. Na druhé straně, ve vzdálených horských vesnicích např. v Ruandě Urundě, žijí lidé v nepopsatelné zaostalosti kamenného věku, přesto že i tam duch nové Afriky již pronikl. Mladí jsou na pochodu do měst: Dakaru, Léopoldville, Salisbury a Johannesburgu. Jenomže dva z desíti umí číst nebo psát. Na těchto lidech národní vůdcové se pokouší vystavět demokracii.

V Africe neexistuje vývoj po etapách, nýbrž ocitá se skokem z doby starověku v epoše nukleární. Tato ničím nebrzděná netrpělivost ~~na~~ vysvětluje přitažlivost marxistického socialismu v těchto nových zemích. Tomu ale konkuруje demokracie Západu. Avšak civilisační úsilí bělochů se dělo spíše na poli hospodářském, nežli na poli filosofie morální a náboženském. Materiální prosperita západu tam působí velký obdiv nebo také závist. Naše časopisy a filmy poučily Afrikána o našem materiálním způsobu života ^{du} méně o duchovních hodnotách, o důstojnosti lidské ~~na~~ osoby.

Uskutečnění velkolepých plánů, jako výstavba průmyslu, obchodu, komukačních sítí se nedá provést vzhledem k netrpělivosti domorodých vlád pozvolným vývojem kapitalistického hospodářství, ^{tyto plány} jsou příliš rosáhlé jak pro soukromou iniciativu, tak pro misionáře. Kde je ta ~~hměma~~ kouzelná hůlka, která by opatřila tyto statky? Jaký je prostředek k ukáznění lidu a k usměrnění jejich energie k jejich dosažení? Ejhlže: Komunismus! A po něm sáhl president Guinei Sekou Touré a jeho demokratická strana. Nádherně ilustrované příručky Rudé Číny jim vyložily, jak marxismus přivedl Čínu ze stavu zoufalého

Argentina ve dnech 14. až 18. listopadu se bude konat v Buenos Aires 5. zasedání biskupské rady latinské Ameriky. Na zasedání bude projednáván plán ^{Pred} storační akce v diecézi a farnosti. Zasedáním se koná rovněž v B.A. Interamerický mariánský sjezd.

V uplynulých týdnech referovalo vatikánské L'Os. Romano o velké akci kat. laiků na pomoc Latinské Americe. Akce má název: Papežští dobrovolníci za spolupáci v apoštolátě lat. ameriky. Akce začala v sever. Americe a slibuje hojné ovoce. Dobrovolníci budou pracovat v závislosti na biskupech a pomáhat místním katolickým organizacím.

Všichni jsou přesvědčeni, že Afrika se dovede vyvíjet svými vlastními prostředky, ^{v díle Es Salamu} africký lid musí ukázat, že zasluzuje této důvěry, pravil kard. Rugambwa. Svět s úzkostí se dívá, kterou cestou se dá Afrika. Kard. Rugambwa dále vybízel své krajané k smyslu pro odpovědnost, aby šli za hlasem svědomí a zásadami spravedlnosti.

Krásná budoucnost ^{XXXXX} očekává katolické Církve v Indii, prohlásil mons. Josef Marek Gopu, arc. z Hyderabadu v Indii. Zvl. kat. laici si uvědomují své úkoly, třeba Indie z 400 milionů obyvatel má jen 5 a půl milionu ^{katolíků}. V jeho diecézi je z 8 mil. obyvatel 25 000 katolíků; stará se o ně 25 kněží domácích. Apoštolát je ulehčen sociální a charitativní činností Církve. Hinduští studenti s oblibou se dávají zapsat na kat. university.

Francouzská národní pouť do Lurd k svátku P. Marie Růžencové má heslo: Návrat jnekatolíků k jednotě Církve". Pouť se koná id 4. do 8. října.

D. Viktorovi Donovanovi, členu kongregace pasionistů, byla udělena medaile Edity Steinové, za jeho zásluhy o dobré vztahy mezi katolíky a židy. Edita Steinová, původně židovka, ^{nadaná žačka} ^{XXXXIX} filosofa fenomenologa Husserla, později konvertitka a kamelitka zemřela v Osviečimi jako oběť nacistické persekuce.

Včera neděli sv. Otec pronesl španělské rozhlasové poselství, určené přede vším věřícím v městě La Coruña; v tomto městě kard. Guiroga y Palacios vynaloval obřad korunovace sochy P. Marie Růžencové. Dnešní svět jak se zdá se třese před nesmírnou záplavou materialismu a nenávisti, které chtějí udusit křesťanskou víru. Slibují ráj už zde na zemi, aby dali zapomenout věčnost; mluví se o bratrství bez Boha. Ale tyto naděje jsou nadarmo. Necht P. Maria, Jitřenka a brána nebes pozvedá vždy váš zrak k nebeské slávě. U Marie, matky nás všech se budete cítit více bratřími a dětmi jednoho otce. Necht růženec nikdy nevypadne z vašich rukou; mariánská modlitba ať posvěcuje vaše

večerní setkání všech členů rodiny a dá duchovní ráz celému vašemu životu
Sv.Otec vykonal dnes dopoledne návštěvu letní vily římského kněžského s-
semináře v Roccaantica. V kapli této vily před 56 lety sloužil svou druhou
mši svatou jako novokněz; také dnes sloužil pro bohoslovce mši svatou a
po ~~xx~~ ní promluvil k nim: vyzýval je o modlitbu za ždar všeobecného sněmu.
Potom přijal hold místních občanských autorit a setrval krátce s bohoslovci
v srdečním rozhovoru. Cestou zpět do C.G. se zastavil v exercičním domě
v Monte Fiore; na místním hřbitově je pochován mons.Giulio Belvederi spolu-
žák sv.Otce z let bohodloveckých studií (Na památku své návštěvy sv.Otec
daroval kapli letní vily římských bohoslovů uměleckou monstranci.)
Dnešní vat.deník l'Os.Rom. oznamuje, že 1.října sv.Otec přijme v oficiální
audienci thájské královské manžely krále Bhumibola Adulyadeje a
královnou Sirikitu

V R. už Nedes žluje J. marr. Tomášek' nezd; jehož ji
řek. rukou akademie v. Tomeče. Jejich rok m. 300 mudi leží,
fumí neprid jen', kdož mnu pítností dření, jí tomu mne píti
v obecn' obři.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

účtu brouček Komické střely a nás v Brně 13/9

27/1

jako sputník Komunistická propaganda se snaží světu namluvit, jakoby sputníky, kosmické lodi a podobně vděčily svou existenci jen komunismu a jakoby tyto divy techniky ^{byly} vyřídily jednou provždy nauku o stvoření vesmíru Bohem. Zamysleme se dnes přímo jen nadprvým tvrzením; ~~jeho vyvrácení~~ ^{maximální} nám dá samo sebou odpoří i na druhé tvrzení.

Vděčí sputníky, kosmické ~~lodí~~, ^{sputníky} dálkovosné střely a podobně svou existenci jen komunismu? Jak přehlíží toto tvrzení historickou souvislost člověka, jak nechce vidět historickou závislost dneška na minulosti. Jistě německá předválečná a válečná technika měla bezprostřední vliv na tyto vynálezy, ba možná že nejen je umožnila, neýbrž i připravila. Přiznat to, neznamená upírat dnešním technikům vynálezavosti a tvůrčí originálnosti, znamená ^{toliko} uvést tuto originálnost na pravou míru. Nikdo, kdo se poněkud obíral dějinami vědy a techniky, nebude přeceť tvrdit, že její vynálezy jsou zcela původní a že je předchozí pokolení v ničem nepřipravovaly a neumožnily. Proto správný postoj k novým objevům je nejznámější vlastního pokroku, neýbrž i vděčnost ke všem, kteří se v minulosti zasloužily o ^{význam} tento pokrok techniky. Ba, tento postoj v sobě zahrnuje i vděčnost k vědcům nebo technikům západních, tak zvaných kapitalistických vědců a techniků přítomnosti. Tato vděčnost však v komunistické propagandě zcela chybí: proto její chlouba je nepravdivá a v pravém slova smyslu nekomunistická, to jest nesociální, protože ^{přehlíží} komunistické společenství generací ve smyslu historické závislosti generace na generaci, protože vylučuje ^{zároveň} z objevů ruských a filoruských techniků jakýkoliv přímý nebo nepřímý přínos jiných, to jest nekomunistických techniků.

Sestupme ^{však} ke kořeni věci? Tažme se: jsou tyto vynálezy a objevy dílem komunisty nebo člověka? Tato otázka se může zdát příliš vymělkovaná, než nutno ji položit tomu, kdo si stoprocentně připisuje vynález jako svůj, - jak tomu je skomunistickou propagandou. Otázka, jak jsem ji formuloval, chce připomnět komunistovi absolutní předpoklady jeho vynálezu, skryté ve tvůrčí schopnosti člověka. I komunistický technik a vynálezce předpokládá tvůrčí schopnost člověka, netvoří ji, nevynalézá ji. Člověk, ztotožněný skomunistou, není jeho dílem, není vynálezem komunistů, není výtvorem komunistické ^{strany} techniky, není plodem komunistické společnosti - je přes všechno vychloubání jejich absolutně nez-

2

bytným předpokladem. Komunista jako komunista je nebo může být vytvorem strany, nikoliv komunista jako člověk. Divy techniky pak nejsou výkonem člověka jako komunisty, nýbrž člověka jako člověka. Uznat tento předpoklad, je požadavkem upřímnosti a pravdy; neuznat jej a zatožňovat komunistu s člověkem, je výsledkem zkřiveného postoje ke skutečnosti a k pravdě. Uznat, že vynálezy jsou v komunistickém vynálezci dílem člověka v komunistovi, je uznáním pravdy a vděčnosti k pravdě; kdyby pak člověk v komunistovi prodloužil tuto logiku, došel by k uznání Boha, jenž je Pravdou absolutní a k vděčnosti Bohu, Tvůrce, jehož dílem je každý člověk.

Abych byl zcela spravedlivý k propagandě, uznávám, že komunistické režimy daly komunitickému vynálezci předpoklady k uplatnění jeho lidských tvůrčích talentů. Než i toto přiznání je v zájmu též spravedlnosti přesnosti uvést na správnou míru: předpoklady, kterých požívá na příklad sovětský vědec a badatel, nejsou výlučným vlastnictvím Sovětů; dávají je badatelům i jiné nekomunistické režimy – nebo aspoň jim je mohou dát. Každý má kdyby byly komunitické dílo vlastnictví, zkušenosti, výzkumu a podobných výsledků, které by byly dosáhly podobných nebo i snad větších úspěchů na výzkumném poli, kdyby jim to nebyla znemožnila válka nebo poválečné poměry, v nichž musily zápasit o holou existenci. Ze toto tvrzení není nepodložené, o tom svědčí minulost těchto národů a jejich vavříny na poli vědeckého badání a technického pokroku.

Ostatně člověk není jen technika; člověk je i člověk. A k člověku patří na příklad nerozlučně svoboda. Ujaření člověka nemůže a nesmí být ospravedlněno ani tisíci sputníky nebo tisíci psy, kroužícími v kosmických lodích kolem zeměkoule. Zde platí nesmrtebná slova Dostojevského, že řád celého vesmíru nemůže opravědit slzu jednoho nevinného dítěte; tím méně může několik umělých druzic sprostřelenit slzy milionů ujařených lidí, plácících a vzduchajících po svobodě, hlavně po svobodě Dítěk Božích. "Eboť člověk není jen člověk, člověk je Dítko Boží. Konečně zapomíná komunistická propaganda při vychloubání se svými di-

vy a objevy, že všechny tyto vynálezy a uspěchy na poli techniky předpokládají celou řadu původních činitelů: předpokládají síly hmoty, energii a skladbu atomů, předpokládají síly přírody, předpokládají skladbu a síly gravitační síly vesmíru. Vesmír, příroda, atom není dílem komunistické strany nebo komunistického badatele jako komunisty, nýbrž jsou předměty, jež badatel, i komunistický, jenž jen předpokládá a snaží se jim dát v určitém smyslu lidštější výraz, řekl bych lidštější tvář. I to je třeba uznat v zájmu pravdy, a položit si v zájmu upřímnosti k pravdě otázku původu vesmíru a jeho sil. Mluvit o původu vesmíru a jeho sil není nekomunistické i dialektický materialismus se zabývá touto otázkou a řeší jim svým způsobem. Správné řešení tohoto problému by mu mohla napovědět výroba umělých satelitů nebo vzdušných lodí: bylo třeba lidského rozumu, a kolika lidských rozumů, aby byla vyrobena jedna umělá družice. Ta přece nevznikla jen tak náhodou; pak by ovšem umělá družice nebyla dílem komunistické strany, jak honosně tvrdí propaganda, nýbrž dílem náhody, to jest reakce! Skladba hmoty a vesmíru, s jeho silami, zákony a divy harmonie a rádu, by mělo být dílem náhody? Neměla by být spíše dílem nějakého rozumu? Tuto otázku neklade reakcionář, nýbrž každý satelit, i ten, který byl vyrobený sovětskými techniky. Každý satelit je tedy v zásadě reakcionář, neboť připomíná nadlidský rozum, zdroj řádu vesmíru. Každá umělá družice napovídá tuto pravdu - člověk v komunis tovi ji nemůže jen tak přeslechnout. Kdyby byl upřímný k sobě jako k člověku, byl by i upřímný k pravdě a uznal by existenci absolutního rozumu to jest Tvůrce nebe i země, jehož je řád vesmíru a jeho krásající (tvůrčím dílem a matným odleskem). - a byl by mu vděčný. Velebil by Boha, Tvůrce, nikoliv stranu. Vesmír byl a ~~strany~~ nebylo; vesmír bude a strany nebudou. ~~Není výpočetného pro reakcionáře.~~

Vychloubání komunistické propagandy jde často tak daleko, že si namlouvá nebo aspoň svým vychloubáním předpokládá, jakoby jim, komunistickým technikům a badatelům bylo odhaleno tajemství vesmíru nebo jakýkoli ~~tajemství~~ vesmíru bylo na dosah. - Pravda ~~je~~ uznává i zde plně pokrok lidského rozumu v průzku ^{mu} vesmíru, uzná i další možnosti průzkumu a nových odhalení. Než táž pravda nám připomíná kolik tajemství řádu a skladby vesmíru je nám dosud utajeno, jak málo toho víme

4

z tajů vesmíru. Velký Einstein pravil a měl v zásadě pravdu: "Co je nepochopitelné je právě tvrzení, že ~~svet~~ ^{svet} je pochopitelný". Vychloubačnost komunistické propagandy mi vždy připomíná člověka, který léta studuje v ohromné státní knihovně, získá na nějakém poli vědy řadu cenných poznatků a opouští knihovnu ~~jim~~ sebevědomně, jakoby byl spolykal celou vědu-zapomínaje, že tisíce svazků, plných cenných poznatků ani neotevřel. Člověk odhalil již mnoho z tajů vesmíru; než kolik tajů a jejich možnosti ani netuší. Věda, ménim pravá věda, budemít před sebou i po sto letech, a po tisíci letech nepřehledné pole badání; jeden taj odhalený bude vodítkem k dalšímu, do šířky a do hloubky. Je třeba upřímnosti k pravdě; z té se samou sebou zrodí pokora před pravdou a jejím tajemstvím; z pokory vzejde člověku poznání tohoto světa jako něčeho, co je zde, co je zde bez mne, co je mi dáno. Z vidění skutečnosti jako daru vytryskne vděčnost. Kékomu? k Tomu, jenž je Tvůrcem všech předpokladů ~~té~~ chníky, totiž člověka a vesmíru a jeho sil.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V.M. Sv.Ote Jan 23. sloužil v pondělí mši svatou v kapli letní vily římského semináře v RoccaAntica. V příležitostném proslovu sv.Otec se obrátil k bohoslovům celého světa a žádal je o modlitby za zdar nastávajícího všeobecného sněmu. K této modlitbě je má denně povzbuzovat myšlenka na jednotu Církve, na svatost Církve, a konečně na světovost Církve; rozšířen až do nejvzdálenějších končin světa, Církve rozličné ve svých obřadech, ale jednotná ve své světové struktuře a organizaci. A konečně myšlenka na apoštolskou Církve: apoštolem dal Kristus rozkaz jít do světa a učit všechny lidi, a tento rozkaz naléhá i dnes. Nastávající koncil též bude hledět splnit Kristův rozkaz. Proto sv.Otec si především od bohoslovů římského semináře přeje účast (duchovní aradostnou) na přípravě koncilu, a přeje si, aby se k jejich modlitbám připojili bohoslovci a seminaristé celého světa; mohou se zajímat o přípravní práce koncilové a konečně obětovat své modlitby, aby Pán předcházel, osvěcenoval a zapálil srdece všech, kdo svými znalostmi nebo radou budou zapojeni do koncilové práce. - Jak píše středeční l'Oss.Romano první odpověď na žádost sv.Otce o modlitby bohoslovů přišla z římské koleje Šíření víry, na které studují bohoslovci z misijních zemí. Její rektor ujistil sv.Otce modlitbami jednotlivých bohoslovů i společnými pobožnostmi, které se budou pravidelně konat na zdar koncilu.

Nastávajícímu koncilu věnoval sv. Otec zmínku též při svém nedělním kázání ve farním kostele v C.G.Svatý Otec řekl, že doufá, že koncil se bude moci konat r.1962, ostatně, datum není významná otázka, hlavní je, aby ke koncilu došlo; a aby správné úmylsy lidí ^{je všechny skromáždil,} aby hledali co je opravdu užitečné ^{a koncilu} a co může vyvolat mnoho dobrého. Kat.Církev se nebojí ani netřese; Je zvyklá na utrpení a na protivenství; Co pro ni nejvíce platí, je aby našli pokoj srdce všichni, kdo jsou opravdu proniknuti smyslem pro zásadní poslušnost učení Krista Pána. Právě koncily Církve v dějinách překonala nejednu nesnáz a zvítězila nad strašnými pronásledováními. Dnes neexistuje uvnitř Církve nesvornost a boje, ^{zurí} ale v mnoha zemích světa pokus zapřít a zničit křesťanskou civilisaci. V Církvi hárá velkomyslná obnova: pokyny pro život jednotlivců i sociální ^{se} více přizpůsoben ^{ují} nynějším potřebám; učení Církve šířit více a více a to tak, aby jí lidé rozuměli, a aby se otevřeli Bohu celým rozumem a srdcem. Nakonec sv.Otec se dotkl otázky sjednocení s odloučenými křesťany: kteří nosí jméno K.P. na čele a někteří i v srdci, protože považují za svůj zákon evangelium. Vrátí se do lůna katolické Církve?

Musíme pracovat ^svírou a velkomyslností, abychom přesvědčili všechny o tom, že je jen jeden otcovský dům; my víme, že ten dům stojí tam, kde je sv. kat. apost. a římská Církev.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. V těchto dnech se slaví v Bergamu, diecésní eucharistický sjezd. Biskup

povi této diecése, z níž pochází sv.Otec zaslal zvláštní list, ve kterém r
rozvádí téma sjezdu "Svět nedále a svátky". Svatý Otec úvodem vzpomíná na diecésní sje
zdy, kterým byl sám přítomen, a poznamenává, že i on čerpal z této účasti
rozšíření svých duševních obzorů, jistotu, že Kristu patří konečné vítěz-
ství nad všemi protivenstvími. Nato sv.Otec věnuje pozornost tématu sjezdu
poukazuje na velkou odpovědnost každého katolíka a zvl. zaměstnavatelů,
světit den Páně, a dovolit i druhým, aby oni ho mohli světit. Moderní mysl
unavená a roztržitá klamnou marností proměnných svodů, oslabuje svazky
se Stvořitelem Bohem a s Kristem, spasitelem a oživovatelem lidského poko-
lení. Neděle má být den Páně, den usebrání, modlitby, den, kdy si dopřejeme
✓ poučení o pravdách víry, kdy vykonáváme skutky milosrdenství, jak nám je
vnukl Bůh při mši svaté; mše svatá je střed bohoslužby a křesťanského ži-
vota. Závěrem sv.Otec přeje hodně duchovních úspěchů sjezdu, konaného v
diecézi, která je mu nadmíru drahá, protože v ní ležela i jeho kolébka.

Eucharistickému sjezdu bergamské diecéze je přítomen mil arc.kard. Montini.

Dánsko. Kopenhágenská diecéze koupila loni prázdninový domov Gravenshoved
v Haderslebenu. Dům byl přestavěn v novou školu pro mládež nad 14 let.

Ředitelem byl jmenován jistý Rijshöjgard, býv.evangelický pastor, který
před několika lety spolu se svou ženou přestoupil ke kat.Církvi a po své
konverzi pracoval jako učitel na kat.farní škole. Novou internátní školu
umožnilo pružné dánské zákonodárství, které dopřává finanční podporu takovým
školám. Škola splní velmi významnou část výchovní práce dánské kat.Církve;
Založení Začne se 40 mladíky a děvčaty z Dánska, ale též z jiných skandin.zemí.

✓ NSR. Něm. kat.tisková služba KNP přináší zprávu, že západoněmecké policii
se podařilo zatkout původce rušivých incidentů při závěru světového eucha-

rystického sjezdu v Mnichově zač.srpna. Jsou to dva býv.členové kom.strany.
Přiznali se, že zakopali rakety s letáky, které vyletěly do vzduchu nad věří-

cími na Tereziánské louce. Na letákých byla natisknuta komunistická hesla.

NSR. 150 německých jiných obětovalo část svých prázdnin a šlo pracovat
do Francie v rámci akce tzv. Rádu stavitele. V Mackwilleru pomáhali při
restauraci za války zničeného zámku v prázdninový domov pro ukrajinské
děti; v Belfortu na stavbě kat.kostela a v Le Maget při dokončení nové
kat.hospodářské školy. Na těchto stavbách pracovali též mladíci z Rakouska
Francie, Indočíny, a Kamerunu.

VM. Svatý Otec jmenoval tit.biskupem v Arbě mons.Eduarda E.Swanstroma, ředitele charit. středí am.katolíků; stává se světicím biskupem novojorským.Mons.Swanstrom si získal velké zásluhy,když jako ředitel americké kat.Charity hleděl zmírnit povaalečnou nouzi evropských zemí.

Vm. Sv.Otec zaslal vlastnoruční list čestnému rektorovi Pap.univerzity lateránské mons.Piovi Paschini, který práve slaví 60.výročí svého posvěcení na kněze. ~~Sv.~~^{xxix} Otec vzpomíná zásluh prelata ve studiu církevních dějin

✓ a konečně i přátelství, které ho pojí s mons.Paschinim ještě z let,kdy obyli mladými kněžími. Při své návštěvě v Pap.univerzitě lateránské v listopadu 1958 sv.Otec šel též navštívit mons.Paschiniho,který se nemohl zúčastnit akademického zasedání. ~~pro nemoc~~

Kard.Caggiano vyložil v tiskové konferenci cíle tohoto mariánského sjezdu který se koná od 10.do 13.listopadu.Sjezd chce zesílit mariánskou úctu zemí latinské Ameriky a označit jim jaký postoj mají zaujmout vůči komunismu.^{Na} Sjezdu budou hlavně projednávána dvě téma: Mariologie a Základní práva katolíků vůči komunismu.Na sjezdu budou oficiální delegace z 22 zemí Lat.ameriky.

Austrálie. Arc. z Brisbane mons.Duhig ve veřejné řeči žádal australskou vládu,aby ulevila soukromým školám v jejich velkých výdajích, a zvl. náboženským společnostem; nyní liberální strana oficiálně požádala o vládní finanční podporu pro všechny soukromé školy.Také labouristická strana má v úmyslu projednávat podobný návrh na svém příštím sjezdu.

Izrael. Ředitel ústavu pro izraelské starožitnosti dr.Praussnitz a prof. Kempinski z židovské univerzity v Jeruzalemě objevili v Šaveji blízko Akry starý křesťanský kostelík, jehož stavba sahá do r.330.Průzkum objevu dal odhalit nápadnou podobnost strukturální se zbytky kostela,který císař Konstantin dal postavit, a který byl odhalen před 20 lety pod kostelem Narození v Betlémě.Vědecký průzkum pokračuje.

Jižní AFRIKA. V kapském městě byl vydán první misálek ^{pro věřící} v tzv.afričké řeči, tj.v řeči potomků francouzských aholandských přistěhovalců,kteří dnes tvoří 60% bílého obyvatelstva v Jihoafrické unii.Většina Afričanů,zvaných též búru, patří k holandské reformované církvi.Před nedávnem byl vydán v afričánštině katechismus.Do té doby kat.Církev při vyučování náboženství užívala příruček jen anglických nebo v řeči bantu.

Dnešní L'Os.Romano přináší další jména dalších kněží, diecésních i řeholníc které sv.Otec jmenoval členy nebo poradcí, ^{ústřední nebo} některých přípravných komisí na všeobecný církevní sněm. - Vat. deník dále uveřejňuje recenzi knihy "Vatiká a válka", kterou uveřejnila vatikánská knihovna. Kniha připomíná postoj Sv. stolice na začátku 2.světové války a věnuje zvl.pozornost diplomatickým činům, kterými Pius XII. chtěl zamezit válku. Církev je ve světě ale nepatří do něho, píše vat. deník, úkolem papeže je bránit v dějinách Boží zájmy: nesmí ztotožňovat Církev v soutěžení o moc mezi státy s vášněmi lidí; z uveřejněných dokumentů vystupuje najevo pevnost papeže, vážná odpovědnost všech kteří si namlouvali, že jsou nepřemožitelní a proto byli hluší k hlasu rozumu a spravedlnosti. Tyto stránky dějin odsuzují pomluvy a lži, se kterými se někteří, obracejí ~~na~~^z svatou stolicí; ~~nehledí~~^{ohledí} ~~poznat~~^{s rozumem} skutečnost pro ~~lze~~^{lze} zaujetost a odporek.

V Římě pokračují práce 5. mezin. sjezdu tomistického, pořádaného Pap.akademi sv.Tomáše Akvinského. Ve středu odpoledne bylo projednáváno především první téma sjezdu: Základy a opory mravnosti; potom mluvil redemptorista P.Eduard Wünschel o právech na pravdu a na ^{naboženskou} svobodu. Diskuse pokračovala i dnes dopoledne v Římě skončil II. světový sjezd býv. ^{ustavu řízených} zaká Skolskými bratřími. Bylo přítomno na 1 200 delegátů zastupujících 72 zemí všech světadílů. Školští bratří spravují celkem ~~má~~ 1600 škol, které navštěvuje 500 000 žáků a studentů. Při ~~základní~~^{základní} pozdravných projevech přítomní zvláště srdečným potleskem odměnili pozdravy býv. žáků z ústavů v zemích za žel. oponou. Velký zájem vzbudila slova zástupce konžského spolku býv. žáků ústavů řízených Školskými bratřími: vyzvedl, že jeho země vděčí ^{mnoho} za své povznesení misionářům a Školským bratřím, konžské obyvatelstvo je jim vděčno za jejich práci.

ústav pro studium
totalitních režimů

Opřídelení pro nového kněze svatého Jana Pavla II.

Nové rubriky misálu a breviáře, jak jsme už řekli v dřívejších relacích, přináší především dvě novoty: nové roztríďení svátků na 4 třídy a pak zkrácení modlitby breviáře; nové roztríďení svátků: první třídy jsou dřívější tzv. ~~duplex~~ první třídy, druhé třídy jsou býv. duplex 2. třídy; třetí třídy jsou všechny ostatní svátky (a ferie, všední dny, akonečně všední dny 4. třídy ty které nespadají pod 3. třídu; např. v nynějším měsíci září ~~máme~~ jeden svátek první třídy - 29. září, sv. Michala archanděla, 4 svátky 2. třídy: Narození P. Marie, Povýšení sv. Kříže, Sedmibolestné P. Marie a sv. Matouše apoštola a evangelisty; ostatní dny jsou buď svátky 3. třídy, s vlastní lekcí při breviáře nebo jen komemorace nebo všední dny 4. třídy; dodejme že na pouhou komemoraci jsou sníženy svátek Stigmat sv. Františka a P. Marie de Mercede - patronky řádu pro vykupování otroků, 24. září.

A druhá novota: zkrácení breviáře; tj. především matutina: matutinum s 3 nocturny, tj. s 9 žalmy a 9 lekcemi mají jen svátky 1. a 2. třídy, všední dny Svatého třídení, den oktávy Narození Páně a svátek Dušiček. - Matutinum s jedním nocturnem, s 9 žalym ale jen 3 lekcemi mají všechny neděle, až na Veli konoční a svatodušní, kterým zůstává jejich dřívější formulář, všechny všechny dny až na svaté třídení, všechny vigilie, svátky 3. třídy, dny oktavy Narození Páně a oficium P. Marie v sobotu. - ~~alež svátky 31. října~~

Jedna část z nového souhrnu rubrik má titul: Změny v breviáři a misálu; změny jsou zde shrnutý, tak aby se mohlo užívat starých bohoslužebných knih. Tak se stávají pouhou komemorací svátky sv. Jiřího, 23. dubna; P. Marie Karmeské 16. července, sv. Alexia, 17. července, svatých Cyriaka, Larha a Smaragda 8. VIII. Stigmat sv. Františka, 17. IX., sv. Eustachia a druhé, 20. IX.; P. Marie de Mercede 24. IX.; sv. Tomáše biskupa a mučedníka 29. XII.; sv. Silvestra 31. XII. a P. Marie Sedmibolestné, v pátek po smrtné neděli; v tento den ale se smí i nadále konat pobožnosti ke cti P. Marie, a dovolují se i dvě mše svaté.

Úplně mizí z liturgického kalendáře svátky Katedry sv. Petra v Římě 18. ledna, Nalezení sv. Kříže 3. 5.; sv. Jana před Latinskou bránou 6. 5.; Zjevení sv. Michala arch. 8. 5.; sv. Lva II. 3. 7.; sv. Anakleta 13. 7.; sv. Petra v okovech 1. 8.; sv. Nalezení sv. Štěpána 3. 8 a podobně mizí komemorace sv. Vitála 28. 4. Svátky sv. Ireneia se překládají na 3. 7. - 28. června bude den svatvečeru před sv. Petrem a Pavlem, a sv. Jana Marii Vianneye z 9. 8., na 8. srpen; 9. srpna bude den vigilie před svátkem sv. Vavřince; nově se zavádí tři svátky: Křtu K. P. 13. ledna - den oktavy Zjevení Páně; sv. Řehoře Barbariga letos kanonizovaného 17. června a sv. Antonína Marii Klareta, 23. října.

proložení k plnění tento řád je jistý, že
88. 9. 74 mimořádné možnosti až, i když se říká, To byly změny v kalendáři. Z dalších změn uvedených v novém souhrnu rubrik se zmíníme jen o nejdůležitějších: v žaltáři: kdykoliv při chválách se modlíme žalmy druhého schematu - začínajícího žalmem Miserere, při primě se nemodlíme 4 žalmy, nýbrž jen 3; sobotní Zpěv mojžíšův - zase v druhém schematě je zkrácen asi na polovinu; budeme se jej modlit jen ke slovům:...
Ze změn v propriu de tempore je nejvýznamnější stran prosebných dnů: normálně se slaví ve tří dny před svátkem Nanebevstoupení Páně, ale biskupovi se dává dovolení je přeložit ~~na 3 souvislé dny v jinou dobu~~ podle místních okolností. Tyto dny při soukromé modlitbě breviáře se už nemusíme modlit litanie ke všem svatým. - Svátek Božího těla ^{a B.S.P.} definitivně ztrácí svou oktávu, ale mohou se i nadále konat průvody a pobožnosti které byly ve zvyku v neděli po tomto svátku.

(stará 2. a 3.) Svátky 3. třídy mají 9 žalmů a tří lekce - podobně jako to dosud mívaly svátky simplex; ~~první dve čtení jsou~~ ~~xxxxxxvzzaxx~~ z Písma svatého a třetí o světci - tzv. lektio ~~xxxxxxx~~ dvě z Písma sv. a třetí je první lekce o homilií nedělního evangelia.

Dvě Responzoriá ^a při nedělích a svátcích 3. třídy se berou takto: první responzorium je to, které stojí po první lekci z Písma sv.; nové druhé respozno-rium bude to, které stojí po třetí lekci s Gloria Patri; není-li Te Deum ^{když se máme modlit Te Deum} pak je tato staré 3. resp. bez Glora Patri, a jako nové třetí resp. bereme to které stojí po 9. lekci.

Další změna: při soukromé modlitbě breviáře před liturgickou modlitbou se neříká už Dominus vobiscum, nýbrž Domine exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.

S jinými změnami seznámíme naše posluchače v některých z dalších kněžských vysílání: ^{je op. tř. m. p. p. p. t. k. m. w. a m. f. l. m. l. l. c. h. t. r. i. k. m. n. u.} ~~je op. tř. m. p. p. p. t. k. m. w. a m. f. l. m. l. l. c. h. t. r. i. k. m. n. u.~~

X a když posluchači mohou s posluchači obdržet, až do té - zpěv
mládež. Posluchači pak do zpěváckého souboru, a posluchači mohou souboru; čímž
získají zpěvácký mládež a posluchači posluchači.

Úvodní řeč s úvěrem o sv. Bohu.

Mohou mít jmena arcibiskup a dceři, velké duchovní; kteří učí a
z duchovního myslivství studují společně s nimi.

VM. Svatý Otec přijal ve zvl. audienci v C.G. účastníky 5. mezin. tomistického sjezdu, který se právě koná v Římě. Bylo přítomno na 300 učenců, kněží i laiků z celého světa. Jmérem všech pozdravil s.. Otce prefekt Kongr.

(jednání) pro semináře a univerzity kard. Pizzardo: poukázal na význam nauky sv. Tomáše v dějinách Církve, a na úkol, který si letošní sjezd předsevzal: diskusí o svých ~~údajných~~ tématech ^{určených} přispět k pokoji, blahu a bezpečnosti občanské společnosti, nýbrž podat příspěvek i k nastávajícímu všeobecnému sněmu.

V odpovědi sv. Otec pravil, že mravní zásady sv. Tomáše mají za cíl nadprirozené určení člověka a proto není nic vhodnějšího nad nauku sv. Tomáše při řešení ^{posledních} otázek týkajících se duše a života. Sv. Otec vyslovil přání, aby tomismus našel víc a víc uznání ve světě; na nastávajícím koncilu principy sv. Tomáše pomohou rozřešit velké otázky, které hárají dnešním světem.

Vm. Dnešní vat. deník L'Oss. Romano přináší znění dopisu, který poslal kard. Pizzardo účastníkům sjezdu italských seminaristů. Sjezd se konal v Turině u příležitosti 100. výročí smrti sv. Josefa Cafassa, velkého turinského světce, kazatele a zpovědníka. List jedná o tom, jakým duchem má být prodchnuta výchova nastávajícího kněze: modlitba a studium, v odloučení od všeho, co by mohlo ohrozit jeho duchovní život a cestu ke svatosti.

Sjezdu bylo přítomno asi 1500 bohoslovů z celé Itálie.

Itálie. V městě Recoaro se konal v uplynulých dnech studijní týden o 2. vatikánském sněmu. Jedním z posledních řečníků byl sekretář ^{Kongregace} pro vých. církve kard. Hamlét Cicognani: mluvil o tom, jak Církev vždy hleděla přiblížit chvíli sjednocení s odloučenými křesťany. Nastávající koncil bude novým pokusem o sjednocení, a i když nezde očekávat jako následek koncilu velký kolektivní návrat, přece jen můžeme doufat, že velký bude počet jednotlivců, kteří se vrátí do lůna pravé Církve. O pastoračních otázkách v jejich vztahu ke koncilu mluvil mons. Maccari z římského vikariátu, není pochyby, že na koncilu se bude mluvit též o této stránce úkolu Církve a diskusí se přispěje k nalezení vhodných prostředků k šíření evangelia v dnešním světě. Na téma Koncil a mír ve světě mluvil kard. Urbani z Benátek. Celé dějiny Církve jsou dějiny boje o pravý pokoj, slovo mír bylo na ústech všech papežů; proto i koncil se bude nepřímo zabývat nekladem ve světě, i když má jiný přímý cíl. Koncil není a nechce být žádným na národním zasedání, které mají za cíl mír ve světě; koncil se bude zabývat vnitřními záležitostmi Církve; jen v duchu pokče duše dá přínos

dejtek

W/AT

k nastolení i pokoje politického a sociálního. Z ostatních referátů zaslhuje zmínky referát dominikán a P.Maka Girauda, vicekomisaře kongr. sv.Oficia na téma Koncil a protestanti, a papežského teologa dominikána P.Ciappiho: Co očekává teologie od koncilu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Austrálie. Více než 5 000 nekatolíků si dopsalo Katolické informační kanceláři v Sydney o dopisevěk kurzy o kat.víře. O kanceláři se doveděli prostřednictvím inzerátů, které kancelář dala uveřejnit v předních denících a časopisech. Z 5 157 dopisů jen jeden, anonymní obsahoval slova odsuzující inciatávu.

K^{on}go Konžský biskup z Lueba mons. Nkongolo byl na rozkaz komisaře pro státní bezpečnost zatčen a převezen do Luluaburu, ale ~~zemská vláda Kasai~~ ho okamžitě osvobodila; mons. Nkongolo hned odjel do Leopoldville. Zatčení mons. Nkongoly třeba ~~zarádit do boje mezi vojáky ústřední vlády a členy kmene Baluba.~~ Jejich ~~boj~~ prý mons. Nkongolo organizoval; mons. Nkongolo, stále stěžoval na nelišské jednání vojáků ústřední vlády, kteří ~~vrazdili~~ nevinné ženy a děti. - O mons. Nkongolovi prohlásil ~~býv. min. předseda Lubumba~~, že je příčinou neklidů v kraji Kasai. Dvakrát přišli do jeho domu v Leopoldville lubumbovi policisté, aby ho zatkli, ale nikdy ho nenanšli doma; zdá se, že mons. Nkongolo opustil Kongo a skrývá se v zahraničí, dokud jeho rodná země nenabude opět klidu a pořádku.

NSR. Město Irlbach u Straubingu v ~~Bavarsku~~ daruje tři zvony pro kostel na Posli pastýřů u betléma; kostel patří katolíkům byzantského obřadu. Zvony budou zasvěceny sv. pastýřům, P. Marii a sv. Josefovi.

Rusko. Útoky proti pravoslavné církvi v SS v posledních měsících velmi získaly. Obětí útoků v tisku se stali ~~3~~ arcibiskupové: tak arc. z Kazaně Iov byl obžalován z kolaborace s nacisty a protože prý dal rozkaz svým kněží aby se modlili za Hitlera; prý je nepřítelem lidu, ve skutečnosti je ale velmi milován. Pomlouvačnou akcí se mělo utišit rozhořčení, které vyvolalo odsouzení. Arc. z Vladimíru a Suzdalu prý se zastal kněze, který před sovětským soudem urazil režim. Veniamin, arc.diecése, která se rozprostírá od Irkutsku až po Vladivostok, byl obžalován z nedůstojného chování za nacistů. Řada kněží z téže diecéze prý se provinila politickými i jinými přečinami. Cílem útoků proti pravoslavné církvi je zničit důvěru a oblibu, které se církve stále těší přes všechny protináboženské akce. Ani kláštery neunikají pokusům vyhledat náboženství. Prý zneužívají velkomyslnosti lidu, píše Trud v článku o klášteru v Pochajevu při Tarnopoli. Na atheistické konferenci v Moskvě bylo řečeno, že loni bylo zavřeno 10 klášterů, takže v SS je nyní jen 60 klášterů. V Moldavii se muselo vrátit do světa 800 řeholníků a řeholnic, protože klášter je neměl z čeho uživit.

Václav. hrál

RaVat CECO 17-9-60

259/1

prv2.

...úvahu jediného našeho spolupracovníka k evangeliu neděle.

Zprávy: Dnešní vat.deník l'Os.Romano přináší zprávu o smrti prešovského biskupa vých.obřadu mons.Petra Pavla Gojdiče, basiliána. Narodil se 17.července 1888; biskupem byl jmenován už r.1927 a prešovskou diecézi řídil od 1940.

R.1950 ho komunisté odsoudili k doživotnímu žaláři, protože odmítl odpadnout k pravoslaví.Odsouzení mons.Gojdiče a jeho světícího biskupa mons.Hopky znamenalo zničení řeckokat.církve v ČSR. Podle některých mons.Gojdič byl mezi těmi, kterým v rámci amnestie v květnu a červnu byla vrácena svoboda; ovšem nebylo mu dovoleno vrátit se do diecéze a vykonávat biskupské funkce.

Mons.Gojdič je pravým mučedníkem za svobodu Církve; jeho utrpení a nyní i přímluva v nebi jistě vyprosí na Pánu ná rat plné náboženské svobody v jeho vlasti a zároveň urychlí příchod chvíle sjednocení všech odloučených s jedinou pravou Kristovou Církví.

V Římě skončil V.mezinárodní tomistický sjezd.V posledních diskusích účastníci se shodli na tom, že základní diktát přirozeného zákona: Bonum est faciem-dum - Čin dobré, je známo všem lidem;přirozený zákon však nedovede dokonale vyjasnit mravní cestu člověka a proto žádá pomoc shůry, Božího světla,původce přirozeného zákona.Při diskusi o třetím tématu sjezdu: pojem práce v křesťanské filosofii, účastníci p tvrdili platnost a účinnost lidské práce,která je spoluprací na tvůrcím díle Božím, znamená splnění úkolu, pracovat na zemi, kteru Boh stvořil, aby se zdokonaloval člověk i společnost.

V Římě začalo mezinárodní schůzka mládeže ze Západu i z východu;schůzku pořádá Mezinárodní federace kat.mládeže.Jsou přítomni mladí z 24 zemí všech světadílů.Mladí všech částí světa se scházejí,aby prohloubili své znalosti o náboženské, kulturní a sociální situaci sousedních zemí,aby mohli spolu úžasnou spolupracovat,prohlásil gen.sekretář Federace dr.Papisca.K dosažení jednoty mezi národy křesťanství může dát rozhodující přínos. Na téma Náboženství a náboženský život v Indii mluvil indický jesuita P.Jeronym de Souza,někdejší reprezentant Indie ve Spojených národech.

Pařížský arc. kard.Feltin ve zvláštním listě připomíná rodičům jejich povinnost postarat se o náboženskou výchovu svých dětí to,aby jejich děti mohly navštěvovaly hodiny náboženství ve školách,jak jim to dopřává nový školský zákon.V ústavech,i státních,kde už existují hodiny náboženství, rodiče jsou ve svědomí povinni na ně zapsat své děti; kde ještě neexistuje,mají podat žádost ředitelství,aby jejich dětem bylo vyučování náboženství umožněno.

Vážení posluchači, drazí bratři a sestry v Kristu!

259/1

Evangelium nemá pro nás jen historický význam jako nějaký starý dokument nebo vzácná mince. Nepopisuje jen nějakou dávnou, třeba i mimořádnou událost, která sice dráždí naši zvědavost ale jež nemá s dneškem nic společného a nic nám něříká. Evangelium bylo napsáno pro všechny časy, protože události, které popisuje, mají význam pro každou dobu. V psaném slově Božím nalézáme proto hlubší smysl něž jakým může mít musijní památnost. Nalézáme v něm jíž zjevení Boha. V evangeliu se nám zjevuje Bůh dodnes, odkláluje nám svou tvář a otevírá nám své srdce. Toto je důvod, proč přistupujeme k Písma svatému se zvláštní úctou. Záleží nám ovšem také na tom, abychom vymýtili ze své duše všechny pochybnosti o věrohodnosti Písma svatého.

Už několik let Vám neustále opakuji v tisku i v rozhlasu, že Bible je snůžkou bajek. Podobná tvrzení jsou velmi laciná a snadná, dokud se neopírají o nějaký důkaz. A důkaz nenajdou. Není takového důkazu, protože nemůžeme pokládat za důkaz nějaký dojem nebo dokonce nevěru samu. Pro nevěrce zní i dnešní evangelium na patnáctou neděli po letnicích jako pohádka. Vzkřísit mrtvého se nepodařilo doposud žádnému člověku. Lékařská věda a umění všech dob se pokusely zvítězit nad smrtí. Dnes zápasí s tímto neúprosným zákonem. Podařilo se jim lecky omezit hranice smrti, ale nemohou říci, že člověk zvítězil nad smrtí. I nejslavnější lékaři stojí bezradně nad umírajícím člověkem; bezradně i bezmocně, neboť jejich injekce, pilulky, medicíny a mastě jsou pokusem dítěte zastavit potok pískovou hrází. A přece, drazí bratři v Kristu, dnešní evangelium připomíná všem mužům v rozhlase a všem novinářům, kteří rozhlašují ve svých novodobých bajkách nepravdu o křesťanství, a připomíná též všem lékařům, kteří stojí bezmocně nad umírajícím člověkem, že smrt není posledním smyslem lidského života a že její ocelový zákon není nepremožitelný. Je tu někdo, kdo přemohl smrt a kdo zlomil na věky její ostennu a narušil její zákon: Ježíš Kristus. A Ježíš Kristus není pohádkou nýbrž není jen největší osobností lidských dějin, nýbrž Bůhem Vtělený Bůh, střed a smysl celých lidských dějin a každého jednotlivého života, Pánem nad životem a smrtí.

jeho

Stačilo jedno jediné slovo : vstaň - a mladý muž z Naim vstává z mrtvých.

Ježíš Kristus žije dodnes a dodnes je pánum nad životem a smrtí, i když nečiní viditelně podobné zázraky jako v ~~Naim~~ malém palestinském městečku Naim, My křesťané víme, že Kristův mocný hlas na konci dějin povolá všechny zemělité k životu, že svou rukou otevře všechny hroby a vyhlásí naprosté vítězství života. Smrt drahé osoby je pro každého z nás bolestná. Naše vlastní smrt, která se denně neúprosně bliží, vzbuzuje úzkost a strach na našich srdcích. Křesťanův zrak vidí dále, nejen do hrobu, který ~~je~~ přijímá tělo zemřelého, ~~nýbrž~~ Vidíme dále a hlouběji, až k samým kořenům života a smrti. V této křesťanské perspektivě hrob není poslední odpověď na naše naděje, a tragika smrti je jen přechodná. V našem srdci je sice bolest nad odchodem otce, matky nebo přítele - je tam často i úzkost před vlastním umíráním - ale je tam ještě něco více, neskonale více - něco, co nemá žádný pohan. Je tam milost Boží - a my slyšíme zřetelně právě v těchto okamžicích slova, která nepominou, slova vyslovená Ježíšem Kristem: Já jsem vznikl a život, kdo věří ve mne, nezemře na věky. Na této křesťanské jistotě budujeme své naděje, touto jistotou vítězíme nad zdánlivou přesilou a svůdností pohanské dnešní společnosti. Nám nepomohou prázdná slova o ráji na zemi a dvěcné památce v nové společnosti. Nám nestačí jen lidské přísliby, které se nikdy nesplní. Chceme a toužíme po pravé nesmrtevnosti. A svou naději opíráme o Ježíše Krista, který sám na sobě přemohl smrt - nejen pro sebe, ~~nýbrž~~ i pro nás a otevřel nám přístup k nesmrtevnosti.

Dnešní mešní evangelium praví o Kristu Pánu, že mu bylo líto vdovy, již zemřel jediný syn. Toto jediné slovíčko nám zjevuje, jak šlechetné a milosrdné srdce bila v hrudi Našeho Pána. Lidé chodí často hostejně kolem bolesti druhých, často jsou slepi k jejich otevřeným a krvácejícím ranám, neslyší jejich pláč a jsou tvrdí k jejich potřebám. Člověk umírá i ve společnosti, která si staví plány o ráji na zemi. Této společnosti se ovšem nepodařilo setřít lidské slzy s trpících tváří, nepodařilo se jí odstranit lidskou bolest, jak slibovala. Je od ní kruté, že se posmívá na jedné straně křesťanské lásce a na druhé straně ji nemůže nahradit. Tato společnost, která se posmívá všemu křesťanskému, nejen že neumešla utrpení člověka ~~nýbrž~~ rozmožila ještě jeho bídu, bídu jeho srdce a těla, naplnila opět koncentrační tábory a káznice a zničila stěstí milionů.

Draží bratři a sestry, nedejte se zmást velikáškými slovy o nutnosti třídní nenávisti. Nenávist boří a ničí, ale ještě nikdy nepřinesla nic dobrého, a nezzešlo z ní nikdy požehnání. Kristus je náš první učitel. Učme se na jeho příkladu, na jeho šlechetném a milosrdném srdci žít křesťansky, žít křesťanskou láskou. Mějme i my soucitné a milující srdce. Neuzavírejme se do ulity sebelásky, budme citliví na každou potřebu svého bratra a sestry. Křesťanská láska vytryskla a dodnes tryská z Božského Srdce Ježíšova. Nechť jí hárají vaše srdce, nechť svítí skrze vás na cestu všem, hlavně těm zbožným. Nechť se stane záhranou naší doby a naší společnosti. Bez lásky nelze žít po lidsku.

Ježíš Kristus se nezastavil u pohřebního průvodu a nespokojil se jen s látkostí v srdci. Proměnil svou lásku ve skutek, v pomoc. Tím ukázal i nám pravou povahu křesťanské lásky. Někdy Vám pohanská společnost předhazuje, že my křesťané chceme spasit svět jen soucitem ale že nejsme schopni opravdových budovatelských činů. Ne, drahí přátelé, křesťanská láska, k níž nás vyzává i dnešní evangelium, není planý cit, nýbrž síla proměnující se ve skutky. Mýlí se tedy ten, kdo zameňuje křesťanskou lásku s jakým si mlhavým citem. Naše doby nestřpí polovičatosti. Není možno být na půl křesťanem a na půl pohanem. Musíme se denně rozhodovat. A nejde jen o vyznání slovem, citem nebo jen ústy. Jde o vyznání skutky. V prvních dobách Církve, pohané poznávali křesťany nikoliv podle oděvu nebo jiné zvláštnosti nýbrž podle jejich života. Říkali: pohleďte, jak se milují. To jsou křesťané.

Víme, že není pro Vás snadné vyznávat Krista a jeho náboženství ve společnosti, která chce být pohanská a která vsemi prostředky, propagandou a násilím, uskutečňuje kolem vás pohanský a protikřesťanský řád. Vaše utrpení je velké. Ale nezapomínejte, že Kristus Pán žije dodnes ve své Církvi a že cítí a trpí s Vámi. Snad se Vám bude zdát, že jeho pomoc nepřichází. Snad pláčete nad umíráním křesťanství v duších Vašich dětí a Vaší vlasti. Důvěřujte! Pomoc Boží nepřijde nikdy pozdě, i kdyby se nám to zdálo. Věříme, že Kristus Pán zastaví svou rukou ničení křesťanských hodnot a že řekne všem mrtvým duším: vstaňte! - a pak se opět svobodně rozezvučí nejen zvony vašich kostelů ale i vaše srdce, naplnění nadpřirozenou radostí.

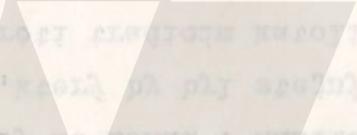
Studoval filosofii, politické vědy a ekonomické. R. 1947 byl jmenován zástupcem gen. tajemníka úřadu.

V letech 1948 až 1951 byl na Kazachstánu:

roku: 1948 až 1951 7. října 1950 nebyl:

vln. typický hraniční

2) Třetí vlna "Kni"

○

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal v neděli ve zvl audienci v C.G.učastníky mezin. sjezdu o otázkách hydatidologie, který se konal v posl. dnech v Římě ~~XXII~~, kdežto Ve francouzském proslovu sv.Otec pravil, že Církev povzbuzuje vše, co má za cíl zvýšení blahobytu lidstva, a žehná této práci.Církev se raduje, když učenci a odborníci ve svorné spolupráci hledají odstranit příčiny nemocí méně šťastných bratří. Touto svou činností přítomní následují božského mistra, kteří ~~kudy kráčel~~ ^{lze} všechny dobré činil. Záverem audience sv.Otec udělil přítomným - jichž bylo na 100 - jejich rodinám a nemocným své ap.požehnání.

Kanada. Při mši svaté, uspořádané k zahájení soudního roku v Kanadě, montrealský arc.kard.Leger mluvil o nerozlučitelnosti manželské. Manželský svazek je osobní svazek, občanská moc nemá právo proniknout do svatyně svědomí, ab vázal a rozvazoval podle libosti manželské pouto. Lidské zákony musí se shodovat s požadavky přirozeného zákona; jen pak lidské zákony jsou opravdu odleskem věrného zákona vrytého v přirozenosti lidí. Církev vždy odmítala rozluku, od dob sv.Petra až do nynějšího papeže nauka Církve v tomto bodě se nezměnila.Národy, které pohrdají božím zákonem, jsou určeny k zániku.

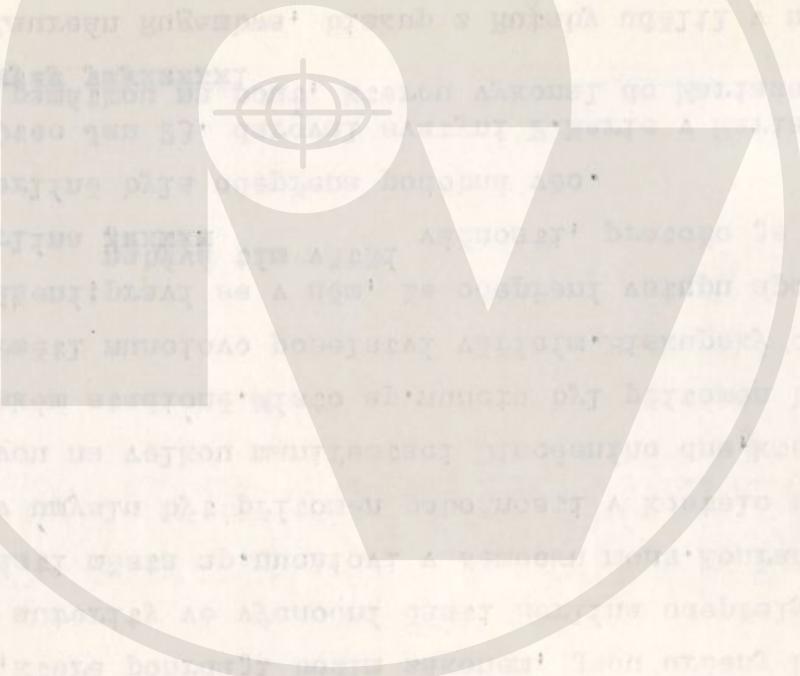
NSR.Komunistické authority ve východní části Berlína odopřely povolení ke vstupu do této části města ap.nunciovi v Německu mons.Konrádovi Bafilovi. Mons.Bafile měl v úmyslu být přítomen pobožnosti v kostele sv.Rodiny;pobožnost byla přípravou na velkou manifestaci Diecézního dne,který se konal v neděli v Olympijském stadioně.Místo ap.nuncia byl přítomen biskup kard.Döpfner, který též přečtl nunciovo poselství věřícím.Biskupský ordinariát v Berlíně vydal prohlášení;praví se v něm, že odopření vstupu apošt.nunciovi na území vých.Berlina ~~XXII~~ nabývá tím větší vážnosti, protože je to po prvé,kdy cizímu hostu v Berlíně byla odopřena podobná věc.

Rakousko. Svatý Otec Jan 23. daroval svatyni P.Marie v Mariazell kalich a ciborium. ~~Dar je památkou na pouť, kterou vykonal do Mariazell sv.Otec~~ ^{1912:}

Tanganjika.Kard.Laureán Rugambwa, biskup z Rutaby udělil v neděli biskupské svěcení mons.Markoci Máhayovi, arc.z Tabory.Mons.Mihayo je ^{v Dares Salamu} 6.biskup africký který byl konsekrován v Tanganjice.Konsekraci byl přítomen hlava vlády,četn osobnosti círk. a občanského světa a mnoho tisíc věřících,kteří se sem sešli z celého okolí.

Venezuela.Všechny pokusy misionářů dostat se k indiánskemu kmene Motilonu bydlícímu v horách Perija dosud ztroskotaly, a misionáři zaplatili svůj pokus životem.Nyní ale 2 kněží kapucíni se spustili mezi Indiány padáky.

luriačí
Připravovali se na to od r. 1945; s letadlem spouštějí potraviny, oděv, šperky, fotografie misionářů a tak je seznamovali s prací, kterou misionáři mezi nimi chtějí vykonávat. Operace se podařila, a Boží parašutisti byli přijati vlídne. Indiáni dosud neužili proti nim ani oštěpů ani šípů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. zaslal soustrastný telegram biskupům italských diecézí Brescia a Tarquinia, jejichž obyvatelstvo bylo stiženo katastrofálními povodněmi. Ujišťuje postižené svou účastí, uděluje jim své apoštolské požehnání a na zmírnění škody posílá větší pomoc prostřednictvím svého Pomocného díla.

Mons. Josef McGeough, dosavadní ap. internuncius v Habeši byl jmenován ap. delegátem v jižní Africe a zároveň tit. arcibiskupem. Mons. McGeough je rodem Američan. R. 1937 byl jmenován prvním ap. internunciem v Habeši.

Hereze rasismu je hlavní příčinou nedostatku kněží v Lat. Americe, prohlásil ap. nuncius v Peru mons. Carboni. Tímto rasismem se provinili první kolonizátoři, kteří ~~ne~~ bránili, aby byli svěcení na kněze mladí mužové z domácích kmenů. Kristus si hledá své kněze ve všech rasách.

V letních koloniích organizovaných Pap. pomocným dílem ztrávilo část svých letních prázdnin milion čtyřistatisíc dětí ve 12 000 koloniích a domovech. Děti pocházely především z chudších rodin bez ohledu na jejich polit. přesv. Kolej sv. Jana Boska v Teheranu nemohla přijmout všechny studenty, kteří požádali o přijetí do nového školního roku. Kolej má místo pro 1 000 studentů na svých školách národní, vyšší a řemeslnické, žádostí bylo podáno 3 500.

Kolej se těší velmi dobré pověsti. Pověděl to mén. výchovy při slavnosti zakončení šk. roku: ministr děkoval sv. Otci, kat. Církvi a kněžím salesiánům za jejich záslužnou činnost ve prospěch iranské mládeže, a ujištil učitele a profesory přízní a podporou vlády. Studentů koleje většina nejsou katolíci, katolíků je asi 100.

Z fondů, které byly sebrány za Světového roku uprchlíků, katolíci v H.K. postaví Sociální středisko pro uprchlíky z Číny. Středisko bude mít řemeslníckou školu, rekreační sál, ~~max~~ jesle pro děti a ambulatorium. Při středisku bude konečně útulek pro prozatímní ubytování uprchlíků, kteří právě přijdou z Číny a nemocnice o 300 lůžek; útulek a nemocnice je dar něm. katolíků.

Rakouská kat. Charita pořádá v těchto dnech sjezd o tom, jak předejít sebevraždám. Kat. Charita tak chce podat svůj přínos k podnikům konaným v rámci světového roku pro duševní hygienu. Účastní se sjezdu lékaři, kněží, vyučovatelé, psychologové a kriminologové. Sebevražda se stala v posledních letech velkou ranou Rakouska. Ročně dobrovolně zakončí svůj život na 1600 lidí.

V následných se koná v Novém Yorku výroční sjezd charitativních spolků am. katolíků. Bude přítomno na 3 000 delegátů a delegátek. 26. září k nim promluví pres. Eisenhower.

Není omluvitelné že kněz "říká věrčí" jí mohou

Původ lidského těla

V otázce o původu člověka je jistě nejdůležitější odpověď, odkud pochází lidská duše, protože člověk myslí, chce, cítí a žije díky duši. Bez duše by nebylo člověka. Bůh stvořitel je bezprostřední původce lidské duše. V poměru k otázce o původu lidské duše má otázka o původu těla jen druhoradý význam, i když tato otázka není bezvýznamná. Podle křesťanského pohledu na svět i tělo tvoří podstatnou část člověka. V učení Církve tělo není jen schránkou, nebo dokonce vězením duše, ale tvoří základní část člověka: spolu s duší vytváří harmonický celek, člověka. Není proto možné úplně přehlédnout problém o původu lidského těla od problému o původu duše.

Písmo svaté v první kapitole knihy Geneze má o původu člověka slova zcela prostá, ale zároveň velmi hluboká: "Bůh stvořil člověka ke svému obrazu" /Gn 1,27/. Nečiní se rozdíl mezi duší a tělem. Mnohem názornější je jiný popis o stvoření člověka, jak jej obsahuje druhá kapitola Geneze: "Vytvořil tedy Hospodin Bůh člověka z bláta země, a mu vdechl ducha života, a člověk se stal živou bytostí /Gn 2,7/". Zde se už dělá rozdíl mezi tělem, vytvořeným z "bláta země" a "duchem života", tj. duší. Říká se dále, že Bůh je původcem obojího. Není ale vědecky dokázáno, že člověk, alespoň co se týče jeho těla - pochází z nižších zvířat? Mnohokrát slyšíme toto tvrzení. A protože popis bible se vykládá příliš doslovně, uzavírá se na ~~ne~~život mezi bíbí a vědou. Podle bible ~~Bůh stvořil lidské tělo~~ přímo ze země a tedy z anorganické látky, kdežto věda, alespoň podle materialistů, už dokázala, že člověk pochází z opice. Odpovíme jen krátce: ani věda dosud nedokázala, že člověk pochází z opice, ani neučí bible, že Bůh stvořil lidské tělo přímo z anorganické látky. Nelze tedy mluvit o protikladu mezi bíbí a vědou.

Je pravda, jisté náznaky vedou k předpokladu jistého genetického vztahu, tj. k tomu, abychom se domnívali, že některé druhy lidoopů, dnes vymřelých, a dnešní člověk snad měli společný původ. Je ale jisté, že dnešní člověk nepochází z nynějších druhů opic. Avšak i stran genetického vztahu mezi člověkem a vymřelými druhy lidoopů, zůstává mnoho málo jasných bodů, a přes náklonnost učenců připustit tento genetický vztah, nepodařilo se jim ani zdaleka odpovědět na všechny otázky, které zůstávají nerozřešeny. Ti opravdové vědci si těchto potíží jsou vědomi.

Především nutno popřít, že by podle božího zjevení Bůh stvořil člověka přímo z anorganické hmoty. Církev nikoho nenutí, aby něco takového ~~přiznal~~.

protože práv tak se musí vykládat věty Písma.

Ve výkladu o smyslu Písma jsou významná dvě pravidla: ~~úmysl~~^{vn} zahrnuje pisatele a tzv. literární druh té které knihy. Úmysl autor~~u~~^{a který} vypisoval scénu stvoření, nebyl už čtenáři vědomosti a poznatky z oboru přírodních věd o původu světa. Něl v úmyslu odůvodnit náboženství, víru v Boha. A i když nám dává pravdy náboženského rázu něčiní tak způsobem, který my bychom dnes nazvali vědeckým, nýbrž způsobem spíše lidovým. První kapitoly Písma nejsou vědecko dogmatickým traktátem, ani ne ~~snadno~~^{pochopitelný} vyklad pro obyvatele moderních velkoměst, nýbrž prastarý výklad předávaný z pokolení na pokolení, jehož cílem bylo dát poučení prostému národu pastýřů. Bůh je zde líčen jako umělec, který vytváří lidské tělo z bláta země. Ale je jisté, že popis nesmíme brát slovo za slovem. Je nutné rozlišovat mezi doslovním textem a jeho obrazným líčením.

Co tedy chce říci text Písma? že člověk se skládá ze dvou základních částí a to z těla, které pochází ze země, z hmoty, která už předtím existovala, a pak z duše, pocházející zcela zvláštním způsobem přímo od Boha - Bůh ji člověkovi vdechl. Země, bláto země, nemusí nutně znamenat anorganickou hmotu. Když tedy bible říká, že Bůh osobně stvořil lidské tělo z bláta země, právem můžeme předpokládat, že tento obraz vyjadřuje zvláštní tvůrčí zásah Bóží též při vzniku lidského těla.

Ani z hlediska přírodních věd se nevyulučuje, že lidské tělo ~~vznik~~^{nemohlo} mít po malém a postupném přeměňováním zvířecího těla; není nutné, aby to byl náhlý násilný skok. Lidské tělo ~~ale~~^{hnad} od začátku muselo být vhodným nástrojem pro lidskou duši. Tyto přeměny, tak náhlé a překvapující, dosud se nenašly ani nebyly pozorovány v přírodě. Jedná se spíše o domněnku, hypotézu, bez níž vývojová teorie by se nedala vysvětlit. Co však by mohlo způsobit ony velké a hluboké změny - stále přepokládané, ne dokázané - při vývoji lidského těla?

Jsou dvě možnosti: přímý zásah Stvořitele, kterým tělo nějakého zvířete se změní ve vhodný nástroj lidské duše, anebo hypotéza zvaná pracovní, podle níž hned od začátku ~~vez~~^{vez} zvířecím světě existovaly jisté předpoklady pro vznik lidského těla; byly předávány z generace na generaci, až ve vhodný okamžik byly uskutečněny, aktualizovány zásahem vhodné příčiny. V tom případě by Bůh stvořil pro lidské tělo, vzniklé ~~z~~^z účinkem přírodních sil, duchovou duši, a v tom by spočíval přímý tvůrčí čin ve vzniku člověka.

Avšak i v této druhé hypotézi lidské tělo by bylo svým způsobem dílo Boha Stvořitele. Stvořitel by přece zaměřil celý přírodní vývoj, aby vedl k vzniku lidského těla. Ostatně není nutné si představovat první lidi s vyčnívajícím obocím, s nízkou bradou atd. Domněka o postupném vývoji člověka od člověka-opice je třeba je považovat za odrůdy jedné společné původní formy, která velmi pravděpodobně byla blíže dnešnímu homo sapiens než člověku neandertálskému.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z kat.světa a pak rozhovor k misijnímu úmyslu Ap.modlitby na září VM. Dnešní l' Os.Romano ozna,uje, že 8.října sv.Otec přijme v slavnostní audienci knížete a kněžnu lichtensteinské.

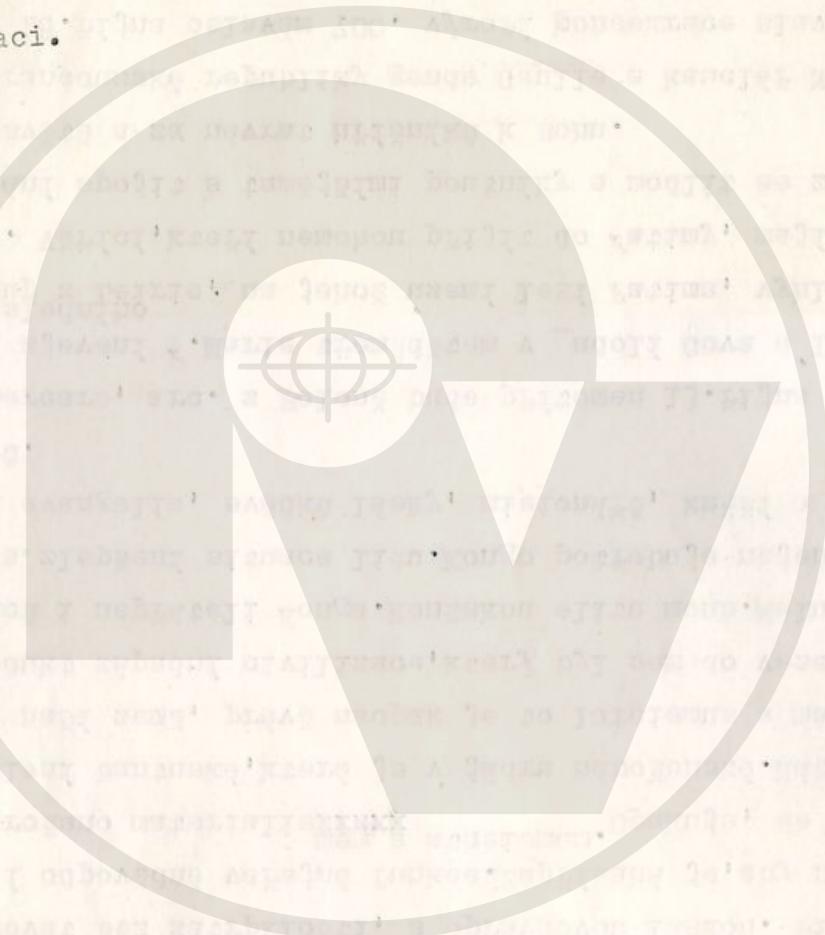
Při dnešní jíž bylo přítomno na 12 000 věřících z těchto zemí, kterou uděluje v C.G. Opustí svou letní vilu a vrátí se do Vatikánu v sobotu; v ten den udělí gen.audienci ve vat.basilice.

Kongo. Světící biskup z Leopoldville mons.Malula se obrátil v provolání ke konžské elitě a k misionářům a řeh.sestrám: Vyslovuje politování, že některí lidé vyvolali místo lásky nenávist mezi obyvatelstvem, místo odpuštění pomstu. Žádá misionáře, aby zůstali v zemi, aby učili i nadále lid pravdě, která osvobozuje, víře, které vykupuje, a lásce,která zavazuje. Za několik týdnů rodiče vám přivedou milion dětí, abyste je učili.Zůstaňte, abyste ošetřovali naše nemocné v nemocnicích. Vím, že podle příkladu Kristova jste už odpustili těm, kdo vám spálali, vás uráželi a vás ponížili. Budete dále pracovat bez zatrpklosti, s opravdovou láskou. Biskup se obrací k těm ,kdo mají odpovědné veřejné funkce.Zapřísahá je,aby nezapomívali, že Kongo je ohroženo materialismem a atheismem. Opakuje, že nikdo nemá právo zničit smýšlení bantuské,které je v jádru náboženské.Náboženství nebylo importováno do naší země, právě naopak je to laicismus a materialismus, odpadkový produkt západní civilizace,který byl sem do vezen nepřáteli Boha a konec konců i nepřáteli Konga.Konžskou elitu mons.Malula vyzývá k nezíštné práci za zlepšení situace lidu.Kongo potřebuje nejen techniků, nýbrž i hlasatelů evangelia, svědků lásky, misionářů, kněží a řeh.sester - bílých apoštolů.

Fatima. Kard.Lercaro, arc. z Boloně bude přítomen 13.října ve Fatimě oslavám 43. výročí zjevení P.Marie třem dětem v udoli Cova d'Iria.Na 12. a 13. října ^{posledního} biskup z Leirie, na jehož území leží Fatima, vyhlásil den modlitby a pokání. Věřící,kteří nemohou přijít do Fatimy, mají se v modlitbě a skutečných pokání spojit s tamějšími poutníky a modlit se za obrácení Ruska, za mír ve světě a za návrat hříšníků k Bohu.

Francie.Pres.francouzské republiky gende Gaulle a kancléř NSR Adenauer budou přítomni 28.října oslavám 700. výročí konsekrace slavné katedrály v Chartres ve Francii. Při bohoslužbách pěv.sbor ^afilharmonický orchestr z Berlínna provedou mši in re minore odBeethovena.Katedrála v Chartres je

považována za vzor gotické architektury; byla postavena v letech od 1060 do 1260. Přispěli k ní všechni evropští panovníci. Svatý Ludvík IX. byl při tom konsakraci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Continu
 Léta po druhé světové válce můžeme nazvat zemí kdysi kolonizovaných:
 postupně jedna po druhé dosahovaly samostatnosti, nejdříve země v Asii a
 po nich země v Africe. Právem nazývají proto někteří pozorovatelé např.
 letošní rok jako rok Afriky. Dosažením samostatnosti se plní přání a výzva
 zemřelého papeže Pia XII. Ve vánočním poselství r. 1958 volal: ✓

V těchto slovech Pia XII. je ale též osažena důrazná výzva národům koloni-začním, aby sobě svěřené země připravovaly na chvíli, kdy ty vezmou do svých vlastních rukou správu svých věcí. Myšlenka na Kongř činí tuto poznámku tragicky naléhavou.

(náleží kni. 44° v)

My si ale dnes chceme všimnout něčeho jiného. Dosažení samostatnosti zemí kdysi kolonií zdá se neprospívá příliš katolické Církvi. Vyhlašení bezávis-
 lnosti ^{blzy} s sebou téměř vždy probouzení přílišného nacionalismu, jenž vede domácí obyvatelstvo aby zavrhovalo vše co je cizího, co je cizí opravdově a co co je cizí jen v jejich očích, bez ohledu na požadavky spravedlnosti a lásky a na skutečné dobro své země. Není správné vyhnat ze země odborníka lékaře, za něhož není náhrady, jenom proto že je cizinec.

Za nějakou cizí vec je v těchto zemích Ásie a Afriky považována i Církev, a to ze dvou důvodů, obou neopodstatněných. Předně protože ve skutečnosti většina jejích duchovních jsou cizinci: např. v Africe jen 16% kněží - 1811 jsou Afričané, kdežto 9 386 jsou z ciziny. 1811 kněží nestačí na duchovní správu 18 milionů katolíků, a tím méně na patřičnému misionářskou práci mezi 200 miliony obyvatel Afriky. V Indii je sice situace lepší - 30% kněží jsou domácí - ale ani to nestačí. Země, které nedávno dosáhly samostatnosti, zůst-vají pro Církev zeměmi misijními a ještě delší dobu budou potřebovat pomoc ze zemí tradičně křesťanských. Bohužel však nejednou je jim vstup ztěžován někdy dokonce i úplně znemožněn.

A konečně sama Církev, její učení je považováno za něco cizího, protože přišlo s kolonizátory a protože většina kněží jsou cizinci. Ukazuje se to zvl. v zemích kde existuje oficiální státní náboženství: ať už buddhismus, jako v Thájsku, na Ceyloně, nebo hinduismus v Indii nebo kamenčně mohamedánství v arabských zemích. Tam myslí, že kdo ~~se~~ staně katolíkem nemůže už být dobrý občanem.

Obyvatelstvo těchto zemí a zvl. jejich vedoucí, musí se přesvědčit, že Církev neptaří ani Západu ani Východu, že je katolická světová, protože je boží; Bůh všech lidí ji založil, on se stal člověkem, aby spasil všechny lidi. Bůh je původcem přirozenosti i Církve, není mezi nimi protikladu. Křesťanství

neničí co je v lidské přirozenosti dobrého, ale to zdokonaluje. Misionáři nejdou do zámoří, aby tamější obyvatele odcizovali jejich staré vlasti, nýbrž aby je učinili lepšími občany; přináší radostnou zvěst, která odpovídá jejich požadavkům, která je doplní a povýší.

Pak obyvatelé nových států ochotněji budou přijímat hlasatele evangelia; budou je považovat za své spolupracovníky, protože usilují o pravé dobro země. Třeba máme vůzné rodné země, přece jen jsme všichni bratři, jsme otci jednoho nebeského otce a jsme povoláni do jednoho otcovského domu. Křesťanská láska musí zvítězit nad nenávistí roznícenou přílišným naciona- lismem. Nacionalismus nesmí způsobit, aby se uzavřela cesta hlasatelů evangelia do zemí Asie a Afriky.

*abii - bude dle mne zároveň, pravé mše. Ensej o hledi volej ne kdy
práv; fiktivní mnoho lidi jsem*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vatikánský deník L'Oss.Romano otiskuje dnes řeč, kterou sv.Otec pronesl při středeční audienci k účastníkům biblického týdne pořádaného při Pap.biblickém genn. ústavě; vyzýval je, aby svých teoretických vědomostí z písma svatého použili též k praktickým cílům, mají s nimi seznamovat i laiky a v knihách je dávat k dispozici širokému publiku Při svém studiu mají zachovat naprostou věrnost pokynům Svaté stolice, hledět prohlubovat poklad víry, jak jej vykládá patričná a scholastická tradice.

Dnes ve čtvrtek dopoledne sv.Otec přijal ve zvláštní audienci zaměstnance papežské vily v C.G., aby jim poděkoval za jejich pohostinství a za veškeru práci, kterou jim svou přítomností způsobil. Ve středu odpoledne přijal v audienci veškeré autority městečka C.G. Obě audience naznačují, že sv.Otec v nejbližších dnech se vrátí z C.G. do Říma do Vatikánu.

Jmérem sv.Otce zaslal státní sekretář kard.Tardini list biskupovi z Kopenhangenu mons.Suhrovi k 1.evropskému sjezdu o otázkách laického apoštolátu.

Tento sjezd se koná v těchto dnech v Kopenhangenu. Svatý Otec vyzývá evropské katolíky, aby pomáhali africkým a sijským studentům ~~vízkem~~ dobré připravit na jejich budoucí odpovědné úkoly, ~~kterí studují na evr.univerzitách~~, a to nejen ~~ke~~ technické, nýbrž i duchovní a náboženské stránky. Evropské laické pracovníky díle vybízí k svorné práci za jednotnou křesťanskou Evropu.

Polský komunistický týdeník Polityka uveřejnil výsledek anketы konané mezi mládeží. Z 3000 dotázaných 78% o sobě prohlásilo, že se považují za katolíky, a jen 4% se považuje za atheisty. Zbytek dotázaných ~~neopovědělo~~ přímo.

Z ankety dále vyplývá zjevný nedostatek politického přesvědčení: jen 12% řeká, že má vlastní politické přesvědčení, 21% se považuje za demokraty, 28% hledá ~~xxxx~~ nějakou politickou realitu, a 39% dotázaných se o politiku nezajímá.

Zajímavý je ještě jeden údaj: 30% dotázaných říká, že ~~narod~~ v nynější době nejvíce potřebuje více sociální upřímnosti; nepřímo tím odsuzuje sliby komunistů, po kterých nenásleduje jejich uskutečnění.

Biskupové republiky Čile se obrátili na španělského kard.Pla y Daniela, ~~konference~~ předsedu španělských biskupů, s prosbou o pomoc ve prospěch číslkých diecézí, těžce postižených zemětřeseními. V 10^{z 22} diecézích bylo zničeno 6 katedrál, 185 kostelů, 4 kněžské semináře, 86 kat.škol, 65 far a četné kláštery; jsou buď úplně zničeny anebo tak, že jich nelze používat.

Zemžel pan biskup Pavel Petr Gojdič

Vatikánský deník L'Osservatore Romano přinesl ve svém čísle z neděle 18. září krátkou zprávu, že ve vězení čsl. komunistů podlehl útrapám prešovský biskup řeckokatolického obřadu mons. Pavel Petr Gojdič. Za touto krátkou zprávou se ale skrývá slavná kapitola katolické Církve, hrdinství, ano mučednictví dobrého Pástýře, který ve šlépějích Kristových dovedl položit život za své stádce, aby mu byl příkladem a vzorem.

Jak se dovídáme, pan biskup Gojdič zemřel už 19. července, a to v smutně proslulé věznici v Leopoldově. Bylo mu 73 let; z nich 49 prožil jako kněz a 33 jako biskup. Ve vězení komunistů strávil 10 let. Když v červnu těžce onemocněl a vězeňský lékař nařídil, že musí být převezen do nemocnice, politické úřady to nedovolily. Zůstal v žaláři až do konce ~~úkonu~~ svého pozemského života, jak k tomu byl před deseti lety odsouzen na nastrojeném procese.

Mons. Gojdič se narodil 17. července 1888 v Peklanech u Prešova, jako syn řeckokatolického faráře. Byla to tradiční kněžská řeckokatolická rodina I dva starší bratří pana biskupa Gojdiče, Kornel a Štěpán se stali kněžími a mladší sestra Helena se provdala též za kněze. Po skončení gymnazia v Prešově vstoupil do prešovského semináře; zůstal tam jen rok, přestoupil do ústředního semináře v Budapešti, odkud navštěvoval bohosloveckou fakultu. R. 1911 byl vysvěcen na kněze. Jeden rok kaplanoval u svého otce; potom byl pět let katechetou na měšťance, dva roky kaplanem a r. 1919 byl jmenován ředitelem biskupské kanceláře.

Už za bohosloveckých studií Gojdič dal najevo, že touží po vyšších metodách. Proti všeobecnému zvyku řeckokatolických kněží na vých. Slovensku se neoženil před svěceními, aby se mohl lépe věnovat kněžskému povolání. R. 1922 dokonce opouští biskupskou kancelář a vstupuje do noviciátu basiliánů na Černé hoře v Mukačevě. Po složení prvních řeholních slibů je poslán do Užhorodu, aby pracoval mezi studentskou mládeží. Zde ho r. 1926 zastihla zpráva, že byl jmenován apoštolským administrátorem prešovského biskupství. Poměry v tomto biskupství nebyly zrovna utěšené. Poslední biskup Štěpán Novák, Maďar, se po světové válce do Prešova nevrátil. Protože se ale diecése nezřekl, byla ta spravována nejdříve místním zasloužilým prelátem Rusnákem a pak biskupem Dionysiem Njaradim z Jugoslávie. Vlivem nedostatku pevné ruky se mezi řeckými katolíky začalo šířit schisma z Peč

Podkarpatské Rusi, a několik obcí už odpadlo.

Nový apoštolský administrátor se ujal svého úřadu v únoru 1927. 25.března v starobylé bazilice sv.Klimenta v Římě, blízko hrobu sv.Cyrila, přijal biskupská svěcení. Po návratu do své diecése se mu zkrátka podařilo zastavit šíření schismatu, uspořádáním četných lidových misí upevnil víru mezi řeckokatolickým lidem. Do diecése povolal řeholníky basiliány, redemptoristy a k péči o výchovu mládeže sestry basiliánky a služebnice Neposkvrněné P.Marie^V Prešově dal postavit diecésní sirotčinec, Rusínský kulturní dům, a plánoval i rusínské gymnázium a dívčí internát.Výchova mládeže - na té biskupu Gojdičovi nejvíce záleželo.Pro své věřící zakládal nové farnosti, a to jak na vesnicích, tak i v městech, kam se řečtí katolíci začali stěhovat, v Bratislavě, Brně a v Praze.

Za druhé světové války prešovská diecése velmi vytrpěla. Mnoho obcí bylo vypáleno, takže se do nich lidé ani nevraceli.Přestěhovali se buď na Východ nebo až do pohraničí v Čechách. I o tyto své věřící se biskup Gojdič všechně staral; k ulehčení duchovní správy v českých zemích si vyžádal světícího biskupa v osobě mons.Basila Hopky.

Od konce druhé světové války ale bylo víc a víc vidět, že světový komunismus chce šířit svou zhoubnou moc dál, a že jednou z prvních věcí bude zničení řeckokatolické Církve. Tak se stalo r.1946 v Haliči, r.1948 v Rumunsku a 1949 na Podkarpatské Rusi. R.1950 přišla řada na prešovské biskupství.Když komunisté získali pro sebe asi 5 kněží, svolali do rešova na 28. duben 1950 tzv. církevní sobor: na něm samozvaně prohlásili jednotu s Římem za zrušenou a všechny řeckokatolíky vyhlásili za pravoslavné, podřízené ruskému patriarchovi v Moskvě. Rozhodnutí soboru by mělo pramalý význam,kdyby nebyla zasáhla komunistická státní moc; ta vyhnala z řeckokatolických far kněze,kteří odmítli odpadnout,a fary i kostely odevzdala pravoslavným. V těchto tak tragických dnech se ukázal hrdinny duch biskupa Gojdiče. Z tzv. přešovského soboru shromáždění poslali k biskupovi delegaci, žádající aby i on odpadl od katolické Církve a přešel k pravoslaví; v každém případě aby aby okamžitě vydal klíče od katedrály. Biskup Gijsdič odpověděl, že první věci - jeho odpadu - se nikdy nedočkají s pomocí milosti Boží;klíčů od katedrály že nedostanou dobrovolně, jen násilím. Tak se též stalo. Ještě téhož dne policie zatkla biskupa, a pravoslavní obsadili řeckokatolickou katedrálu. byl proti biskupovi Gojdičovi nastrojen proces v Bratislavě; byl

Nedávno psáno

byl odsouzen do žaláře na doživotí. Sňolu s mons. Gojdičem byl odsouzen do žaláře mons. Vojtaššák a mons. Buzalka. Pravoslavní ve službách komunistů měli nyní volnou ruku, aby zničili řeckokatolickou Církev.

Také ve vězení mons. Gojdič byl příkladem svatého Života. Své utrpení snášel trpělivě a povzbuzoval též jiné. Někteří kteří se s ním v žaláři setkali, vyprávějí, že mons. Gojdič se nejednou zřekl své nepatrné porce jídla, aby pomohl slabším a nemocným. Následkem utrpení též dokonal jako svědek neochvějně věrnosti Kristu a jedné římskokatolické Církvi.

Katolíci východního obřadu mají v mons. Gojdičovi dalšího přímluvce u Božího trůnu, který vyprosí vzkříšení kostelů, dnes v rukou odpadlíků, a jednotu Boží Církvi.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat 23-9-60

Up. řík. mta

265/1

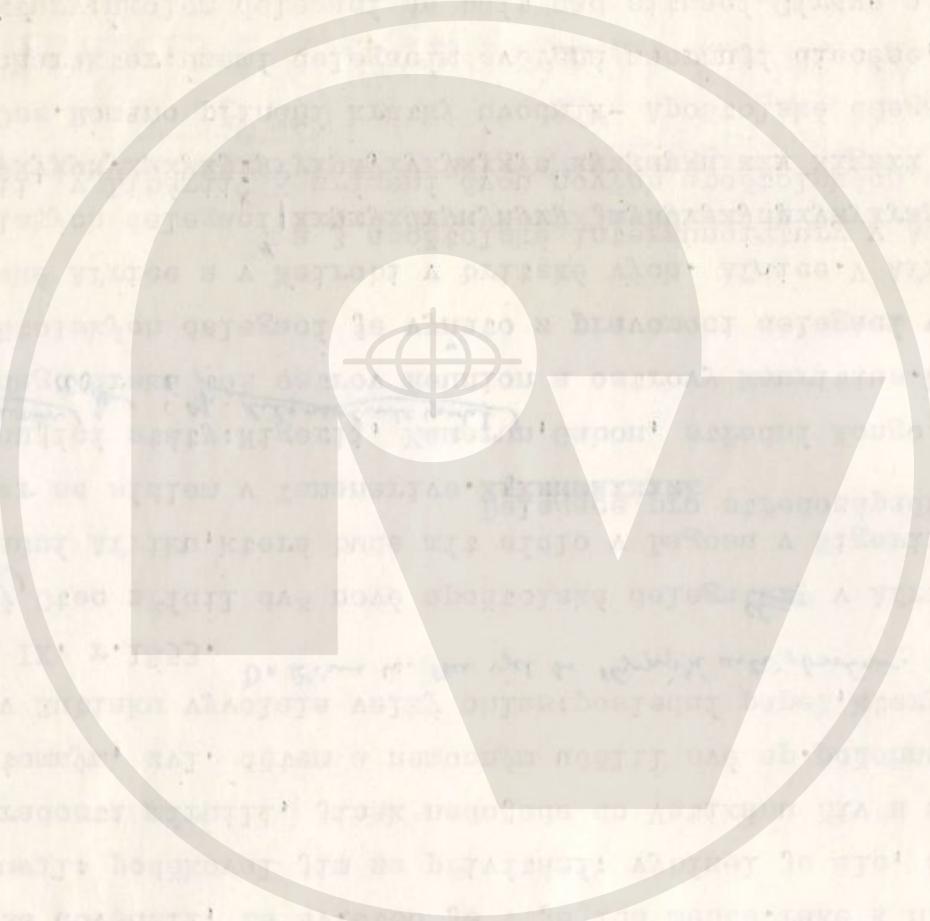
Zprávy: Svatý Otec Jan 23. se dnes v poledne vrátil ze svého letního pobytu v C.G. do Říma a do Vatikánu. Na nádvoří sv. Damasa přivítala četa vojínů švýcarské stráže; strážní hudba zahrála papežskou hymnu. Svatý Otec kráčel podél vojínů a s úsměvem jim žehnal. Nato se uchýlil do komnat. ~~Svatý Otec nejel~~ do Říma přímou cestou, nýbrž zabočil do ~~obratiště~~ ředá benediktinů ~~Subiak~~ Subiaka a navštívil tamější památnou jeskyni sv. Benedikta.

U hlavního oltáře jeskyňky, proměněné v kostel, sloužil mše svatou a pak krátce promluvil k shromážděným řeholníkům: 4. srpna navštívil v Grottafera ~~basiliány~~, ~~te řeholníky výročního obřadu, pravil, je tedy spravedlivé, aby zavítal též mezi řeholníky Západu~~ ~~a přišel u řeholníků promluvil mše sv. Benedikta. na památku své návštěvy sv. Otec daroval benediktinskému klášteru kalich, s kterým sloužil mše svatou. V klášterní zahradě pak setrval s benediktiny v přátelském rozhovoru: na poslední navštívil Subiaco před 55 lety. Svatý Otec vykonal též návštěvu v klášteře Benediktinek sv. Scholastiky a v ~~Subiacy~~ Subiacké katedrále zasvěcené sv. Ondřeji. Kolem kostela se shromáždilo na 6 000 lidí z města i z okolí, kteří se sem sešli jakmile se dověděli, že sv. otec je v jejich městě. Také k nim sv. Otec krátce promluvil: poděkoval jim za přivítání: vybízel je ale, aby se ve svém projevu radosti mírnili, jinak nedojede do Vatikánu živ a zdráv. Závěrem všem přítomným, zvl. dětem a nemocným udělil své ap. požehnání. Návštěva sv. Otce v Subiaku vyvolala velký ohlas: poslední papež, který sem zavítal byl Pius IX. r. 1853.~~

VM. Svatý Otec zřídil dvě nové apoštolské delegacie v Africe, jednu pro středzápadní Afriku, která bude mít sídlo v Lagosu v Nigerii a druhou pro Madagaskar se sídlem v Tananarive. Delegace pro středozápadní Afriku zahrnuje následující státy: Nigerii, Kamerun, Gabon, střední Kongo, Ubangui Čaj, a Čad, ~~Madagaskarská~~ též ostrov Reunion a ostrovy Mauritius. Území nových dvou apoštolských delegací je vynáto z pravomoci delegací v Dakaru v zápisu Francouzské Africe a v Nairobi v britské vých. Africe. V Africe je nyní 6 apoštolských delegací, a 3 apoštolské internunciatury v Adis Abebě, Kairu a Monrovii, v Libérii. K zřízení dvou nových apoštolských delegací vat.

deník L'Oss. Romano přináší krátký úvodník - Apoštolské delegace nemají diplomatický charakter; území delegací svěřená zahrnují diecése, vikariáty a ap. prefektury; úkolem delegací je být nad situací Cirky a informovat o ní Svatoi stolici. Je přirozené, že za nynějších okolností sv. Otec chtěl navázat přímé svazky s národy, které se ujmají řízení svých věcí, aby mohly

Uzavření smlouvy mezi postupností k. Václavem Kinskym a mnoha českými občany
v Africe.

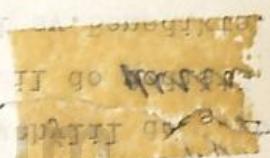

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

přiblížení, matematik i číslo
jejich cestu k samostatnosti. Církev podporuje povznesení národů kdysi kolonizovaných; jejich pokrok bude opravdový jen tehdy, když bude spošívat na úctě k mravním hodnotám, které jsou pevným základem civilisace a pokroku. Pomoc, kterou C. nabízí těmto mladým národům, plným života, je nezištná a upřímná.^{ku} 7. června v rozhlasovém poselství k národům Afriky sv. Otec dal najevu svou radost nad tím, že afické národy nabývají samostatnosti a přál jim hodně zdaru: Církev dostala od svého zakladatele nauku, která jí dopřává odpověď správně na vážné otázky, které trápí lidí; při tom C. zůstává na oblasti mravní a náboženském a ponechává občanským autoritám plnou odpovědnost za jejich činy. Dnešní čin sv. Otce patří do řady činů předcházejících papežů Benedikta XV., Pia XI. a Pia XIII., kteří sledovali cestu černých národů k samostatnosti. Jmenování papežové též napomínali kolonizující národy aby si uvědomili touhu afrických národů po samostatnosti, a aby jí nepřekáželi vedení neužitečným pláčem nad minulostí, bez vzájemného obvinování. Církev tedy zdraví nové národy na velkém dějišti dějin lidstva; chce se stát o náboženskou pomoc svým věřícím, a nejen to všem národům nabízí svůj přínos k jejich pokroku na cestě svobody a pokoje.

Novým apoštolským delegátem pro střední a západní Afriku se sídlem v Lagosu v Nigérii dosavadní světící biskup v Miláně mons. Sergius Pignedoli, tit. arcibiskup a býv. ap. nun ius v Bolívii a Venezuele; ap. delegátem na Madagaskaru mons. Felix Pirozzi, který posl. 5 let byl pozorovatelem Sv. stolice při organizaci UNESCO.

Vat. rozhlasová stanice začne 29. září pravidelná vysílání pro Filipíny.

O tato vysílání žádali biskupové celé jihovýchodní Asie na své poslední plenární konferenci v Manile; konferenci předsedal kard. Agagianian. Vysílání, v anglické řeči, se budou konat třikrát za týden. První vysílání připadá na svátek sv. Michala archanděla, jednoho z nebeských ochránců Filipín.

NSR. Výroční konference biskupů Německa se bude konat od 27. do 29. září ve Fulde, nad hrobem apoštola Německa sv. Bonifáce. Na programu jednání je mj. jmenování oficiálního zástupce katolické Církve v správním výboru nové Německé televizní společnosti, která bude mít na starosti pořady druhého televizního programu v NSR.

Španělsko. Počet kněžských povolání v převážně baskických krajích sev. Španělska ^{Narava} tak zvýšil, že ředitelství semináře v Pamploně musí zavést zvláštní kurzy, které budou zkoušet, zda kandidáti jsou vhodní pro kněžský stav. Seminář má 745 bohoslovů, a nové přihlášky přesahují počet, který může

být přijat. V teologických učilištích řádů a kongregacích mnoho nově vstupujících bohoslovů je připravováno na práci v misiích. Ze 745 bohoslovů diecéze Pampelonské je 124 z městského prostředí, 219 z poloměstského a 402 z venkova.

Jan Lálek, dříve a hned po svatém Klementu W. Rudolínu sv. Vojtěchu
někdo, by arceb. biskupským když s dozvěděním seznámil, že tři
~~ts~~ žádostí sv. klementa ^{zprávou} o sv. Vojtěch a sv. Jana a sv. Pavla
val na klemente také sv. Vojtěch.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

* Adil: 40% mužů v řeči, kde vloženou pořízení písmem s celého - může mít smysl.
Lovaň. Zapřítomnosti asi 500 účastníků z 17 zemí se konal v Lovani výroční misiologický sjezd. Přednášky a diskuse byly věnovány především otázce rodiny; byla vždy dělána srovnání mezi existujícími zvyky a názory v rozdílných zemích a křesťanským pojetím manželství. Např. dr. Pensionsen z Hágú podal základní rozdíly mezi západním rodinným životem a východním. Je úkolem misií co nejvíce obohatit existující kultury a tak umožnit, aby rodinný život souhlasil s katolickým pojetím o náboženství, osobě a společnosti. Polygamii - o níž mluvil prof. Binet z Táříze, vidíme my na Západě příliš jen jako projekt úpadku mravů; Výdoňan podobně jako Afričan, Japonec a mohamedán se dívá na mnohoženství jako na projev bohatství. Žena může mu dát více potomstva a ona sama je kus personálu. Proto islám a některá primitivní náboženství nabádají

do jisté míry polygamii, kdežto Církev ji odšuzuje. Řečník pak ukázal na mnoho sociálních stinných stránek mnohoženství. V poměru rodiny a kmene v Africe mluvil P. Buck; německý misionář P. Engel o názorech na manželství a na rodinné zvyky u národů podél řeky Amazony. Zvlášt zajímavá byla přednáška P. Keymola na o rodině v komunistické Číně: ukázal jak komunisté zničily ty nejsvětější čínské tradice; drastickými opatřeními je rodina úplně rozbita a stává se z ní zřízení zcela na pospas státu.

Habeš. Při loupežném přepadení vlaku mezi Džibuti a Adisabebou byly přepadeny a okradeny též dvě řeholní sestry. Lupiči až nedůstojným způsobem prohledávali sestry, aby našli peníze, které měly u sebe, a když jedna nechtěla peníze vydat byla zraněna dýkou. Jejich zavazadla byla odnesena. Přepadení vlaku a oloupení sester vyvolalo v Habeši velké rozhořčení. Sestry jely po prvé do měsí.

Holandská kat. tisková kancelář uverejňuje rozhovor svého dopisovatele s ministorským předsedou jižní Koreje dr. Janem M. Čangem, který je věřícím katolíkem. V domě dra Čanga najdeme zcela jinou sféru, než jaké jsme zvyklí u politických pracovníků. Je to náboženský duch, který vane odevšad. V pracovně visí ~~zřízenek~~ umělecký kříž a po jeho stranách obraz P. Marie a sv. Terezie od Ježíška.

Neměl v úmyslu se dát na politickou dráhu: chtěl zůstat ve službách katolických misionářů, kteří vykonali velkou práci pro povznesení Korey: 3 z jeho 5 synů studují na kněžství, a jedna ze dvou dcer je řeholnicí. Byl ředitelem obchodní školy a profesorem na kněžském semináři. R. 1948 začala jeho politická činnost; byl jmenován vedoucím koreánské delegace u OSN, a pak velvyslanecm ve Washingtoně. R. 1950 upozornil Radu bezpečnosti na komunistické nebezpečí a žádal o vojenskou pomoc pro Koreu. R. 1955 založil dekomratickou stranu J. Korey.

Dvakrát jen o vlas unikl atentátu, který byl na něho učiněn, pravděpodobně na rozkaz představitelů vládní strany. Velké jsou škody které předcházející režim způsobil, avšak klidem a prací doufá, že země je překoná.

Pittsburg. 200 zástupců protestantských a pravoslavných církví Spojených států bylo přítomno liturgickému týdnímu, který uspořádal arc.mons.Wright. Zakladní rozdíly mezi kat.církví a nekatolickými církvemi nejsou ještě odstraněny, ale existuje příznivé klima, jak dojít k řešení, prohlásil ředitel církevní rady pro oblast pittsburskou. Výměna názorů s kat.Církví je nyní možná. Liturgický týden přispěl k vytvoření jednoty, spočívající na bliženské lásce.

Kongo. V Leopoldville se konala konference biskupů celého Konga. Byli přítomni všichni biskupové až na dva z Katangu. Předmětem porad byla církevní situace v zemi. Nezdá se, že by biskupové vadali společné závěrečné usnesení; biskupové ale budou společně protestovat u ústřední konžské vlády proti zatčení a násilnostem, jejichž obětí se stali biskupové z Inongo mons. van Cauwelaert a biskup z Luebo mons. Nkongolo. V mezičích možností bude C. pokračovat ve všech svých podnicích: v sociální a charitativní činnosti, v Kat.akci a na školách. Misionáře a řeh.sestry biskupové žádají, aby ze všech s 1 hleděli pokračovat ve své práci u konžského obyvatelstva, a aby zůstali na svých místech, pokud to bude možné.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

and. Ann. J. M. W. Zprávy: Svatý Otec Jan 23. udělil dnes první audienci po svém návratu z C.G. Bylo přítomno na 15 000 věřících a turistů. V italském proslovu sv.Otec varoval před nástrahami satana, knížete tohoto světa; vyzýval k modlitbě za kněžský povolání a k důvěře v Pána Boha. Přes všechny smutné zprávy, nevěštící nic dobrého najdeme ve světě sem tam důvod k naději. Tak např. ~~xxix~~^{gen.} na základní kámen první budovy v novém hl.městě Spojených států brazilských Brasií z vůle brazilského lidu bylo vyryto jméno Boží. Při audienci sv.Otec posvětil sošku P.Marie Hostýnské, určenou pro kapli českých katolíků v Montréalu v Kanadě. Soška byla vyřezána v Ortsei v sev. Itálii.

V jedné místnosti v přízemí rezidence arcibiskupa z Leopoldville v Kongu mons. Scalaisa byla hozena ruční bomba. Způsobila malou materiální škodu.

V Římě běkočil 16.biblický týden organizovaný Italskou biblickou společnost. Týden měl za téma Eschatologie Starého a Nového zákona. Závěrečný proslov pronesl kard.Augustin Bea, dlouholetý rektor Pap.biblického ústavu a odborník v otázkách Písma sv.

Po prvé po mnoha letech je starostou londýnské čtvrti Westminster katolík. Je to Robert Everest. Slavnost odevzdání moci se nekonala v anglikánském kostele, nýbrž v kat.katedrále, ležící právě ve Westminsteru. Mši svatou při slavnosti sloužil syn nového starosty benediktin don Rupert Everest.

Na nedávné konferenci biskupů Konga a území Randa Urundi bylo rozhodnuto zřídit stálý sekretariát, který bude mít 4 sekce:pro církevní soudnictví, pro pastorální a liturgii a katechetiku, třetí pro sociální činnost a čtvrtý pro laický apoštolát.

V městě Nganda Tsundi v Kongu otevřely dům řeh.sestry Služebnice P.Marie.

Věnují se výchově mládeže a ošetřování nemocných. Řeh.společnost služebnic P.Marie je domácí; všechny sestry pocházejí z Konga.

Předseda Francouzské katolické akce Henry Rollet byl jmenován předsedou sociální komise ústředí mezinárodních katolických organizací. Ústředí má celkem 4 komise: pro pronásledovanou Církev, pro rodinu a otázky týkající se výchovy dětí, komisi pro zdravotnictví a komisi pro sec.otázky.

Ap.delegát ve Spoj.státech mons.Vagnozzi bude sloužit slavnou mši svatou v národní svatyni katolíků Spoj.států 4.listopadu, ve Výroční den korunovace sv.Otce. Budou přítomny nejvyšší katolické osobnosti severoam.hl.města.

Při svém boji proti Církvi a proti náboženství komunisté s velkou oblibou se ohánějí tzv. vědou. Věda prý dokázala, že svět je od věčnosti, že povsta
sám od sebe, že jej nestvořil Bůh atd. Věda prý dokázala, že neexistoval Kristus, že kat. Církev je výplodem lidí. Církev prý vždycky pronásledovala vědu, ~~ale věra~~ víra a věda stojí proti sobě; věda prý znamená konec Cír.
~~ale věra~~ víra a náboženství. Můžeme hned říci, že ~~ještě~~ jen tzv. věda komunistická, věda, která si napřed postaví co chce nebo co musí dokázat, a pak hledá jak to dokázat, a při tom libovolně vyloučí, co se jí nehodí do krámu. Je pravda, našli se v minulosti podobní fanatikové, kteří hlásali podobné vymysly jako dnes komunisté; ale už jejich současníci je usvědčili z nepravdy a ne, ednou i z vědecké lži. Tak např. r. 1885 Francouz Berthelot volal do světa: Svět dnes už je bez tajemství. Věda se zmocnila vesmíru. Pojem zázraku a nadpřirozena zmizel jako prázdná vidina, jako něco přežitého". Téměř současný mu odpověděl profesor na pařížské univerzitě: "Na každou otázku věda dává nějakou odpověď, ale tato odpověď vyvolává dvacet nových otázek. Věda je především školou skromnosti a upřímnosti". A slavný belgický učenec, kanovník Lemaitre, prof. na lovaňské univerzitě a velký přítel Einsteinův, přiznal, že věda je velkým hřbitovem hypotéz.

Věda a víra nejen že nestojí proti sobě, nýbrž se doplňují a si navzájem pomáhají; víra dává poslední odpověď na otázky vědy. To je ^{téměř} soud všech upřímných vědců, kterým jejich objevy nestouply do hlavy. ^{mluví} jejich objevy nemusí jen dokazovat určité ideologii a jí sloužit. Právě v těchto dnech se mi dostala do rukou malá knížka s titulem: Vědci nám mluví o Bohu. Autor uvádí alespoň 70 učenců, jejichž objevy tvoří základ naší dnešní životní úrovně, od Kopernika, Galilea, Keplera, Torricelliho, Paskala, Newtona, Volty, Ampera, Laenneka, Psteura, Zeppelina po Rötgena a Edisona; všichni tito velcí vynálezci se hlásili k náboženství, a svědčili, že věda je vedla k Bohu. A pak uvádí dalších 50 současných, a několik jejich výroků o vztazích mezi vírou a vědou. ^{Astronomie, chemie, fyzika, biologie, matematika, literatura, umění, filosofie, politika, historie, sociologie, ekonomika, psychologie, etiologie, epidemiologie, genetika, molekulární biologie, astrofyzika, atd.} Chirurg světové pověsti Augustina Biera: Chci jen poznamenat, že opravdová zbožnost, připouštějící osobního Boha a pomsrtný život duše ve spojení s tělem, neodporuje vědě. K této víře vel. cí opravdoví učenci se ve všech dobách hlásili. A kdyby skutečně mělo dojít k rozporu mezi vědou a vírou, pak by to bylo nedorozuměním; správnějším pochopením oblastí obou by se hned došlo k nové harmonii mezi vědou a vírou. Z brožurky "Vědci nám mluví o Bohu" chci uvést jen tři příklady: První je ^{mluví} blízký arabský židovský

Jiní slaví svatého a mormónů mluví. Neopoznávají se kvůli tomu v Rusku, ale nejdílečnější důvod je, že v Rusku, kde je pravoslaví

perlega Sierra Tamina, hrá Edmunda Whittakera atd.

Mezi jmény nenajdeme ruská. Lze to pochopit; o současných sovětských vědcích nemáme takové údaje. Ale tím není řečeno, že všichni sovětští vědci jsou ateisté. Např. komunistická věda se ohání jménem Ivana Petrviče Pavlova. Sov.společnost pro vědecké a politické poznatky ve svém červnovém čísle časopisu Nauka i religia musela přiznat, že Pavlov chodil do kostela a měl ve svém domě ikony. Dal 40 000 rublů leningradskému kostelu Zjevení Páně, když ten se octl v potížích. Jiné kostely byly zbořeny s tou či onou záminkou. Kostel Zjevení zůstal, zdá se na zákrok Pavlovův. Jisté je že byl zbořen až po smrti Pavlovově. Je známo, že Pavlov osobně se zajímal, aby nebyl zavřen kostel v Koltuši blízko Leningradu, kde Pavlov měl laboratoř a vilu. Komunistický učenec Pavlov tedy nebyl nepřítel náboženství, nebyl ateista;

Není všechno o Bohu: Vzdá mluví o Bohu: jeho je pár věcí

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

alexis Carrel, svýj čírkev, umitel hrdiny a j. hrdinu, učer Carrela) alek vane h
Vinckier kterého studium přírodních věd odvedlo od víry v Boha, ale postupně zase přivedlo k Bohu zpět. V knize Člověk tvor neznámý, cítíme stesk Carrelův po náboženství, které ztratil: Přes svou krásu a velikost hmotný svět je příliš malý pro nás. Naše rozměry jsou větší. Nemůžeme přijmout existenci jen tento materiální svět. Víme, že žijeme i v jiných dimenzích než fyzického prostoru, než času. Žije v jiném světě. A v tomto světě, kterým je on sám, může projít nekonečnými cykly: cyklem krásy, kterou nazírají učenci, umělci, umělci; cyklus lásky, která nadchne k oběti, k hrdinství a k odříkání; cyklus milosti, největší odměny těch, kdo hledali s vášní princip všech věcí. Tak velký je náš obzor. "Jedním z posledních spisů carrelových je malá knížka o modlitbě: Člověk potřebuje Boha jako potřebuje vody a kyslíku, píše a chce dokonce pokusné dokázat vliv modlitby na správné fungování lidského těla." V posmrtných Úvahách o životě čteme: Odpověď víry je nesrovnatelně víc uspokojující než odpověď vědy. - Takhle Alexis Carrel, to vše všechno.

Byl a dřív Lecomte du Nouy je druhý vědec, Francouz, kterého si všimneme. Zemřel r. 1953. Jeho filosofie, ovoce vědeckých studií ho víc a více přibližuje ke křesťanství. V knize Lidská důstojnost čteme: Ti, kdo bez důkazů systematicky hledí zničit víru v Bohu, dělají skutek nízký a protivědecký. Vesel jsem do života se skepticismem, který byl tehdy módní. Potřeboval jsem 30 let laboratorní práce, abych se přesvědčil, že ti, kdo mě měli poučovat, třeba jen tím, že by přiznali svou neznalost, mi vědomě lhali. Stezkami biologie a fysiky jsem doršel k jistotě, že není možné, aby vědec vedoucí k víře v Boha; snad jen ten k ní nedojde, kdo se nechal zaslepit nebo kdo opravdu nechce."

A v knize Člověka jeho osud: Jestli jsme rozluštili znamení naší doby, pak lidstvo nenajde záchrany leč jen v náboženství; solidní křesťanské náboženství, které bude čerpat život ze svých původních ideálů a které bude znát pokroky vědy. Níkdy za svých 2000 let Církev se neobracelo tak naléhavé volání jako dnes, nikdy nesetkala se s tak vhodnou příležitostí, jak splnit svůj úkol těšitelky a vědkyně lidí."

"V doslovu knížky najdeme jmenována i Einsteina; podobně jako Carrel v mladých letech, Einstein ve svých spisech volal po něčem, co by naplnilo prázdnou duši lidí: nezaplnila je hmota ani ne věda; právě naopak věda to byla, která přivedla člověka na kraj katastrofy. Einstein snad nedošel vyslovené víry v Boha - podle některých jí došel; najdeme však u něho slova úcty a chvály ke katolické Církvi: Onajediná pozvedla svůj hlas když Hitler až šil proti lidské svobodě. Do té doby Církev nedomnívala se, že zaslouhuje

orek
zasluhuje mé pozornosti. Avšak dnes, vyslovuji svůj velký obdiv a *mou* upřímnou lásku vůči této Církvi, která jedině měla odvahu bojovat za duševní a mravní svobodu."

Víra a věda si neodporují, právě naopak: *čím více* oprávdová věda jde vpřed, tím více odhaluje Boha. Bůh jakoby čekal ukryt za novou a novou branou, kterou věda se podaří otevřít. Pravá věda nevzdaluje člověka od Boha, *vede k Bohu*, který stvořil přirodu, *její síly*, a do ní vložil vše to co my *pracně* po tisících *dnech* snad milionech let *odhalujeme*. Je to *pavěda*, která *vede* člověka od Boha, věda, vedená ideologií plnou předsudků, ideologií, která musí být dokázána, aťsi je pravdivá či ne.)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

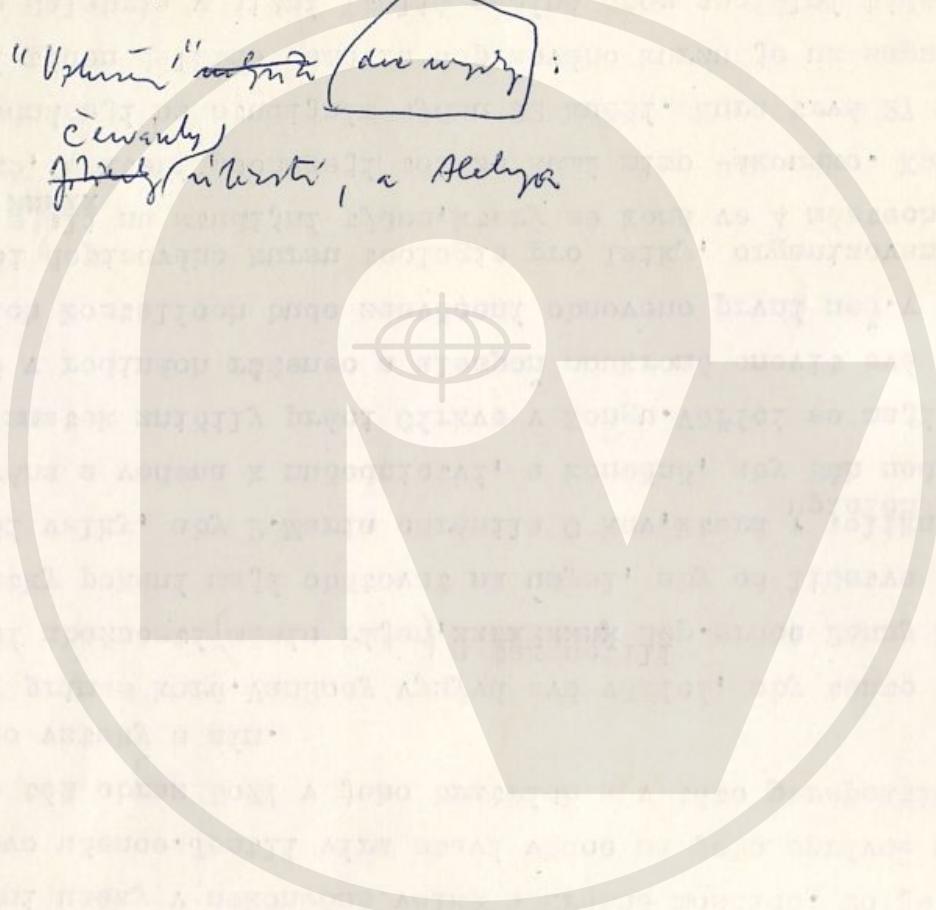
Svatý Otec Jan 23. přijal dnes v něděli ve zvláštní audienci na nádvoří sv. Damána účastníky mezinárodních her osob, které byly stíženy obrnou. Hry se konaly v posledních dnech v Římě na ~~třetí~~^{urby} ~~stadionech~~^{ze}, na kterých se konaly před nedávnem Olympijské hry. V krátkém francouzském proslovu sv. Otec projevil svou úcvalu nad iniciativou uspořádat závody mezi ochrnulými celého světa. Vyzýval je, aby s klidnou myslí obětovali Pánu oběť, kterou od nich žádá, a ujistil je svou vzpomínkou v modlitbě. Ochrnuli darovali sv. Otcí na památku audience uměleckou monstranci, kalich a ciborium. —

V sobotu odpoledne přijal v audienci účastníky III. evropského sjezdu lékařů kardiologů. K přítomným sv. Otec promluvil francouzsky o důstojnosti lékařského povolání. ~~Nato sv. Otec se zmínil o poměru vědy a víry: víra dospívá mít správný pojem o lidské vědě, o její velikosti a o jejích mezích. Věda víra ukazuje krásu usilí badatele, který hledá pravdu, a pokorný postoj, který vědec má zaujmout před nesmírným Bohem. Vědec ví, pravil právě jeden z vás, že jeho objevy, ať si jsou sebe větší, zůstávají jen zrny pravdy, nepatrnými úseky v nekonečně velké a krásné mozaice. To je pokorné a pravdivé slovo učence. Jestli víra staví vědec na jeho správné místo před Bohem odhaluje též obraz Boží v jeho bratřích a v této perspektivě přetváří všechny jeho vztahy s ním.~~

Belgický primas kard. Van Roey vyzývá své věřící, aby tento rok slavili s větší zbožností (měsíc října), a tak uctili Nep. srdce Panny Marie; své modlitby a skutky pokání mají obětovat na úmysl, aby od lidstva bylo odvráceno nebezpečí války, aby P. Maria chránila Čechy, která ^{úpicí} pod kom. jsem pro následována a vedena k mučednickému, a konečně, aby Bůh nedostíhl, aby anarchie a zmatek zničily práci Církve v Kongu. Věřící se mají často modlit společně v rodinách růženec a alespoň soukromě onovit své zasvěcení Nep. S. Ve farních kostelích bude zasvěcení obnoveno první neděli v říjnu.

Účastníci dopisového kursu teologie pro laiky, organizovaného v Rakousku, se nyní ~~sieli~~ na studijní týden, který se koná ve 4 městech. Kursu se účastní 523 laiků, někteří pocházejí též ze zemí mimo Rakousko. Kurzy napsali a nyní přednášejí na studijním týdnu 22 kněží. Kurz trvá 27 měsíců. Na další studijní týden dalšího semestru dopisového kurzu je už zapsáno 80 účastníků. V Reggio Calabria v jižní Itálii začíná dnes sociální týden it. Katolíků na téma Vnitrozemské a mezinárodní stěhování v dnešním světě. Účastníkům zaslal zvláštní list sám sv. Otec.

Dnes oč. Brněk svob. hry. plánovat
Upr. oč. hry vč. kreativ. Z orámov. 12. výročího dne. října
"Vzhůru" (dne narození)
červenky
Jednoty mládeže, a Alelyza

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z kat.světa

VII. Svatý Otec Jan 23. poslal prostřednictvím svého státního sekretáře kard.Tardiniho účastníkům sociálního týdne italských katolíků, který začal v neděli v Reggio Calabria v j.Itálii.Týden má téma: Vnitrozemské a mezinárodní stěhování v dnešním světě.Kard.Tardini nejdříve připomíná zvláštní lásku sv.Otce k všem, kdo pro nedostatek práce musí opustit rodný kraj a jít do zahraničí hledat práci a výživu pro sebe a pro své rodiny.Právo vystěhovat se a přistěhovat patří k základním právům člověka, mnohokrát je hlásali římští papežové.Nato se v listě mluví o nutných podmírkách emigrace (S druhé strany však i stát smí ustanovit jisté podmínky, protože konec konců se obrátí jen k dobru přistěhovalců). Ti, kdo se stěhují za prací, musí být připraveni na život v novém prostředí do kterého se ubírají; tedy příprava s hlediska hospodářského kulturního, sociálního a též náboženského.

Významné je též, aby nově přišlý hleděl se zapojit do života farnosti.Mimořádné způsoby pomoci morální i náboženské se mají pojmat jako přechodná fáze a být přípravou na úplné zapojení do normální buňky náboženského života, již je farnost.K tomu je též nutné neustálé přizpůsobování v pastorační práci nově vzniklým okolnostem a nově příchozím přistěhovalcům.

Pracím soc.týdne sv.Otec přeje hojně zdaru a všem přítomným posílá své ap. požehnání. - Soc.týden byl zahájen v neděli za přítomnosti četných osobností italského církevního a občanského života. Jmérem vlády pozdravil přítomné ministru práce. První projev pronesl kard.Sibi, arc.z ^Uanova a předseda starého výboru pro it.sociální týdny. Mluvil o rovnováze mezi lidmi a zdroji jako požadavku sociální spravedlnosti, o příčinách vystěhovalectví.

Také účastníkům soc.týdne kanadských katolíků sv.Otec poslal zvláštní list Soc.týden kanadských katolíků jedná o odborovém hnutí a stavovských organizačích. Jeden ze základních bodů nauky Církve v ~~této~~ otázce je zásada nezávislosti odbornového hnutí, proti níž stojí livovále státu. Léta po druhé světové válce přinesla sice do teorie o odborových hnutích mnoho nového, přece jen ~~že~~ to zásada svobody a nezávislosti na státu musí být uchována a také ve ~~tehdejší~~ všech zemích si ji odbory brání ze všech sil. Svatý Otec dále chválí dobře organizovaná odborová sdružení kanadských katolíků, která pečuje též o další vzdělání pracujících a o jejich zábavu zdravou křesťanskou. Tato sdružení by mohla dát četným přistěovalcům podporu a pomoc, a konečně i nekatolíkům, kteří ale přijímají základní zásady křesťanské sociální nauk

Nebýlo by správné kdyby kanadská odborová sdružení zůstala izolována jen na katolické členy, mají hledět přinést svůj konstruktivní přínos celému dělnickému hnutí, které usiluje o povznesení. Mají proto přijmout spolupráci s odbory, které nevylučují tuto spolupráci tím, že by hlásala nauky odporující křesťanskému světovému pojetí. V zemích, kde není možné mít vlastní katolické odbory je nutné postavit vedle neutrálních odborů spolky, které pečují o náboženskou a sociální výchovu v duchu katolickém. Sv. Otec končí list poukazem na to, že papežové měli vždy na mysli nejen sociální smíření mezi jednotlivými třídami, ale nastolení harmonického řádu, ve kterém každý podle svých schopností by měl část odpovědnosti a se účastnil ovoce kolektivní práce.

Holandsko. V Maastrichtu v Holandsku bude otevřen příští měsíc první evropský seminář pro výchovu kněží ^{ne pro jednu diecézi, nýbrž} pro Evropu, a ze všech zemí Evropy též budou pocházet. V prvním senetu bude mít seminář 70 bohoslovů, 47 je z Holandska, ostatní z Belgie, Irska a Švýcarska. Regentem semináře byl jmenován přední holandský kněz mons. dr. Delleport. Studium v Maastrichtu bude trvat rok, a prozatím bude mít za hlavní cíl naučit bohoslovce cizím řeče. Studijní plán obsahuje též kulturní a církevní dějiny, sociologii a jiné předměty, ponechané co nejvíce volbě bohoslovů. Po skončení tohoto přípravného roku bohoslovci odejdou do země, kterou si zvolili za pole apoštola a v některém tamějším semináři budou se dále připravovat na kněžství. 15 holandských bohoslovů už studuje na seminářích ve Vídni, Essenu a Hildesheimu. K založení tohoto evropského semináře dal podnět vídeňský arc.koadjutor mons. Jachym při studijním sjezdu o nedostatku kněží v Evropě.

*jeho nárok
ještě potřebuji*
Kongo. Přemístění potíží v Kongu na politické pole a na vzájemný boj mezi konžskými kmeny, zdá se doprálo práci misionářů po čkuď oddechu a možnosť začít organizovat budoucí práci. Podle některých zpráv misionáři se ujímají znova své práce, kterou pro nepokoj museli přerušit. V posledních 14 dnech se vrátilo z Brazzaville do Konga 90 misionářů, kteří se tam utekli před terorem Lubumbových bojáků. Misionáři, kteří utekli z území Kasai a Keango do Leopoldville se vrátili na své stanice. Také biskupové se vrátili do svých rezidencí po skončení konference v Leopoldville, dokonce i mons. van Cauwelaert, který se stal obětí násilí Lubumbových vojáků. V území Kasai našli misionáři bídu a nedostatek nejjednodušších potravin. Boj mezi kmeny a obsazení ústředním vijskem jen zhoršuje situaci. Učitelé nedostali od začátku července žádný plat, a místo aby začali zase vyučovat začali stávkou, dokud prý nedostanou plat za všechny měsíce. - *ar 61% hruži*

Polsko. Polské komunistické autority uvalily na kláštery vysoké daně, a protože asi kláštery je nebudou moci zaplatit, stát pak klášterní budovy prostě zabaví. Nový systém daní zasahuje celý klášterní majetek, takže je možné daně zvyšovat do nekonečna, až kláštery nebudou sto dan zaplatit. Zdaněny jsou též dary a příjmy určené charitativní a sociální práci a darované k postavení nebo opravě kostelů. Postavení nových kostelů je znemožněno tím, že vláda odpírá povolení k stavbě, dříve udělená povolení jsou prohlášena za neplatná nebo pozemek určený kostelu je prostě zabaver pro nějakoujinou, prý pro veřejný život významnou budovu. Na několika místech vedly zákroky policie proti církvi k srážkám s lidem; za to je ovšem

zase učiněna odpovědnou Církev.

Počet katolických škol v Dánsku stále roste. Nyní téměř všude kde je postaven katolický kostel, stojí při něm i katolická škola. Je to možné především pro snášenlivost dánské vlády, která udílí i katolickým školám finanční podporu představující 80% výdajů. Kromě toho přispěje též podstatnou částkou ke stavbě. Katolické školy mají nyní 5 000 žáků, z nich jen 2 000 jsou katolíci. Na mnoha školách je počet katolických žáků ani ne 40%.

Kultura

Z 75 bohoslovůců semináře v Havaně na Kubě 71 na pokyn biskupa odjeli do Porto Rika, aby tam pokračovali v bohosloveckých studiích, protože se na Kubě očekává v nejbližší budoucnosti otevřený boj mezi státem a Církví. Ostatní 4 se vrátili ke svým rodinám, protože dosud nedostali povolení k výjezdu. Představená jednoho kláštera sester rozjímatých, kterém sestry jsou především z Francie a Itálie přiznala že 21 kubánských sester už je mimo Kubu, protože při zastření režimu Castrova proti Církvi nemohly by počítat na ochranu nějakého zahraničního zastupitelství. Představená jiné kongregace sester, které mají na Kubě mnoho škol, pravila, že stát zabavil bez jakékoliv náhrady veškeren majetek pozemkový ze kterého mohly dříve zdarma vyučovat chudé děti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy: Vatikánská tisková služba ohlásila oficiální pořad slavnostní audience, ve které sv.Otec Jan 23. přijme thájské královské manžely krále Bhumibola Adulyadeje a královnu Sirikit. Královští manželé budou provázeni m.j. thájským ministrem zahraničí, ^{✓ HLA/1.10} velvyslancem Thájska u Kvirinálu. Jmérem svatého otce vykoná obvyklou návštěvu u thájských královských manželů v jejich římské rezidenci státní sekretář kard.Tardini.

Novým ap.internunciem v Habeši jmenoval sv.Otec mons.Josefa Moioliho, který po téměř 30 let pracoval v kongregaci pro vých.Církev.

✓ Česká kolonie v Římě se sejde na svátek sv.Václava v bazilice sv.Petra u oltáře knížete české země, aby se při mši svaté pomodlili za svou vlast a za uchování svatováclavského dědictví, svaté víry.

✓ Podle maďarského komunistického deníku Fejer Megyei Hirlap tvorí křesťanské přikázání lásky vážné ohrožení pro komunistické smýšlení. Prý podminuje zásadu o třídním boji a učí trpělivosti a snášenlivosti vůči panujícím vrstvám.

V Římě skončila schůzka mezi mládeží Východu i Západu; organizovala ji mezinárodní federace katolické mládeže. Schůzka měla heslo "Velké hodnoty života na Východě i na Západě. Byli přítomni zástupci 23 zemí. Bylo konstatováno že velké životní hodnoty, jako náboženství, rodina, kultura, lidské soužití jsou hodnoty všude platné, ^{a otázky} které dávají vzniknout v životě mládeže, jsou stejně na Východě i na Západě, různé je hledisko, z něhož jsou tyto hodnoty posuzovány způsobem jakým jsou uskutečňovány; je to vlivem rozdílů v civilizaci, kultuře a tradicích. Tato rozdílnost ale nenaruší základní jednotu lidského pokolení; tato jednota žádá v životě účinné smýšlení bratrství a rovnosti mezi všemi lidmi. Byl podán návrh na různé podniky na mezinárodní úrovni, které by ulehčily poznání a tím i pochopení národů Východu i Západu.

✓ V New Yorku skončil výroční sjezd amerických katolických organizací; současně se konalo výroční zasedání členů konferencí sv.Vincence a Dam lásky.

K přítomným promluvil severoamerický president Eisenhower.

V Buenos Aires končí přípravy na velké lidové misie, které začnou 10. října.

Po dobu misií bude v městě socha P.Marie Lujanské, patronky Argentiny. V příležitostném pastýřském listě arc.kard.Caggiano zve věřící, aby se v počtu co největším zúčastnili podniků misií.

Akademické hodnosti udělené na kat.univerzitě P.Marie Asuncionské v Paraguaji budou uznány státem. Rozhodla tak paraguajská vláda a návrh zákona by už schválen poslaneckou sněmovnou.

29 - M. phal. mše

270/1

Dnes na svátek sv.Václava se jeho čeští krajané z Říma sešli v basilice sv.Petra u oltáře dědice a knížete své země. ~~Inteličně, vrah, Brno~~ Prozřetelnost se o to postarala, aby v Římě, blízko hrobu sv.Petra stál tento oltář; aby sv.Václav se po staletí dnem i nocí modlil za svůj národ, aby volal o pomoc, o milosrdensví a poshovění, kdykoliv se jeho lid dař na scestí, vedoucí od Říma, od Petra a od Církve; svatý Václav zobrazený s korouhví v ruce, odený v červený bojovný plášt zde stojí, aby ohlížal Bohu slzy, utrpení a krev věrnosti svého národa v těžkých dobách. - Na svůj svátek ~~sde~~ sv.Václav nezůstal ~~xxxxxx~~ osamoce; řada kněží předneslo u slavnostně ozdobeného oltáře Pánu oběť nejsvětější a vzpomíbali bezpochyby i na Václavovy dnešní krajany, aby i oni podle svého patrona a knížete dovedli být vždycky věrní Kristu, i kdyby je to mělo stát hrdinství a oběť, i oběť života.

V 10 hodin se okolo oltáře sv.Václava shromáždili jeho krajané z Říma a okolí; přišli se modlit se svým knížetem, přišli se modlit k němu za sebe i za své krajané doma.

Po evangeliu kněz sloužící mše svatou pronesl kázání: Svatý Václav je nám vzorem ve ctnosti lásky, lásky k Bohu a lásky k bližnímu, i k nepřátelům. Kdykoliv tedy vzpomínáme utrpení svých bratří, nesmíme zapomenout ani na modlitbu za pronásledovatele: i Václav před smrtí volal: Bůh ti to odpusť bratře.

Nědej zahynouti nám ni budoucím, prosili jsme závěrem mše svaté: a nemyslili jsme jen na naši národní budoucnost, nýbrž spíše na největší náš poklad svatou víru: za ni konec konců proliil krev sv.Václav, proto se stal dědicem země. Utěš smutné, zažen vše zlé. Kyrie eleison.

Fotěš ty, kteří už jsou znaveni a klesají na myslí, ~~xxxxxx~~ poddávají se bezna- ději. Zažen vše zlé, co dnes ohrožuje naše dědictví cyrilometodějské a svatováclavské.

Svatý Otec Jan 23. přijal dnes dopoledne ve slavnostní audienci nového velvyslance republiky dominikánské dr.Luis Francesco Thomena, který sv.Otcí odevzdal své pověřovací listiny. Po skončení odevzdání listin sv.Otec zavedl svého hosta do své soukromé pracovny a s ním setrval v krátkém soukromém rozhovoru. Velvyslanec dr.Thomen ujistil sv.Otce oddaností celého dominikánského národa a přál mu v jeho bla odárné činnosti za usmíření a zbratření všech lidí hodně zdaru. Pro dominikánský národ žádal zvláštní papežské požehnání. Sv.Otec děkoval velvyslanci za jeho vřelá slova,

vyzvedl duchovní poslání Církve a přál Boží ochranu ^{velké} pro dominikánský národ. Po skončení audience u sv.Otce velvyslanec s doprovodem vykonal též návštěvu u vatikánského státního tajemníka kard.Tardiniho.Nakonec sestoupil do baziliky sv.Petra;po krátké modlitbě u oltáře Nejsv.Sváto ti zastavil se k modlitbě též u oltáře P.Marie a u hrobu sv.Petra-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlásu

ústav pro studium
totalitních režimů

Fot. M. Mlýnka

249

V českých dějinách není druhé osobnosti, která by v paměti a v srdci národa tak pevně zakotvila, jako sv. Václav. Po deset století český národ slaví památku jeho smrti 28. září. Toho dne časně zrána ^{u. 29} 923, byl český kníže Václav zavražděn ve St. Boleslavi, u dveří chrámu sv. Kosmy a Damiána, žoldnéři svého bratra Boleslava. Nevinně prolitá krev se ukazovala po tři dny na dveřích kostela a samotná země odmítla přijmout krev mučedníka.....

Roku 921, když kníže Vratislav umíral, bylo Václavovi teprve 18 let. Dědic trůnu byl tedy nezletilý a nemohl ještě samostatně zemi vládnout. I ujala se poručništví nad syny a tím vladařením, ovdovělá Drahomíra. Zdá se, že se Václav již tehdy účastnil zemské vlády, při čemž vyhledával v důležitých věcech rady své babičky Ludmily. To vzbudilo žárlivost Drahomíry, která zaslepena nenávistí, ji dala na hradě Tetíně zavraždit.

Vážnost trůnu tím byla nebezpečně ohrožena. Kromě toho scházela na trůně pevná ruka krále Vratislava. Vladkové z toho těžili a pokoušeli se o vzpouru, aby rozšířili své panství. V zemi se šířil zmatek a byla obava, že lakotou a touhou vladků po moci, se říše rozpadne na jednotlivé části, které se stanou lehce kořistí říše německé. Lechové sami se neostýchali volat do země cizí vojska, aby pokořili rod Přemyslovců a rozbili jednotu vlasti. Ale proti všem těmto domácím i cizím nepřátelům dovedl Václav uhájit jednotu země. O tom, jak si rázně a statěně počíhal, když bylo třeba, svědčí jeho vítězství nad odbojnými lechy, zvláště nad Radislavem Zlickým, sídlem v Libicích nad Cidlinou. Radislav za pomocí svého německého švagra Arnulfa Bavorského, dobyl téměř třetinu české země. Byl čas, aby Václav zakročil. Vypravil se proto se svým zbrojným lidem proti němu. Vojska se setkala v Přistoupimi, nedaleko Čes. Brodu.....

Václavovi se zjelelo krve českého lidu, která na obou stranách měla být prolita. Přemýšlel, jak by ji ušetřil. Rozhodl se jako pravý otec národa a křesťan dát v sázku svůj vlastní život. Vyzval Radislava na rytrský souboj: kdo z nich zvítězí, stane se knížetem české země. Kronika zaznamenává jeho slova: "Chceš-li mému knížectví vojvoditi, nač by Ti bylo, abys napřed z něho lidi pobil v boji? Proto bojujme my dva spolu, a kdo z nás naživu zůstane, panuj v obojím knížectví. Kažme vojskům v míru státi, ne mě, ni Tobě pomáhati."

Radislav ochotně svolil, neboť se domníval, že nad jinochem lehce zvítězí. Vyjeli tedy oba ze svých řad a postavili se proti sobě. V tu chvíli, když měl boj začít, uviděl Radislav zablesknout se sv. kříž nad přílbicí Václavovou a po jeho boku dva anděly. Když uviděl, že mu andělé dokonce hrozí, seskočil s koně, poklekl a žádal o odpuštění. Václav byl rád tomuto šťastnému obratu a s křesťanským milosrdenstvím mu odpustil slovy: "Vrať se domů s pokojem a měj na svém dosti. Já Tvého nic nežádám."

Prozírávost tohoto křesťanského knížete se potvrdila. ~~A i~~ ^{Na} záležitosti poplatku 500 hřiven střebra a 120 volů, které německý král Jindřich, řečený Ptáčník začal znova vymáhat. Poplatek byl totiž za doby Vratislavovy zapomenut, ale když Drahomíra ve své nešťastné politice pomáhala Luticům v boji proti říši německé, Jindřich jej opět začal vymáhat. Aby dodal své žádosti důrazu, přitáhl se silným vojskem r. 928 až ku Praze. - Mladý kníže Václav, uznávaje, jak by bylo nerozumné bojovat s takovou přesilou, uzavřel mír a zavázal se opět odevzdávat někdejší poplatek, podle vzoru svých předků. Nelze pochybovat o tom, že ~~in~~ svou prozírávou politikou ~~zachránil~~ zem od horšího zla. Zachoval mír v zemi a panoval i nadále moudře a spravedlivě. Byl panovníkem zbožným a milosrdným a i tajně vykonával skutky zbožnosti, pokání a křesťanské lásky: v noci donášel chudým do jejich chatrčí potravu, palivo a jiné potřeby. Sám žal pšenici, sbíral hrozny a připravoval chléb a víno ke mše svaté. - Pro tyto křesťanské činnosti vzbudil nenávist lidí s nekalými úmysly, kteří čekali na vhodnou příležitost, jak zasít nesvár do knížecího rodu.....

Lakotní panovníci němečtí si zvykli podrobovat násilím sousední slovanské národy pod předstíranou záminkou, aby v nich utvrdili křesťanské řády. O tom dobře věděl Václav a viděl, že na záchranu svého národa nemůže nic důležitějšího podniknout, než šířit a zvelebovat Církev Kristovu, aby křesťanské řády v Čechách zapustily své kořeny. Právě tato horlivost nás zachránila před osudem polabských Slovanů. - Svůj apoštolát začal tím, že na všech hradech dával stavět chrámy a školy, povolával kněze a učitele, shromažďoval knihy a pečoval o tom, aby mše svatá byla denně v kostelích sloužena jako u velkých národů. Míval v obyčejí navštěvovat své hrady ve výročí posvěcení jejich chrámů a tak také zavítal do Boleslavi. Velká příležitost jeho nepřátel se naskytla. Nástrojem jejich pletich se měl stát mladší bratr knížete, Boleslav.....

Boleslav byl údělným knížetem v kraji Pšovanů, t.j. v dnešním mladoboleslavsku. Byl to jinoch povahy prudké a pánovité. Vypráví se o něm, že rozkázal stavět hrad při soutoku Jizery a Labe a chtěl jej mít po římsku zděný, nikoliv po slovanském dřevěný. Jednomu z rádců, který se tomu protivil, stál na místě hlavu. Při jeho prudké povaze nebylo mu těžko namluvit, že jej Václav chce zabít a poradili mu, aby ho předěšel. Boleslav radám zlých rádců podlehl a hledal příležitost, aby Václava zahubil.

Na jeho pozvání přijel Václav v neděli 27. září do St. Boleslavi na posvícení, čili na hody, u příležitosti výročí posvěcení tamního chrámu. Po vykonané pobožnosti se hodlal Václav vrátit do Prahy, ale na naléhavou žádost svého bratra, aby se zúčastnil hodů a rytířských her, svůj odjezd odložil. Zatím se spiklenci radili, jak ho zabijí. Kdo si jej z jeho družiny varoval, ale Václav tomu nevěřil. Mezitím spiklenci nad ním vynesli rozsudek smrti. Bylo stanoveno příští jitro k jeho vykonání.....

Časně z rána, v pondělí 28. září, když zvonilo na jitřní, strojil se Václav na mši sv. Vrahové již čekali na chodbách a Boleslav měl první podniknout útok. Světec potkal bratra v bráně paláce a děkoval mu za včerejší pohostinství. Boleslav však tasil meč, ťal jej přes hlavu a křičel: "Tak Tě chci dnes lépe vyčastovat." Václav, jsa silnější, mu vytrhl meč z ruky a povalil jej na zem a řekl: "To Ti Bůh odpustí bratře." Boleslav začal volat o pomoc a jeden ze spiklenců, který přispěchal, sekly Václava do ruky. Přibíhali další a Václav, jsa raněn a vida přesilu, běžel do kostela. Ale žoldnéři jej dostihli v čele s dvořanem Hněvsou, který knížeti probodl bok mečem. Ostatní sekali do mrtvého těla knížete. Pak se vrhli na jeho družinu a povraždili ji; jen část se spasila útěkem.- Na ten pokřik přiběhla Drahomíra a slzami skrápěla mrtvolu svého syna. Vrahové se nabízeli Boleslavovi, že ji také zabijí. Ale Boleslav se alespoň tohoto zločinu ulekl a Drahomíra uprchla do bezpečí, na hrad své dcery Přibyslavu.

Po bratrovraždě spěchal Boleslav do Prahy, aby se zmocnil knížecího trůnu. Brzo se však vzpamatoval, zhrozil se svého zločinu a činil tím pokání. Syn, který se mu toho dne narodil, pojmenoval Strachvasem a zaslíbil jej Bohu v řezenském klášteře. Také jeho dcera Mlada přijala řeholní roucho v klášteře sv. Jiří.

Tělo sv. mučedníka bylo přeneseno s velkou slávou do chrámu sv.

Víta na hrad pražský, který mučedník dal za svého života postavit. Český národ počal uctívat knížete Václava jako světce a mučedníka Kristova, jehož hrob oslavoval Bůh zázraky. Poutníci z dalekých zemí přicházeli k jeho hrobu, hledajíce nadpřirozené pomoci ve svých potřebách. Obrazy a jeho jméno bylo raženo na mincích, úředních pečetích a válečných korouhvích. Velebná píseň svatováclavská se stala válečnou písni Starých Čechů. Národ nazýval svůj jazyk, svou zem, stát i korunu, a svou katolickou Církev svatováclavskou.

V kolegiátním chrámě ve St. Boleslavi najdeme ještě po desíti stoletích místo na zdi, jež bylo krví svatého knězete postříkáno. Je nyní zaskleno. Také tam je uložena nádoba s jeho krví. Nejvíce jeho památek se však nalézá v chrámě sv. Víta. Jeho kaple je opatřena těžkými kovovými dveřmi, na nich kovový kruh ve lví čelisti. Podle tradice se jej Václav zachytíl již smrtelně zraněn. V pozadí oltáře je uložena jeho přilbice a část brnění. V svatovítském chrámu se také chová památná koruna svatováclavská s mečem a jinými korunovačními klenoty. V chrámové pokladnici jest i jeho dřevěný pohár a červené mešní roucho, zhotovené z jeho pláště. Částka jeho kosti je zasazená v drahocenné monstranci Karla IV.

Kdykoliv na naši vlast doléhalo kruté rány, dovolávali se Čechové pomoc sv. Václava a nevzývali ho nadarmo. Mučedník neopustil svůj národ, ani když se mu zpronevěřil a opustil katolickou Církev. Zaslepení vůdci národa nejednou pohrdli dědictvím svatováclavským a uvrhli vlast do zmatků, z nichž pak cizáci kořistili. Není to poprvé v historii národa, kdy pohanství zvedá drze svou hlavu nad ubitým národem, kdy zaprodanci antieuristovy otravují lid nevěrou a podkopávají tisícileté základy osvěty a křesťanské civilisace, na níž nás národ ode dne sv. Cyrila a Metoděje stál a vyrostl. ~~Doufejme, že i tentokrát~~ sv. Václav pomůže svému národu a nedá zahynout nám, ani budoucím.

Sv. Václave, vévodo české země, Ty věčně budeš žít v Bohu i ve mě národě.

Ravat CECO 29-9-60

zu 28/9 mit. v. den nl. u. B. H. C. H.

271/1

"Antonín Stojan - lidumil"

Lodowici - dr. J. Oloz. jst graw. v polz.
U bent zwingen

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. poslal gen.vikáři pro římskou diecézi kard.Klementovi Micarovi list, kterým vyzývá věřící celého světa a zvl.města Říma aby v měsíci říjnu obětovali své modlitby na jeho úmysly, zvl. za pokoj ve světě a za zdar chystaného všeobecného sněmu.

Západní tiskové kanceláře referují, že včera na svátek sv. Václava mnoho lidí položilo květiny k sousoší světcově na Václavském náměstí v Praze. Ve večerním hodinách věřící rozžehli svíce před sousoším, takže květiny tvořily dojemný květinový koberec.

Konference neděli dopoledne sloužil vídeňský arc.kard.König měi svatou v svatoštěpánském dómě pro účastníky konference o mírovém užití atomové energie.Mši svatou uspořádala delegace Vatikánu při konferenci.Byl přítomen předseda konference Bulhar prof.Nadjakov, gen.ředitel Sterling Cole,mnoho delegátů též a vysokých úředníků. Kard.König přečtl nedělení evangelium ve všech oficiálních řezech: anglicky,francouzsky, španělsky a rusky.Potom pronesl anglické kázání: mluvil o odpovědnosti vedoucích činitelů národů za udržení míru ve světě a za bratrskou spolupráci.K ní mají přispívat nezištně a upřímně.

Příští týden se bude konat v městě Königstein u Frankfurtu nad Mohanem letošní sjezd na heslo "Církev v tísni".

V Nové Delhi v Indii začala konference všech biskupů Indie. Konference se koná jednou za 5 let. Předsedá prefekt kongr. šíření víry kard. Agagianian z Říma. Na počest účastníků konference uspořádal president Indické republiky recepci. Na programu jednání je otázka výchovy domácích klérů, výchovy v r. dinách a školní výchovy - Bude jednáno též o návrhu založit kat. lékařskou fakultu v Bangalore. Katolické Španělsko se chystá na misijní neděli, která letos připadá na 23. říjen. K úspěchu akcí misijní neděle přispěje též tisk, rozhlas a TV.

Více než 7 milionů severoamerických jinochů a dívek se zúčastní podniků
organizovaných v rámci Týdne katolické mládeže, který je na programu od 30.
října do 6.listopadu. V zahajovací den, na svátek Krista krále budou ve všech
farnostech zvláštní mše svaté se společným svatým přijímáním mládeže. Po
skončení Týdne mládeže se koná Týden katolické výchovy; bude ho vzpomenuto ve
všech 12 900 katolických školách a universitních kolejích Sp.států.Tyto ško-
ly navštěvuje 5 a půl milionů žáků a studentů,tj.o 102% více než r.1945.
Cílem Týdne kat.výchovy je seznámit věřící s cílem a potřebami kat.škol
ve Spojených státech.

..zprávy z kat. světa

VM. Ve čtvrtek odpoledne sv.Otec Jan 23. udělil všeobecnou audienci. Při ní promluvil k přítomným 16 000 dívek It.kat.akce, které v Římě oslavují 40. výročí založení své sekce.Svatý Otec vyzýval dívky, aby na stránkách evangelia sledovaly lásku K.P. k mladým, a co Pán od nich očekává.K.P. je volá k velkomyslnosti, tak jako zval mladého muže, aby opustil vše co měl a šel za ním; rozkazuje jim, aby vstali, vrácí život jinochovi a dívce,které sklátila smrt;volá k spolupráci: při zázraku rozmnožení chlebů byl to jinoch,který K.P. dal k disposici několik chlebů a ryb,aby jich použil podle svých božských úradků. I dnes mládež není tu proto,aby se uzavřeli v sebe, v sobectví a lehkomyslnosti, nýbrž aby se rozvinuli,ab vzdělávali druhé aby činili dobré.Velkomyslnost a nebojácnost, to má být jejich heslo do budoucna.I dnes je K.P.vílá k životu, k životu nadpřirozenému, a konečně nejednoho z mladých i k tomu, aby šel za ním,blízko něho v stavu řeholním a kněžském. Kéž by všichni,které Pán volá, uposlechli jeho hlasu a šli za ním, Svou alokuci sv.Otec zakončil svým ap.požehnáním, ve kterém vzpomíнал i jejich rodiče a drahých doma.Svatý Otec pak sestoupil s trůnu a pozdravil nemocné, kteří leželi na lehátkách nejbližše papežskému trůnu.

opak: ukazují smutný obraz církve utlačené, a vystavené bez možnosti obrany všem nástrahám útočného atheismu, který vědomě usiluje o to aby Církev zničil

*mlad prozřeteln v rámci amnestie v hnutí, ale zůstal ve väzeň / byl ~~zatčen~~ uznán / že
amnestie nemusí být univerzální mimož. Svatý p. kardinál Božidář muri měl
odolnost v ČSR; proběhl jde rozhovor, v dnešní době je měl
C., a nevadí jde mít výmluvu před všechny.*

Byl se svými nejlepšími zprávami o křesťanství. mluvení v ČSR.

brána

*Dovede, ať v zahr. dlelo mluvit o křesťanství kromě a mimořádně bude
(že by bylo).*

Mluvit křesťanství

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dánsko: V Kopenhangenu skončil 1.evropský sjezd pro laický apoštolát. V závěrečném usnesení se volá po úzké spolupráci mezi katolíky různých evropských zemí v laickém apoštoláte. Stálý výbor pro konání sjezdů laického apoštolátu má ulehčit vzájemné styky mezi evropskými laickými pracovníky a udržovat styky se všemi katolickými silami, které touží po účinné přítomnosti katolíků v nové Evropě. Evropští laičtí pracovníci si mají více všímat asijských a afrických studentů, kteří studují na evropských universitách. Konečně poukazuje na povinnost katolíků celého světa modlitbami, materiálně pomoci a slavením neděle pronásledované Církve.

Fulda. Ve Fuldě pobožnosti nad hrobem sv. Bonifáce apoštola Německa začala výroční konference německých biskupů. Jsou přítomni 3 kardináli, a 15 biskupů. Z vých. Německa je přítomen mons. Piontek, gen. vikář pro něm. část vratislavské diecéze a biskup z Mišně mons. Spülbeck.

Řím. 15 000 díopek ve věku od 11 do 14 let členek dívčí mládeže Kat. akce se sjelo do Říma ze všech částí Itálie, aby oslavili 40. výročí založení sekce aspirantek Kat. akce. Ve středu večer mají společnou pobožnost v kostele P. Marie na Kapitolu, pak budou přítomny křížové cestě ve zříceninách Kolosea, v němž mněho katolíků za římských dob položilo život pro víru. Křížová cesta bude obětována za dnešní vyznavače a mučedníky v zemích umlčené C. Sekce aspirantek Kat. akce čítá 282 000 členek.

Řím. Generál řádu jesuitů zřídil novou viceprovincii v Indii. Viceprovincie zahrnuje celý stát Kerala, který dříve náležel k provincii Maduré.

Mezinárodní federace katolické mládeže chystá v Mexiku konferenci na téma Křesťanství a komunismus. Konference se bude konat mezi 29. listopadem a 4. prosincem. Cílem konference je přivést latinskoamerickou mládež k opravdovějšímu křesťanskému životu a tím je zachránit před komunismem.

Francie. Starosta francouzského města Sebourg v sev. Francii se vzdal svého úřadu, a vstoupil do semináře kněžského. Jmenuje se Eloi Legrand, a je mu 35 let. Starostnou města je od r. 1948; byl tehdy nejmladším starostou ve Fr.

Světicí biskup z Lyonu a ředitel kněžské společnosti Prado uveřejnil v diecésním věstníku článek, ve kterém vzpomíná 100. výročí založení společnosti.

Společnost Prado má za cíl výchovu chudých kněží, kteří budou pracovat ve službách chudých lidí. Nyní má společnost 600 kněží, kteří pracují v 28 diecézích ve Francii i jinde. Sv. Otec v červenci se zmínil o velké postavě zakladatele ústavu P. Chevriera, a dal ho za příklad všem kněžím, kteří ~~xx~~ chtějí pracovat

za opravdový pokrok v dnešním světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů